

Raad van de gemeente Eersel
Postbus 12
5520 AA EERSEL

GEMEENTE EERSEL	
hopie M. Stor	
21 MAART 2013	
Afd. RU	DBG.
Re	

13ik.1130

Datum
20 maart 2013

Ons nummer
201205452/1/R4

Uw kenmerk

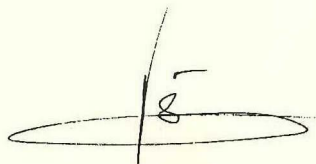
Onderwerp
Eersel
Bp Buitengebied

Behandelend ambtenaar
B.A. Voorneman-Lantrok
070-4264121

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

De administratie is op 29 en 30 april en 10 mei gesloten.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. W. Swalen, wonend te Veldhoven,
2. F.W.J. Smets, wonend te Eersel,
3. P.C.G.M. van Rooij en J.A.M. van Rooij-van Breugel, beiden wonend te Vessem, gemeente Eersel (hierna tezamen en in enkelvoud: P. van Rooij),
4. M.J.M. van den Brink, wonend te Eersel,
5. M. Kouwenberg, wonend te Wintelre, gemeente Eersel,
6. de stichting Stichting Steun AVKP, gevestigd te Eindhoven (hierna: de stichting),
7. J. van de Ven-Liebeton, wonend te Wintelre, gemeente Eersel,
8. P. Brom, wonend te Riethoven, gemeente Bergeijk,
9. J.W. van de Ven, wonend te Knegsel, gemeente Eersel,
10. A.H.J. van Rooij, wonend te Knegsel, gemeente Eersel, en G. Ansems, wonend te Vessem, gemeente Eersel (hierna: A. van Rooij en G. Ansems),
11. D.J.G. Bolck, wonend te Knegsel, gemeente Eersel,
12. A.T. van Oosterhout en M.J.T. van Oosterhout-van de Ven, beiden wonend te Wintelre, gemeente Eersel (hierna tezamen en in enkelvoud: Van Oosterhout),
13. W.J.Th. van Doornik, wonend te Steensel, gemeente Eersel,
14. J.M.T. Vroegh-Smetsers, wonend te Steensel, gemeente Eersel,
15. H.A.M. Stravens, wonend te Steensel, gemeente Eersel,

16. G. Ansems, wonend te Vessem, gemeente Eersel,
17. L.H.A.M. Teeven, wonend te Eersel, en E.J.A.M. Teeven, wonend te Hapert, gemeente Bladel (hierna tezamen en in enkelvoud: L. Teeven),
18. M. Smits, wonend te Wintelre, gemeente Eersel,
19. J. van Ham, handelend onder de naam Houtmarkt van Ham, wonend te Duizel, gemeente Eersel (hierna: Houtmarkt Van Ham),
20. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Hortus Virides B.V., gevestigd te Eersel,
21. P.L.H. Meulenstein, wonend te Weert,
22. C.J.C.M. Schoenmakers, wonend te Vessem, gemeente Eersel,
23. H.A.L.M. Teeven en L.H.A.M. Teeven, beiden wonend te Eersel (hierna tezamen en in enkelvoud: H. Teeven),
24. A.H.J.M. Kuylaars, wonend te Wintelre, gemeente Eersel,
25. H.J.T. van Ham, wonend te Knegsel, gemeente Eersel (hierna: Van Ham),

en

de raad van de gemeente Eersel,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2009 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben Swalen, Smets, P. van Rooij, Van den Brink, Kouwenberg, de stichting, Van de Ven-Liebeton, Brom, J.W. van de Ven, A. van Rooij en G. Ansems, Bolck, Van Oosterhout, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens, Ansems, L. Teeven, Smits, Houtmarkt Van Ham, Hortus Virides, Meulensteen, Schoenmakers en H. Teeven beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft desverzocht een deskundigenbericht uitgebracht. Smets, P. van Rooij, Kouwenberg, Van de Ven-Liebeton, Brom, J.W. van de Ven, Bolck, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens, Smits, Houtmarkt Van Ham, Meulensteen, H. Teeven en de raad hebben hun zienswijze daarop naar voren gebracht.

Smets, P. van Rooij, Van Oosterhout, Van Doornik, Stravens, Kouwenberg, Smits, Schoenmakers en H. Teeven hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26, 27 en 28 september 2011, waar Swalen, Smets, P. van Rooij, Van den Brink, Kouwenberg, de stichting, Van de Ven-Liebeton, Brom, J.W. van de Ven, A. van Rooij en G. Ansems, Bolck, Van Oosterhout, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens, Ansems, L. Teeven, Smits, Houtmarkt Van Ham, Hortus Virides, Meulensteen, Schoenmakers, H. Teeven en de raad zijn verschenen of zich hebben laten vertegenwoordigen.

De Afdeling heeft de behandeling van de beroepen van F. van de Berg, Erven van J. van Ham, M. Joosten, T. Schilders, M.W. Overgaag, L.A.J.M. van de Ven, de vennootschap onder firma Van Ham Keukens V.O.F., F.M.C. van de Ven, P. Boerboom, F. Maas, H.C.J. Groenen, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Nugax B.V., H. Nijhof, L.J.M. Hazenberg, H.A.L.M. Schippers, C.H.R. van de Velde, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Bnl B.V., W.M.J.C. Gijsbers, de vennootschap naar Luxemburgs recht "International I.P. Telephony S.A." en de staatssecretaris van Defensie tegen het besluit van 29 september 2009 afgesplitst en voortgezet onder zaak nr. 200908600/6/R4. Bij uitspraak van 18 november 2011 heeft de Afdeling op deze beroepen beslist.

Bij tussenuitspraak van 18 november 2011 in zaak nr. 200908600/1/T1/R4 (hierna: de tussenuitspraak) heeft de Afdeling de raad opgedragen om binnen 24 weken na de verzending van de tussenuitspraak de daarin omschreven gebreken in het besluit van 29 september 2009 te herstellen. Deze tussenuitspraak is aangehecht.

Bij brief van 27 april 2012 heeft de raad aangegeven dat hij bij besluit van 3 april 2012 de gebreken in het besluit van 29 september 2009 heeft hersteld.

Partijen zijn in de gelegenheid gesteld hun zienswijzen over de wijze waarop de gebreken zijn hersteld naar voren te brengen.

Swalen, P. van Rooij, Kouwenberg, de stichting, Van de Ven-Liebeton, Brom, J.W. van de Ven, A. van Rooij en G. Ansems, Bolck, Van Oosterhout, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens, Ansems, L. Teeven, Houtmarkt Van Ham, Meulenstein, Schoenmakers en H. Teeven hebben zienswijzen naar voren gebracht.

Tegen het besluit van 3 april 2012 hebben Kuylaars en Van Ham beroep ingesteld.

De Afdeling heeft de zaken gevoegd en opnieuw ter zitting behandeld op 25 januari 2013, waar Swalen, P. van Rooij, Kouwenberg, de stichting, J.W. van de Ven, L. Teeven, Meulenstein, Schoenmakers, H. Teeven, Kuylaars, Van Ham en de raad zijn verschenen of zich hebben laten vertegenwoordigen.

Overwegingen

1. Ter uitvoering van de tussenuitspraak heeft de raad bij besluit van 3 april 2012 het besluit van 29 september 2009 op een aantal punten gewijzigd.
2. Ingevolge artikel 6:18, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), zoals dit luidde ten tijde van belang, brengt het aanhangig zijn van bezwaar of beroep tegen een besluit geen verandering in een los van het bezwaar of beroep reeds bestaande bevoegdheid tot intrekking of wijziging van dat besluit.
Ingevolge artikel 6:19, eerste lid, zoals dit luidde ten tijde van belang, wordt, indien een bestuursorgaan een besluit heeft genomen als bedoeld in artikel 6:18, het bezwaar of beroep geacht mede te zijn gericht tegen het nieuwe besluit, tenzij dat besluit aan het bezwaar of beroep geheel tegemoet komt.

De beroepen van Van de Ven-Liebeton, A. van Rooij en G. Ansems, Ansems en Hortus Virides

3. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen om met inachtneming van hetgeen in die uitspraak ten aanzien van de beroepen van voornoemde appellanten is overwogen de onderscheiden, naar aanleiding van hun beroepen geconstateerde gebreken te herstellen. De raad heeft ten aanzien van de door deze appellanten bestreden plandelen zijn besluit van 29 september 2009 gewijzigd bij besluit van 3 april 2012. Van de Ven-Liebeton, A. van Rooij en G. Ansems en Ansems hebben medegedeeld in te stemmen met het besluit van 3 april 2012.

De Afdeling stelt vast dat met het besluit van 3 april 2012 geheel tegemoet gekomen is aan de tegen het besluit van 29 september 2009 gerichte beroepen van Van de Ven-Liebeton, A. van Rooij en G. Ansems, Ansems en Hortus Virides. Gelet op het bepaalde in artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, zoals dit luidde ten tijde van belang, is daarom, voor zover het deze appellanten betreft, geen beroep van rechtswege ontstaan tegen het besluit van 3 april 2012. De Afdeling dient daarom uitsluitend nog te oordelen over de beroepen van Van de Ven-Liebeton, A. van Rooij en G. Ansems, Ansems en Hortus Virides tegen het besluit van 29 september 2009.

Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak daarover is overwogen, zijn de beroepen van Van de Ven-Liebeton, A. van Rooij en G. Ansems, Ansems en Hortus Virides tegen het besluit van 29 september 2009 gegrond. Het besluit van 29 september 2009, voor zover door hen bestreden, dient te worden vernietigd op de in die uitspraak vermelde gronden.

De beroepen van Brom, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens en Houtmarkt Van Ham

4. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen om met inachtneming van hetgeen in die uitspraak ten aanzien van de beroepen van Brom, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens en Houtmarkt Van Ham is overwogen de onderscheiden, naar aanleiding van hun beroepen geconstateerde gebreken te herstellen. De raad heeft ten aanzien van de door deze appellanten bestreden plandelen zijn besluit van 29 september 2009 gewijzigd bij besluit van 3 april 2012.

De Afdeling stelt vast dat met het besluit van 3 april 2012 niet geheel tegemoet gekomen is aan de beroepen van Brom, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens en Houtmarkt Van Ham tegen het besluit van 29 september 2009. Gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, zoals dit luidde ten tijde van belang, moeten de beroepen van Brom, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens en Houtmarkt Van Ham dan ook worden geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 3 april 2012. Nu voornoemde appellanten hebben medegedeeld in te stemmen met het besluit van 3 april 2012, moeten de van rechtswege ontstane beroepen tegen dat besluit worden geacht te zijn ingetrokken. De Afdeling dient daarom uitsluitend nog te oordelen over de beroepen van Brom, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens en Houtmarkt Van Ham tegen het besluit van 29 september 2009.

Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak daarover is overwogen, zijn de beroepen van Brom, Van Doornik, Vroegh-Smetsers en Stravens tegen het besluit van 29 september 2009 gedeeltelijk gegrond en voor het overige ongegrond en is het beroep van Houtmarkt Van Ham tegen het besluit van 29 september 2009 gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient, voor zover dit betrekking heeft op de in de tussenuitspraak naar aanleiding van deze beroepen geconstateerde gebreken, op de in die uitspraak vermelde gronden te worden vernietigd.

De beroepen van Smets en Smits

5. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen om met inachtneming van hetgeen in die uitspraak ten aanzien van de beroepen van Smets en Smits is overwogen de onderscheiden, naar aanleiding van hun beroepen geconstateerde gebreken te herstellen. De raad heeft ten aanzien van de door deze appellanten bestreden plandelen zijn besluit van 29 september 2009 gewijzigd bij besluit van 3 april 2012.

De Afdeling stelt vast dat met het besluit van 3 april 2012 niet geheel tegemoet gekomen is aan de beroepen van Smets en Smits tegen het besluit van 29 september 2009. Gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, zoals dit luidde ten tijde van belang, moeten deze beroepen dan ook worden geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 3 april 2012. Nu Smets en Smits naar aanleiding van het besluit van 3 april 2012 geen zienswijzen naar voren hebben gebracht en derhalve ook geen beroepsgronden over dit besluit hebben aangevoerd, ziet de Afdeling geen aanleiding hun van rechtswege ontstane beroepen tegen dit besluit gegrond te verklaren.

Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak daarover is overwogen, zijn de beroepen van Smets en Smits tegen het besluit van 29 september 2009 gedeeltelijk gegrond en voor het overige ongegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient, voor zover dit betrekking heeft op de in de tussenuitspraak naar aanleiding van deze beroepen geconstateerde gebreken, op de in die uitspraak vermelde gronden te worden vernietigd. De beroepen van Smets en Smits tegen het besluit van 3 april 2012 zijn ongegrond.

Het beroep van Swalen

6. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen met inachtneming van overweging 2.4.3 van de tussenuitspraak een passende planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft het perceel aan de Kuilenhurk (ongenummerd) te Vessem, gemeente Eersel. De Afdeling heeft daaraan, kort weergegeven, ten grondslag gelegd dat de planregeling voor dit perceel het bestaande gebruik van het perceel en de schuur op het perceel voor hobbymatige opslag van materialen niet toelaat, terwijl de raad heeft beoogd het bestaande gebruik in het plan als zodanig te bestemmen.

Daarnaast heeft de Afdeling de raad bij de tussenuitspraak opgedragen met inachtneming van overweging 2.3.1 onder meer artikel 9.2.3 van de planregels gewijzigd vast te stellen door verwijdering van de beperking dat de daarin bedoelde gebouwen niet mogen worden herbouwd. Het betreft de zogenoemde 'bijgebouwenregeling' voor veldschuren en andere gebouwen die buiten een in het plan aangegeven bouwvlak zijn opgericht.

6.1. Ter uitvoering van de tussenuitspraak heeft de raad bij het besluit van 3 april 2012 aan het perceel ter plaatse van de schuur de aanduiding "specifieke vorm van bos –hobbymatige opslag" toegekend. Voorts heeft de raad bij dat besluit de planregels zodanig gewijzigd dat ingevolge artikel 9, lid 9.1.1, aanhef en onder k, van de planregels op gronden met de

bestemming "Bos" ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van bos – hobbymatige opslag" hobbymatige opslag ten dienste van een elders gesitueerde woning is toegestaan.

Voorts heeft de raad ter uitvoering van de tussenuitspraak bij het besluit van 3 april 2012 onder meer artikel 9.2.3 van de planregels gewijzigd door de zin "Deze gebouwen mogen niet worden herbouwd" daaruit te verwijderen.

6.2. Swalen kan zich niet met het besluit van 3 april 2012 verenigen. Hij betoogt allereerst dat de aanduiding "specifieke vorm van bos – hobbymatige opslag" ten onrechte alleen aan de schuur is toegekend, maar niet aan de rest van het perceel, terwijl de Afdeling volgens hem in de tussenuitspraak de planregeling voor het gehele perceel in strijd met artikel 3:2 van de Awb heeft geacht. Volgens Swalen is de opslag van materialen buiten de schuur in het plan ten onrechte niet als zodanig bestemd, nu deze op grond van de planregels alleen is toegelaten voor zover dit noodzakelijk is voor het gebruik van de grond als bos.

Daarnaast betoogt Swalen dat artikel 9, lid 9.1.1, aanhef en onder k, van de planregels, zoals gewijzigd bij het besluit van 3 april 2012, de hobbymatige opslag ten onrechte beperkt tot opslag ten dienste van een elders gesitueerde woning. Volgens hem had ook de opslag van materialen ten dienste van het perceel zelf moeten worden toegestaan en strekte de opdracht die de Afdeling in de tussenuitspraak heeft gegeven mede daartoe.

6.3. De raad stelt dat uit de gewijzigde planregeling voor het perceel van Swalen voortvloeit dat opslag ten dienste van de elders gesitueerde woning in de schuur mag plaatsvinden en opslag ten behoeve van de bestemming "Bos" zowel in de schuur als op de rest van het perceel. Onder opslag ten behoeve van de bestemming "Bos" valt volgens de raad ook opslag in verband met extensief recreatief medegebruik van het perceel, bijvoorbeeld de opslag van tuinstoelen, en de opslag van materialen die worden gebruikt voor het onderhoud van het bosperceel, bijvoorbeeld tuingereedschap. Om verrommeling te voorkomen acht de raad het wenselijk dat de opslag ten dienste van de woning uitsluitend in de schuur op het perceel wordt toegestaan.

6.4. Uit artikel 9, lid 9.1.1, aanhef en onder k, van de planregels, zoals gewijzigd bij het besluit van 3 april 2012, volgt dat de hobbymatige opslag ten behoeve van de elders gesitueerde woning is toegestaan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van bos – hobbymatige opslag", dat wil zeggen in de schuur op het perceel. De bestaande hobbymatige opslag ten behoeve van de woning is in het plan derhalve als zodanig bestemd, voor zover deze in de schuur plaatsvindt. Voor zover Swalen betoogt dat de raad de hobbymatige opslag ten behoeve van de woning op het gehele perceel mogelijk had moeten maken, overweegt de Afdeling dat de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het vanwege het tegengaan van verrommeling van het bos wenselijk is de opslag ten behoeve van de woning uitsluitend binnen de schuur toe te staan. Daarbij is tevens van belang dat Swalen niet aannemelijk heeft gemaakt dat het bestaande

gebruik van het perceel mede de buitenopslag van goederen ten behoeve van de woning omvat.

6.5. Voor zover Swalen betoogt dat het bestaande gebruik van het perceel tevens de buitenopslag omvat van andere materialen, zoals tegels, dakpannen en stenen, die niet ten dienste van de woning worden opgeslagen en dat dit gebruik op grond van het overgangsrecht bij het vorige plan was toegestaan, overweegt de Afdeling het volgende. Naar het oordeel van de Afdeling heeft Swalen niet aannemelijk gemaakt dat de buitenopslag van deze materialen reeds bestond op de peildatum van het overgangsrecht van het vorige plan en sindsdien zonder lange onderbrekingen heeft plaatsgevonden. Tijdens de eerste zitting heeft Swalen uitsluitend gewezen op de bestaande opslag van dergelijke materialen in de schuur. De Afdeling is van oordeel dat de raad er in redelijkheid toe heeft kunnen besluiten de buitenopslag van de hiervoor bedoelde materialen niet toe te staan op het perceel van Swalen.

6.6. Uit artikel 9, lid 9.3.1, in samenhang met lid 9.1.1, van de planregels leidt de Afdeling af dat de opslag in de schuur van materialen zoals tegels, dakpannen en stenen slechts is toegestaan voor zover het hobbymatige opslag ten dienste van de elders gesitueerde woning betreft of voor zover deze opslag noodzakelijk is voor het op de bestemming "Bos" gerichte gebruik van de grond. Gelet op hetgeen Swalen tijdens de eerste zitting heeft gesteld, dient ervan te worden uitgegaan dat het bestaande gebruik van het perceel mede de opslag van voornoemde materialen in de schuur omvat. De Afdeling acht het aannemelijk dat deze opslag niet of niet geheel kan worden aangemerkt als hobbymatige opslag ten dienste van de elders gesitueerde woning dan wel als opslag die noodzakelijk is voor het op de bestemming "Bos" gerichte gebruik van de grond.

Met betrekking tot de opslag van goederen zoals tuingereedschap en tuinstoelen op het perceel, zowel in de schuur als daarbuiten, heeft de raad ter zitting verklaard dat deze opslag kan worden aangemerkt als opslag ten behoeve van de bestemming "Bos", daaronder mede begrepen extensief recreatief medegebruik. In artikel 9, lid 9.3.1, aanhef en onder a, van de planregels is echter bepaald dat onder gebruik strijdig met de bestemming in ieder geval wordt begrepen het gebruik van gronden en opstallen voor het opslaan, storten of bergen van materialen, producten en mest, behoudens voor zover zulks noodzakelijk is voor het op de bestemming gerichte gebruik van de grond. Hoewel de opslag van dit type goederen verband houdt met het gebruik van de grond ten behoeve van de bestemming "Bos", met inbegrip van het extensief recreatief medegebruik, betwijfelt de Afdeling of deze opslag noodzakelijk kan worden geacht voor het op die bestemming gerichte gebruik van het perceel.

Zoals in de tussenuitspraak is overwogen, heeft de raad beoogd het bestaande gebruik van het perceel en de schuur in het plan dienovereenkomstig te bestemmen. Gelet op het voorgaande komt de Afdeling tot het oordeel dat het plan, voor zover het de opslag van materialen zoals tegels, dakpannen en stenen in de schuur en de opslag van goederen zoals tuingereedschap en tuinstoelen in en buiten de schuur op het perceel van Swalen betreft, ook na wijziging niet is vastgesteld zoals de raad

heeft beoogd. Het besluit van 3 april 2012 is in zoverre niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid en is in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

6.7. Swalen heeft geen beroepsgronden aangevoerd met betrekking tot de wijziging van de bijgebouwenregeling in het besluit van 3 april 2012. De Afdeling ziet daarom geen aanleiding het van rechtswege ontstane beroep van Swalen tegen het besluit van 3 april 2012 op dit punt gegrond te verklaren.

7. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.4.3 is overwogen, is het besluit van 29 september 2009, voor zover het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft het perceel aan de Kuilenhurk (ongenummerd) te Vessem betreft, in strijd met artikel 3:2 van de Awb. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.3.1 is overwogen, is het besluit van 29 september 2009, voor zover het de bijgebouwenregeling in artikel 9.2.3 van de planregels betreft, eveneens in strijd met artikel 3:2 van de Awb. Het beroep van Swalen tegen het besluit van 29 september 2009 is gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient te worden vernietigd voor zover het de vaststelling van voornoemd plandeel betreft en voor zover in artikel 9.2.3 van de planregels is bepaald dat de daarin bedoelde gebouwen niet mogen worden herbouwd.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is het beroep van Swalen tegen het besluit van 3 april 2012 gegrond, voor zover het betrekking heeft op de gewijzigde planregeling voor het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft het perceel aan de Kuilenhurk (ongenummerd) te Vessem. Het besluit van 3 april 2012 dient te worden vernietigd, voor zover het de vaststelling van dit plandeel betreft. Het beroep van Swalen tegen het besluit van 3 april 2012 is voor het overige ongegrond.

Het beroep van P. van Rooij

8. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen met inachtneming van overweging 2.13.2 een passende planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft de percelen 1048 en 1049 ter plaatse van Stroomkesberg 2 te Vessem, gemeente Eersel.

De Afdeling heeft hieraan ten grondslag gelegd dat het bestaande gebruik van de veldschuur met bijgebouwen op de percelen als woning ten onrechte opnieuw onder het overgangsrecht is gebracht. Naar het oordeel van de Afdeling is dit in strijd met de rechtszekerheid, omdat – kort weergegeven – duidelijk is geworden dat P. van Rooij niet voornemens is het bestaande gebruik te beëindigen en niet aannemelijk is geworden dat het gebruik binnen de planperiode zal worden beëindigd, bijvoorbeeld door verwerving of onteigening. De Afdeling heeft verder overwogen dat de raad, onder meer gezien het gemeentelijke en provinciale beleid dat is gericht op het tegengaan van onnodige versterking van het buitengebied, in redelijkheid het bestemmen van de veldschuur met bijgebouwen als woning niet wenselijk heeft kunnen achten.

8.1. Bij het besluit van 3 april 2012 heeft de raad aan de percelen van P. van Rooij de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" toegekend. Ter plaatse van de veldschuur die in gebruik is als woning zijn de aanduidingen "bijgebouw" en "specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht" opgenomen. Ter plaatse van de tweede veldschuur is de aanduiding "bijgebouw" opgenomen.

Blijkens het "Aanpassingsdocument bestuurlijke lus bestemmingsplan Buitengebied 2009" (hierna: het Aanpassingsdocument) dat deel uitmaakt van het besluit van 3 april 2012 heeft de raad bij het toekennen van de bestemming en de aanduidingen het stappenplan dat in de Nota van zienswijzen bij het besluit van 29 september 2009 is opgenomen als uitgangspunt gehanteerd. De raad heeft in het Aanpassingsdocument overwogen dat ervan kan worden uitgegaan dat de veldschuren op de percelen van P. van Rooij met een vergunning zijn gebouwd. Volgens de raad volgt daarom uit stap 1 van het stappenplan dat een agrarische bestemming met een aanduiding voor de bijgebouwen moet worden toegekend. Nu het gebruik van een van de opstallen als woning onder het overgangsrecht van het vorige plan viel, heeft de raad voor de huidige gebruiker van de woning een persoonsgebonden overgangsrecht in het plan opgenomen, in overeenstemming met stap 2 van het stappenplan.

8.2. P. van Rooij kan zich niet met het besluit van 3 april 2012 verenigen. Volgens hem is niet voldaan aan de opdracht die de Afdeling in de tussenuitspraak heeft gegeven en had de raad alsnog een woonbestemming aan de percelen moeten toekennen.

P. van Rooij voert in dat verband allereerst aan dat hij niet voornemens is het bestaande gebruik van de veldschuur als woning te beëindigen, dat niet is gebleken dat het gemeentebestuur voornemens is de percelen te verwerven of te onteigenen en dat het gebruik als woning door het gemeentebestuur sinds 1976 is toegestaan althans gedoogd.

Daarnaast stelt P. van Rooij dat hij voorafgaand aan de koop van de percelen bij de gemeente Eersel heeft geïnformeerd naar de planologische status van de woning en dat een ambtenaar van de gemeente hem toen heeft verzekerd dat de op het gebouw rustende woonbestemming van blijvende aard zou zijn.

Verder betoogt P. van Rooij dat hij door de toekenning van een persoonsgebonden overgangsrecht voor het gebruik van de veldschuur als woning onevenredig in zijn belangen wordt getroffen, omdat uit artikel 42, lid 42.3.1, van de planregels voortvloeit dat het gebruik als woning niet meer is toegestaan nadat de thans lopende huurverhouding is beëindigd. De huurovereenkomst met de huidige huurder geldt tot en met 30 september 2014. P. van Rooij voert aan dat hij het gebouw heeft gekocht met de bedoeling dat zijn zoon – die de beoogde bedrijfsopvolger van het agrarische bedrijf van P. van Rooij is – dit in de toekomst als woonruimte zal kunnen gebruiken. Volgens hem heeft de raad onvoldoende rekening gehouden met deze omstandigheid.

8.3. De Afdeling stelt vast dat de planregels voor de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" het gebruik van de veldschuur op de percelen van P. van Rooij als woning niet toelaten.

Ingevolge artikel 42, lid 42.3.1, van de planregels geldt voor de gebouwen ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht" dat het gebruik als burgerwoning mag worden voortgezet door diegenen die het gebouw gebruiken als burgerwoning ten tijde van het van kracht worden van dit bestemmingsplan. Zodra het gebruik als burgerwoning door de bestaande gebruikers wordt beëindigd, vervalt het recht op gebruik van deze gebouwen als burgerwoning. Als bestaande gebruiker wordt aangemerkt de persoon/personen:

- die op het moment van het van kracht worden van deze regels volgens de gemeentelijke basisadministratie van de gemeente Eersel als hoofdbewoner en diens partner staan ingeschreven op het betreffende adres;
- of waarvan op een andere wijze vaststaat dat die op het moment van het van kracht worden van deze regels als de hoofdbewoner en diens partner zijn aan te merken.

8.4. De Afdeling verwijst allereerst naar overweging 2.13.1 van de tussenuitspraak. Daarin is overwogen dat de raad het toekennen van een woonbestemming aan de veldschuur met bijgebouwen, zoals door P. van Rooij bepleit, in redelijkheid niet wenselijk heeft kunnen achten. Nu de Afdeling over het niet toekennen van een woonbestemming in de tussenuitspraak een eindoordeel heeft gegeven, dient hetgeen Van Rooij hierover in de zienswijze op het besluit van 3 april 2012 naar voren heeft gebracht buiten inhoudelijke bespreking te blijven.

8.5. Ten aanzien van de door de raad bij het besluit van 3 april 2012 gegeven bestemming begrijpt de Afdeling het betoog van P. van Rooij aldus, dat het feit dat hij de percelen heeft gekocht met de bedoeling om voor de toekomst te voorzien in woonruimte voor zijn zoon en beoogd bedrijfsopvolger volgens hem een bijzondere omstandigheid is die voor de raad aanleiding had moeten geven om af te wijken van het stappenplan en het beleid met betrekking tot het tegengaan van verstening van het buitengebied. Het stappenplan houdt, voor zover hier van belang, in dat een gebouw dat in strijd met de in het voorgaande plan geldende bestemming aanwezig is, maar met een bouwvergunning is opgericht, wordt bestemd overeenkomstig het gebruik dat in de bouwvergunning is omschreven. Indien het gebouw wordt gebruikt in strijd met deze bestemming, wordt voor de gebruiker in het plan een persoonsgebonden overgangsrecht opgenomen als dit gebruik is aangevangen vóór 25 juni 1985 (de peildatum voor het gebruiksovergangsrecht van het voorgaande plan). Gelet op hetgeen de Afdeling in overweging 2.5 van de uitspraak van 18 november 2011, nr. 200908600/6/R4 (www.raadvanstate.nl), over het stappenplan heeft overwogen, ziet de Afdeling in algemene zin geen grond voor het oordeel dat de raad bij het nemen van het besluit van 3 april 2012 niet bij het stappenplan had mogen aansluiten. De juistheid van de aannames van de raad over de aanwezigheid van bouwvergunningen voor de gebouwen, het doel waarvoor deze bouwvergunningen destijds zijn verleend en het tijdstip waarop het gebruik van de veldschuur als woning is aangevangen, is door P. van Rooij bovendien niet bestreden.

Hoewel het voor P. van Rooij nadelig is dat het persoonsgebonden

overgangsrecht is beperkt tot de huidige huurders van de woning en daarom niet geldt voor het beoogde toekomstige gebruik door zijn zoon, noodzaakt deze omstandigheid naar het oordeel van de Afdeling niet tot afwijking van het stappenplan en het voornoemde beleid. De Afdeling merkt hierbij op dat P. van Rooij de percelen pas na de vaststelling van het oorspronkelijke plan bij besluit van 29 september 2009 heeft gekocht en is gaan gebruiken en dat hij op grond van het ter inzage gelegde ontwerpplan reeds redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat voortzetting van het – reeds onder het overgangsrecht van het vorige plan vallende – gebruik als woning niet als zodanig zou worden bestemd.

9. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.13.2. is overwogen, is de Afdeling van oordeel dat het besluit van 29 september 2009, voor zover het het plandeel met de bestemming “Bos” wat betreft de percelen 1048 en 1049 ter plaatse van Stroomkesberg 2 te Vessem betreft, in strijd met de rechtszekerheid is vastgesteld. Het beroep van P. van Rooij tegen het besluit van 29 september 2009 is gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient te worden vernietigd, voor zover het de vaststelling van dit plandeel betreft.

In hetgeen P. van Rooij heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan, zoals gewijzigd bij het besluit van 3 april 2012, voor zover het het plandeel met de bestemming “Agrarisch met waarden – Landschap” en de aanduiding “specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht” wat betreft de percelen 1048 en 1049 ter plaatse van Stroomkesberg 2 te Vessem betreft, strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het besluit van 3 april 2012, voor zover het dit plandeel betreft, anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep van P. van Rooij tegen het besluit van 3 april 2012 is ongegrond.

Hees 58: De beroepen van Van den Brink en L.H.A.M. Teeven

10. Gelet op hetgeen is overwogen in de tussenuitspraak is het beroep van L.H.A.M. Teeven tegen het besluit van 29 september 2009, voor zover dat betrekking heeft op het perceel 298 ter plaatse van Hees 58, ongegrond. Het beroep van Van den Brink is geheel ongegrond.

Het beroep van Kouwenberg

11. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen met inachtneming van de overwegingen 2.15.5 en 2.15.6 alsnog de planregeling voor de plandelen met de bestemmingen “Wonen” en “Agrarisch” wat betreft het perceel Koemeersdijk 4 te Wintelre, gemeente Eersel, toereikend te motiveren dan wel de planregeling voor dit perceel gewijzigd vast te stellen.

Hieraan heeft de Afdeling, kort weergegeven, ten grondslag gelegd dat de raad onvoldoende heeft gemotiveerd waarom in het plan, in afwijking van het vorige plan en het ten tijde van de vaststelling van het plan bestaande gebruik van het perceel, bestemmingen aan het perceel zijn

toegekend die de uitoefening van een agrarisch bedrijf met een hoveniersbedrijf en caravanopslag als nevenactiviteit niet mogelijk maken.

11.1. Bij het besluit van 3 april 2012 heeft de raad aan het gehele perceel van Kouwenberg de bestemming "Agrarisch" toegekend. Aan een deel van het perceel is de aanduiding "bouwvlak" toegekend met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch – 4".

Ingevolge artikel 3, lid 3.1.1, van de planregels, voor zover hier van belang, zijn de gronden met de bestemming "Agrarisch" onder meer bestemd voor agrarisch gebruik en, voor zover dit in lid 3.1.2 is toegestaan, nevenactiviteiten.

Ingevolge artikel 3, lid 3.1.2, onder a, van de planregels zijn agrarische bedrijven uitsluitend ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak" toegestaan.

Ingevolge lid 3.1.2, onder c, zijn ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch – 4" naast de agrarische bedrijfsvoering als nevenactiviteiten toegestaan een hoveniersbedrijf en statische opslag, met een maximale vloeroppervlakte van 630 m².

De toegekende maximale vloeroppervlakte van 630 m² voor de nevenactiviteiten komt volgens de raad overeen met de huidige bedrijfsvoering. Het bouwvlak ligt over de gehele breedte van het perceel en is aan de noordzijde 85 m en aan de zuidzijde 100 m diep vanaf de weg. Bij de toekenning van het bouwvlak is de raad uitgegaan van de melding in het kader van de milieuwetgeving die Kouwenberg op 31 januari 2011 heeft ingediend.

11.2. Kouwenberg kan zich niet met het besluit van 3 april 2012 verenigen. Hij stelt allereerst dat niet alle afspraken die met het gemeentebestuur zijn gemaakt over de nevenactiviteiten op zijn perceel in het gewijzigde plan zijn verwerkt. In dat verband betoogt Kouwenberg dat de bedrijfsbebouwing voor de nevenactiviteiten ten onrechte is beperkt tot een oppervlakte van maximaal 630 m². Volgens Kouwenberg is daarmee niet voldaan aan de afspraak dat sloop en herbouw elders op het perceel ook ten behoeve van de nevenactiviteiten mag plaatsvinden, de afspraak dat 1.000 m² caravanstalling is toegestaan en de afspraak dat de functies onderling mogen worden uitgewisseld. Met name acht Kouwenberg het van belang dat ook voor de nevenactiviteiten (vervangende) nieuwbouw mogelijk wordt gemaakt. Deze afspraken zijn volgens hem neergelegd in een brief van het college van burgemeester en wethouders van 25 mei 2009 en in een overeenkomst met de gemeente Eersel van 2 februari 2010.

Kouwenberg voert verder aan dat de raad de oppervlakte van 630 m² voor de bestaande bedrijfsbebouwing voor de nevenactiviteiten ten onrechte heeft ontleend aan de door hem ingediende melding in het kader van de milieuwetgeving. Volgens hem was afgesproken dat eerst het bestemmingsplan zou worden aangepast en daarna een melding zou worden gedaan, en heeft de raad de gegevens uit de melding ten onrechte gebruikt om Kouwenberg minder uitbreidingsmogelijkheden toe te kennen dan andere agrarische bedrijven.

Kouwenberg betoogt daarnaast dat hem in het plan ten onrechte geen extra uitbreidingsmogelijkheden zijn toegekend in ruil voor het laten

vervallen van de voorheen geldende aanduiding ten behoeve van de vestiging van een intensieve veehouderij op zijn perceel en het laten intrekken van de milieuvergunning voor de intensieve veehouderij. Kouwenberg wijst er in dat verband op dat de bestemming en de milieuvergunning voor de intensieve veehouderij in de weg staan aan de ontwikkeling van door de raad gewenste woningbouw in de directe omgeving van het bedrijf. Kouwenberg stelt dat andere agrarische bedrijven op grond van het plan maximaal 650 m² voor nevenactiviteiten mogen gebruiken, zodat hij met maximaal 630 m² niet meer ruimte heeft gekregen voor nevenactiviteiten dan andere agrarische bedrijven die daarvoor niets hebben ingeleverd.

11.3. De Afdeling stelt allereerst vast dat de regeling die bij het besluit van 3 april 2012 in het plan is opgenomen, de gewenste bedrijfsactiviteiten op het perceel van Kouwenberg, te weten een boomkwekerij met als nevenactiviteiten een hoveniersbedrijf en de statische opslag van caravans toestaat. In zoverre komt het plan thans overeen met hetgeen Kouwenberg wenst.

11.4. Met betrekking tot het betoog over afspraken en toezeggingen overweegt de Afdeling het volgende.

De door Kouwenberg overgelegde brief van het college van burgemeester en wethouders van 2 februari 2010 is door hem niet voor akkoord ondertekend. Reeds hierom moet worden vastgesteld dat geen overeenkomst is aangegaan tussen Kouwenberg en de gemeente Eersel waarin de door Kouwenberg bedoelde afspraken, waaronder het toestaan van 1.000 m² caravanstalling, zijn vastgelegd. Het betoog van Kouwenberg faalt in zoverre.

In de brief van het college van burgemeester en wethouders van 25 mei 2009 staat dat het college voornemens is de raad voor te stellen om in het vast te stellen bestemmingsplan voor het perceel van Kouwenberg een bestemming agrarisch aanverwant bedrijf met aanduiding "hovenier-kwekerij-statische opslag" op te nemen, de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing (920 m²) zonder uitbreidingspercentage positief te bestemmen, de drie aangegeven activiteiten toe te staan zonder een maximum per activiteit waardoor een bepaalde activiteit ten koste van een andere activiteit kan worden uitgebreid, en sloop en vervangende nieuwbouw op een andere plaats op het perceel mogelijk te maken. Het college heeft daaraan de voorwaarden verbonden dat voor de nieuwe bedrijfsvoering een melding op grond van artikel 8.40 van de Wet milieubeheer moest zijn ingediend en de milieuvergunning voor een intensieve veehouderij op het perceel moest zijn ingetrokken.

De Afdeling overweegt dat in het algemeen geen rechten kunnen worden ontleend aan toezeggingen die zijn gedaan door niet ter zake beslissingsbevoegden. De bevoegdheid tot het vaststellen van een bestemmingsplan berust niet bij het college van burgemeester en wethouders, maar bij de raad. Ook in zoverre ziet de Afdeling daarom geen aanleiding voor het oordeel dat de raad het plan bij het besluit van 3 april 2012 in strijd met het vertrouwensbeginsel heeft vastgesteld.

11.5. Met betrekking tot het betoog van Kouwenberg dat de raad zich bij de bepaling van de bestaande vloeroppervlakte van de nevenactiviteiten niet had mogen baseren op de melding in het kader van de milieuwetgeving, overweegt de Afdeling dat Kouwenberg niet aannemelijk heeft gemaakt dat de oppervlakte van 630 m² niet overeenkomt met de feitelijke situatie ten tijde van het nemen van het besluit van 3 april 2012. Ook overigens is niet aannemelijk gemaakt dat de raad niet van de gegevens uit de melding heeft kunnen uitgaan. Dit betoog faalt.

11.6. De Afdeling begrijpt het beroep van Kouwenberg tegen het besluit van 3 april 2012 voorts aldus, dat Kouwenberg betoogt dat het plan te beperkte bouw mogelijkheden biedt voor de bestaande nevenactiviteiten.

Ingevolge artikel 3, lid 3.2.2, aanhef en onder a, van de planregels, voor zover hier van belang, mogen op gronden met de bestemming "Agrarisch" ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak" agrarische bedrijfsgebouwen worden opgericht. De Afdeling stelt vast dat artikel 3, lid 3.2.2, van de planregels bouwen ten behoeve van de in lid 3.1.2, onder c, vermelde nevenactiviteiten als zodanig niet mogelijk maakt.

Ter zitting heeft de raad toegelicht dat op grond van het plan een omgevingsvergunning kan worden verleend voor (vervangende) nieuwbouw ten behoeve van het agrarische bedrijf en dat in dat gebouw op grond van artikel 3, lid 3.1.2, onder c, van de planregels een oppervlakte van 630 m² voor nevenactiviteiten mag worden gebruikt. De planregels bevatten derhalve geen specifieke bouw mogelijkheid ten behoeve van de nevenactiviteiten, maar staan volgens de raad desondanks niet in de weg aan vervangende nieuwbouw voor de loods waarin de nevenactiviteiten thans worden verricht. Daarbij wijst de raad er tevens op dat op grond van artikel 3, lid 3.6.6, van de planregels onder bepaalde voorwaarden een ontheffing kan worden verleend voor vergroting van de in pandige statische opslag van caravans tot een oppervlakte van ten hoogste 750 m², terwijl de hoveniersactiviteiten op grond van lid 3.6.1 met een ontheffing onder bepaalde voorwaarden kunnen worden uitgebreid tot maximaal 250 m².

Gelet op het voorgaande kan er naar het oordeel van de Afdeling van worden uitgegaan dat het plan, anders dan Kouwenberg betoogt, voorziet in mogelijkheden voor (vervangende) nieuwbouw die ook ten behoeve van de nevenactiviteiten kan worden gebruikt. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad er onder deze omstandigheden in redelijkheid toe kunnen besluiten om uitsluitend bouwen ten behoeve van het agrarische bedrijf toe te staan en niet tevens ten behoeve van de nevenactiviteiten als zodanig.

Het betoog faalt.

11.7. Met betrekking tot het betoog dat Kouwenberg ten onrechte geen mogelijkheden tot uitbreiding van de nevenactiviteiten heeft gekregen en geen extra mogelijkheden voor nevenactiviteiten heeft gekregen in vergelijking met andere agrarische bedrijven in het buitengebied van de gemeente Eersel, wordt als volgt overwogen.

De door Kouwenberg bedoelde vloeroppervlakte van 650 m² voor nevenactiviteiten bij andere agrarische bedrijven bestaat uit de 400 m² die op grond van artikel 3, lid 3.1.2, onder f, van de planregels mag worden

gebruikt voor in pandige statische opslag ten dienste van het agrarische bedrijf en de 250 m² voor een vorm van agrarisch verwant bedrijf of agrarisch technisch hulpbedrijf als nevenactiviteit die op grond van artikel 3, lid 3.6.1, van de planregels door middel van een ontheffing van het college van burgemeester en wethouders kan worden toegestaan. Uit artikel 3, lid 3.1.2, onder f, en de definities in de planregels van de begrippen "agrarisch verwant bedrijf" en "agrarisch technisch hulpbedrijf" volgt dat het in al deze gevallen uitsluitend gaat om agrarische nevenactiviteiten. Daarnaast zijn in de planregels beperkende voorwaarden voor het verlenen van een ontheffing opgenomen.

Uit het voorgaande volgt dat andere agrarische bedrijven, zelfs met een ontheffing van het college van burgemeester en wethouders, niet zonder meer aanspraak kunnen maken op een vloeroppervlakte van 650 m² voor nevenactiviteiten. Dit geldt in het bijzonder voor niet-agrarische nevenactiviteiten zoals het stallen van caravans, nu de hiervoor bedoelde ontheffingsmogelijkheid daarvoor niet geldt. Voorts overweegt de Afdeling dat de hierboven beschreven regeling ook geldt voor agrarische nevenactiviteiten op het perceel van Kouwenberg. Gelet hierop bevat het plan voor het perceel van Kouwenberg niet minder mogelijkheden voor – met name niet-agrarische – nevenactiviteiten bevat dan voor andere percelen met de bestemming "Agrarisch". Het betoog mist in zoverre feitelijke grondslag.

Bovendien is naar het oordeel van de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat door of namens de raad de rechtens te honoreren verwachting is gewekt dat voor het perceel van Kouwenberg extra bouw- of gebruiksmogelijkheden in het plan zouden worden in ruil voor het laten vervallen van de mogelijkheid om op dit perceel een intensieve veehouderij te exploiteren.

Het betoog faalt.

12. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.15.5 en 2.15.6 is overwogen, is de Afdeling van oordeel dat het besluit van 29 september 2009, voor zover het de plandelen met de bestemmingen "Wonen" en "Agrarisch" wat betreft het perceel Koemeersdijk 4 te Wintelre, gemeente Eersel, betreft, in strijd met artikel 3:46 van de Awb is vastgesteld. Het beroep van Kouwenberg tegen het besluit van 29 september 2009 is gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient te worden vernietigd, voor zover het de vaststelling van deze plandelen betreft.

In hetgeen Kouwenberg heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het bij het besluit van 3 april 2012 vastgestelde plan, voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Agrarisch" wat betreft het perceel Koemeersdijk 4 te Wintelre, strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het besluit van 3 april 2012 op dit punt anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep van Kouwenberg tegen het besluit van 3 april 2012 is ongegrond.

Het beroep van de stichting

13. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen met inachtneming van overweging 2.16.3 alsnog onderzoek te verrichten naar de mate van verstoring die in het verleden reeds heeft plaatsgevonden op gronden met de bestemming "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" of "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" met de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" en naar de daar te verwachten resterende archeologische waarden en, indien de uitkomsten van dit onderzoek daartoe aanleiding geven, artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels gewijzigd vast te stellen.

Hieraan heeft de Afdeling ten grondslag gelegd dat de raad voorafgaand aan de vaststelling van het plan geen gericht onderzoek heeft verricht naar de mate van verstoring die in het verleden reeds heeft plaatsgevonden op agrarische percelen met de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" en naar de daar te verwachten resterende archeologische waarden, terwijl volgens het deskundigenbericht zonder nader onderzoek op perceelsniveau in zijn algemeenheid niet kan worden gesteld dat tot 50 cm diepte de trefkans op archeologisch waardevolle vondsten laag is.

13.1. Naar aanleiding van de tussenuitspraak heeft de raad de regeling voor de bescherming van archeologische waarden in het plan gewijzigd bij het besluit van 3 april 2012. Het gewijzigde plan bevat dubbelbestemmingen voor het behoud en de bescherming van een aantal categorieën archeologische (verwachtings)waarden, genummerd 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 5.1, 5.2, en 6. Bij de indeling in deze categorieën heeft de raad zich gebaseerd op de regionale erfgoedkaart en het archeologisch beleidsplan die door het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (hierna: SRE) voor Eersel en vier andere gemeenten zijn vastgesteld.

13.2. Artikel 29, lid 29.4.3, van de planregels bevat voor gronden met de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie 4.1" een onderzoeksverplichting met betrekking tot archeologische waarden. Deze onderzoeksverplichting is van toepassing bij het nemen van een beslissing omtrent de verlening van een omgevingsvergunning voor het afwijken van de in artikel 29, lid 29.2, neergelegde bouwregels. Uit die bouwregels volgt onder meer dat bij het bouwen geen grondwerkzaamheden mogen worden uitgevoerd dieper dan 30 cm onder het bestaande maaiveld, met uitzondering van gronden met de bestemming "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" of "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur", waarvoor een diepte van 50 cm geldt.

Voorts is voor gronden met de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie 4.1" ingevolge artikel 29, lid 29.5.4, van de planregels een onderzoeksverplichting met betrekking tot archeologische waarden van toepassing bij het nemen van een beslissing omtrent de verlening van een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van de in lid 29.5.1 genoemde werken en werkzaamheden. Uit lid 29.5.2 volgt dat de vergunningplicht – en daarmee de onderzoeksverplichting – geldt voor werkzaamheden in de

bodem vanaf een diepte van 30 cm onder het bestaande maaiveld; voor gronden met de bestemming "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" of "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" geldt de vergunningplicht echter pas vanaf een diepte van 50 cm onder het bestaande maaiveld.

Voor de gronden met de dubbelbestemmingen "Waarde – Archeologie 5.1" en "Waarde – Archeologie 6" geldt op grond van artikel 31, leden 31.4.3, 31.5.2 en 31.5.4, en artikel 33, leden 33.4.3, 33.5.2 en 33.5.4, een soortgelijke regeling.

13.3. Het beroep van de stichting tegen het besluit van 3 april 2012 richt zich tegen de bedoelde artikelen van de planregels, voor zover daarin voor agrarisch bestemde gronden een afwijkende diepte is opgenomen als grens voor de vergunningplichten voor het afwijken van de bouwregels en voor het uitvoeren van werken of werkzaamheden, en daarmee als grens voor de aan die vergunningplichten verbonden archeologische onderzoeksverplichting.

De stichting stelt zich onder meer op het standpunt dat de raad er bij het maken van een uitzondering voor agrarisch bestemde gronden ten onrechte in zijn algemeenheid van is uitgegaan dat deze gronden reeds tot 50 cm onder het maaiveld verstoord zijn. Volgens de stichting is dit niet onderzocht en gaat regulier agrarisch gebruik niet dieper dan 25 tot 30 cm beneden het maaiveld.

13.4. Niet in geschil is dat de gronden die vanwege hun archeologische waarden zijn beschermd, gelet op de regionale erfgoedkaart en het archeologisch beleidsplan van het SRE een archeologische verwachtingswaarde (hoog, middelhoog en laag) hebben en dat de archeologische waarden vanaf een diepte van 30 cm onder het bestaande maaiveld aanwezig kunnen zijn. Voor zover deze gronden niet als agrarisch zijn bestemd, heeft de raad in de planregels dan ook een regeling getroffen ter bescherming van de op een diepte van 30 cm of meer onder het bestaande maaiveld aanwezige archeologische waarden. Voor zover deze gronden als agrarisch zijn bestemd, heeft de raad deze tot op een diepte van 50 cm onder het maaiveld vrijgesteld van de vergunningplichten voor het afwijken van de bouwregels en voor het uitvoeren van bepaalde werken en werkzaamheden en de daaraan verbonden archeologische onderzoeksverplichting.

Onbetwist is dat de raad geen gericht onderzoek heeft verricht waaruit blijkt dat bij de als agrarisch bestemde gronden de bodemlaag tussen 30 tot 50 cm onder het bestaande maaiveld zodanig is verstoord, dat daarin geen archeologische waarden meer aanwezig zijn. Gelet hierop heeft de raad naar het oordeel van de Afdeling op dit punt niet de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen vergaard. De Afdeling neemt hierbij tevens in aanmerking dat ook anderszins niet aannemelijk is gemaakt dat op de als agrarisch bestemde gronden op een diepte van 30 tot 50 cm onder het bestaande maaiveld geen beschermingswaardige archeologische waarden (meer) aanwezig zijn. De Afdeling volgt het standpunt van de raad dat normale agrarische werkzaamheden tot 50 cm diepte gaan en dat daarom kan worden aangenomen dat die agrarische gronden in het verleden al tot op 50 cm onder het bestaande maaiveld zijn verstoord, niet. Hierbij

neemt de Afdeling in aanmerking dat de grondwerkzaamheden dieper dan 30 cm die de raad ter zitting als voorbeeld heeft genoemd, te weten het scheuren van grond en het aanleggen van drainage, door de Afdeling eerder slechts als niet-reguliere, incidentele werkzaamheden in de agrarische bedrijfsvoering zijn gekwalificeerd. In het geval van de aanleg van drainage is, zo heeft de Afdeling eerder overwogen, de bodem slechts verstoord ter plaatse van de drainagebuizen zodat in zo'n geval niet voor het gehele perceel kan worden aangenomen dat de bodem tot 50 cm onder het bestaande maaiveld is verstoord.

Gelet op het voorgaande is het besluit van 3 april 2012, voor zover in de artikelen 29, 31 en 33 van de planregels voor gronden met een agrarische bestemming een afwijkende diepte van 50 cm onder het bestaande maaiveld is neergelegd als grens voor de vergunningplichten en de daaraan verbonden archeologische onderzoeksplicht, in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

14. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.16.3 is overwogen, is de Afdeling van oordeel dat het besluit van 29 september 2009, voor zover het de vaststelling van artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels betreft, in strijd is met artikel 3:2 van de Awb. Het beroep van de stichting tegen het besluit van 29 september 2009 is gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient te worden vernietigd, voor zover het de vaststelling van artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels betreft.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is het beroep van de stichting tegen het besluit van 3 april 2012 gegrond. Het besluit van 3 april 2012 dient te worden vernietigd, voor zover het de zinsnede "met dien verstande dat ter plaatse van de bestemming Agrarisch, Agrarisch met waarden – Landschap en/of Agrarisch met waarden – Landschap en natuur een diepte geldt van 50 cm onder het bestaande maaiveld" in artikel 29, lid 29.2, onder d, en lid 29.5.2, onder a, artikel 31, lid 31.2, onder d, en lid 31.5.2, onder a, en artikel 33, lid 33.2, onder d, en lid 33.5.2, onder a, van de planregels betreft. De overige beroepsgronden van de stichting behoeven thans geen bespreking.

Het beroep van J.W. van de Ven

15. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen om met inachtneming van 2.19.7. en 2.19.9. alsnog toereikend te motiveren waarom voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel Eerselseweg 13, te Knegsel, gemeente Eersel, de uitbreidingsruimte van 15% niet is opgeteld bij de concrete uitbreidingsplannen dan wel dit plandeel gewijzigd vast te stellen.

Hieraan heeft de Afdeling, kort weergegeven, ten grondslag gelegd dat, hoewel de zienswijze van J.W. van de Ven gegrond is verklaard voor zover in het plan geen rekening is gehouden met de uitbreidingsplannen van J.W. van de Ven inhoudende het oprichten van een loods en een mestopslag ten oosten van de bestaande bebouwing op het perceel, de raad in het besluit noch ter zitting heeft gemotiveerd waarom hij een uitbreidingsruimte van 15% niet overeenkomstig het in de Nota van zienswijzen weergegeven beleid heeft opgeteld bij de uitbreidingsplannen.

15.1. Bij het besluit van 3 april 2012 heeft de raad het bouwvlak voor het perceel Eerselseweg 13 met 15% vergroot ten opzichte van het bouwvlak zoals dat bij het besluit van 29 september 2009 in het plan was opgenomen, een en ander overeenkomstig het voorstel en de bijlage in het Aanpassingsdocument.

15.2. J.W. van de Ven betoogt dat zijn bedrijf had moeten worden betrokken bij de toepassing van het amendement B, omdat zijn bedrijf een grondgebonden bedrijf is. Voorts betoogt J.W. van de Ven dat de raad ten onrechte geen rekening heeft gehouden met zijn concrete uitbreidingsplannen voor de verplaatsing van de vaste mestopslag en het realiseren van een sleufsilo voor kuilvoer en dat de raad ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid in het plan om een groter bouwvlak toe te staan op zijn perceel ten behoeve van de grondgebonden bedrijfstak van zijn bedrijf. De Afdeling overweegt dat deze aspecten niet het onderwerp vormen van de door de Afdeling aan de raad gegeven opdracht en de wijze waarop de raad daaraan uitvoering heeft gegeven. Over deze aspecten zijn in de tussenuitspraak eindbeslissingen gegeven. Deze aspecten moeten derhalve hier buiten inhoudelijke bespreking blijven.

16. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.19.9 is overwogen, is het besluit van 29 september 2009 in strijd met artikel 3:46 van de Awb vastgesteld, voor zover het het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden - Landschap" wat betreft het perceel Eerselseweg 13 te Knegsel betreft. Het beroep van J.W. van de Ven tegen het besluit van 29 september 2009 is gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient te worden vernietigd, voor zover het de vaststelling van dit plandeel betreft.

In hetgeen J.W. van de Ven heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan, zoals gewijzigd bij besluit van 3 april 2012, in zoverre strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het besluit van 3 april 2012 in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep tegen het besluit van 3 april 2012 is ongegrond.

De beroepen van Bolck en Van Oosterhout

17. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen om met inachtneming van overweging 2.21.6 van die uitspraak artikel 37.3.1 van de planregels gewijzigd vast te stellen door het artikel zodanig te formuleren dat daar eenduidig uit kan worden afgeleid wanneer iemand als bestaande gebruiker kan worden aangemerkt. Daartoe heeft de Afdeling overwogen dat de raad ter zitting heeft erkend dat de formulering van het persoonsgebonden overgangsrecht inconsistent is en dat de raad het daarom bij nader inzien aangewezen acht dat dit onderdeel van de bepalingen niet op deze wijze in stand blijft. De raad heeft ter uitvoering van de tussenuitspraak bij besluit van 3 april 2012 het besluit van 29 september 2009 gewijzigd.

17.1. Ingevolge artikel 42, lid 42.3.1, van de planregels geldt voor de gebouwen ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van wonen - persoonsgebonden overgangsrecht" het volgende:

Het gebruik als burgerwoning mag worden voortgezet door diegene die het gebouw gebruiken als burgerwoning ten tijde van het van kracht worden van dit bestemmingsplan. Zodra het gebruik als burgerwoning door de bestaande gebruikers wordt beëindigd vervalt het recht op gebruik van deze gebouwen als burgerwoning. Als bestaande gebruiker wordt aangemerkt de persoon/personen:

- die op het moment van het van kracht worden van deze regels volgens de gemeentelijke basisadministratie van de gemeente Eersel als hoofdbewoner en diens partner staan ingeschreven op het betreffende adres;
- of waarvan op een andere wijze vaststaat dat die op het moment van het van kracht worden van deze regels als de hoofdbewoner en diens partner zijn aan te merken.

17.2. Bolck en Van Oosterhout betogen dat zij zich niet kunnen verenigen met het besluit van 3 april 2012 voor zover de aanpassing van de formulering van het persoonsgebonden overgangsrecht in artikel 42.3.1 is opgenomen en niet, zoals de opdracht aan de raad die in de tussenuitspraak is opgenomen luidde, in artikel 37.3.1.

17.3. In het raadsvoorstel, dat aan het besluit van 3 april 2012 ten grondslag ligt, staat: "Het artikel 37.3.1 wordt als volgt aangepast: Het gebruik als burgerwoning mag worden voortgezet door diegene die het gebouw gebruiken als burgerwoning ten tijde van het van kracht worden van dit bestemmingsplan. Zodra het gebruik als burgerwoning door de bestaande gebruikers wordt beëindigd vervalt het recht op gebruik van deze gebouwen als burgerwoning. Als bestaande gebruiker wordt aangemerkt de persoon/personen:

- die op het moment van het van kracht worden van deze regels volgens de gemeentelijke basisadministratie van de gemeente Eersel als hoofdbewoner en diens partner staan ingeschreven op het betreffende adres;
- of waarvan op een andere wijze vaststaat dat die op het moment van het van kracht worden van deze regels als de hoofdbewoner en diens partner zijn aan te merken."

In het besluit van 3 april 2012 is vorenbedoelde formulering van het persoonsgebonden overgangsrecht opgenomen in artikel 42, lid 42.3.1.

17.4. Gelet op het voorgaande overweegt de Afdeling dat het in de tussenuitspraak geconstateerde gebrek is hersteld. Het feit dat de vorenbedoelde formulering van het persoonsgebonden overgangsrecht is opgenomen in een ander artikel dan in artikel 37 zoals in de opdracht in de tussenuitspraak staat vermeld, laat onverlet dat materieel is voldaan aan de opdracht in de tussenuitspraak. Het betoog faalt.

18. Gelet op hetgeen ten aanzien van Bolck is overwogen in de tussenuitspraak onder 2.21.6 en hetgeen ten aanzien van Van Oosterhout is overwogen in de tussenuitspraak onder 2.22.7, zijn de beroepen van Bolck en Van Oosterhout gedeeltelijk gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient in zoverre gelet op de in die overwegingen geconstateerde gebreken te

worden vernietigd. Voor het overige zijn deze beroepen gelet op hetgeen daarover in de tussenuitspraak is overwogen ongegrond.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen zijn de beroepen van Bolck en Van Oosterhout tegen het besluit van 3 april 2012 ongegrond.

De beroepen van L. Teeven en H. Teeven

19. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen om met inachtneming van overweging 2.35.2 van de tussenuitspraak alsnog te onderzoeken in hoeverre de gronden op het plandeel met de bestemming "Bos: en de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij" wat betreft het perceel K305 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel door het aanbrengen van een beregeningsinstallatie reeds zijn verstoord en alsnog toereikend te motiveren dat ter bescherming van aanwezige waarden voor deze gronden het opnemen van een aanlegvergunningplicht noodzakelijk is dan wel de planregeling voor dit perceel in zoverre gewijzigd vast te stellen, en voorts een passende planregeling vast te stellen voor het containerveld op ditzelfde plandeel.

19.1. Bij het besluit van 3 april 2012 heeft de raad artikel 9, lid 9.4.4 van de planregels gewijzigd. Door deze wijziging is geen aanlegvergunning vereist voor het egaliseren, vergraven of ophogen van de bodem ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij". Voorts heeft de raad in artikel 9, lid 9.2.2 van de planregels toegevoegd onderdeel e, waarin is bepaald dat ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij" containervelden en voorzieningen ten behoeve van een beregeningsinstallatie zijn toegestaan met een maximale bouwhoogte van 1,0 m.

19.2. L. Teeven en H. Teeven hebben te kennen gegeven niet in te stemmen met het besluit van 3 april 2012. Voor zover hun betoog ziet op aspecten die niet het onderwerp vormen van de door de Afdeling aan de raad gegeven opdracht en de wijze waarop de raad daaraan uitvoering heeft gegeven en voor zover daarover in de tussenuitspraak eindbeslissingen zijn gegeven, zoals de bestemming van de opstal op het perceel Hees 60 en de recreatiewoning op het perceel K305, blijft dit betoog hier buiten inhoudelijke bespreking.

19.3. Ten aanzien van de wijze waarop de raad aan de opdracht uitvoering heeft gegeven betogen L. Teeven en H. Teeven dat de raad ten onrechte de toegestane bouwhoogte van de containervelden en de voorzieningen ten behoeve van een beregeningsinstallatie heeft beperkt tot 1 m. Volgens L. Teeven zijn sproeikoppen van de beregeningsinstallatie in aanvang 1,60 m hoog, en groeien ze met de planten mee tot 4 m. H. Teeven betoogt dat het pomphuisje 1,50 m hoog is, en dat wordt voorbij gegaan aan noodzakelijke voorzieningen voor de containerteelt, zoals het recyclen van beregeningswater, ontijzering en vorstbescherming en zonneschermen. Ook de aanwezige houtschuur, waarin materialen zijn opgeslagen, is hoger dan 1 m. Voorts betoogt L. Teeven dat de regeling voor het containerveld verwarrend is, omdat een rododendronkwekerij dient

te worden onderscheiden van een bos. Een duidelijke regeling vergt volgens hem dat een bouwvlak wordt opgenomen voor het containerveld.

19.4. De raad betoogt dat hij de ecologische waarden in de bosbestemming zoveel mogelijk wil beschermen, en dat daarom de bouw mogelijkheden beperkt dienen te zijn. Wat dat betreft is de situatie anders dan bij een agrarische bestemming. De raad betoogt voorts dat ook onder het vorige plan een maximum bouw hoogte van 1 m gold. De aanwezige pompinstallaties en dergelijke kunnen volgens de raad binnen die bouw hoogte worden gerealiseerd. Wat betreft de sproeikoppen van de beregeningsinstallatie, deze zijn volgens de raad geen bouwwerken, en het maximum van 1 m geldt dan ook niet voor de sproeikoppen.

19.5. Naar het oordeel van de Afdeling is het standpunt van de raad dat het, gelet op de bosbestemming en de te beschermen ecologische waarden, gerechtvaardigd is om de bouw hoogte te beperken, niet onredelijk. De Afdeling neemt daarbij in aanmerking dat de beperking niet geldt voor de sproeikoppen en dat, zoals reeds is overwogen in de tussenuitspraak, overweging 2.35.2, de houtschuur als zodanig bestemd is. Ten aanzien van de overige door L. Teeven en H. Teeven genoemde voorzieningen is naar het oordeel van de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat deze, voor zover onmisbaar, niet met inachtneming van de beperking tot 1 m, dan wel op een andere plek, kunnen worden gerealiseerd.

De Afdeling constateert dat met de thans getroffen bestemmingsregeling het aanwezige containerveld als zodanig bestemd is, waarmee is voldaan aan de opdracht om hiervoor een passende planregeling te treffen. Hetgeen L. Teeven en H. Teeven naar voren brengen geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de raad in plaats van deze regeling een bouwvlak had moeten opnemen.

20. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.35.2 werd overwogen, is het besluit van 29 september 2009 in strijd met artikel 3:2 van de Awb vastgesteld, voor zover op het plandeel met de bestemming "Bos: en de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij" wat betreft het perceel K305 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel een aanlegvergunningplicht is opgenomen en voor zover geen planregeling is vastgesteld voor het aanwezige containerveld. Het beroep van L. Teeven en H. Teeven tegen het besluit van 29 september 2009 is in zoverre gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient voor zover het ziet op deze plandelen, vernietigd te worden.

Gelet op de tussenuitspraak is het beroep van L. Teeven en H. Teeven tegen het besluit van 29 september 2009 voor het overige ongegrond.

Het beroep van L. Teeven en H. Teeven tegen het besluit van 3 april 2012 is, gelet op hetgeen is overwogen onder 19.2 en 19.5, ongegrond.

Het beroep van Kuylaars en het beroep van Meulensteen

21. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen om met inachtneming van overweging 2.42.2 een gewijzigde planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding

“specifieke vorm van recreatie – persoonsgebonden overgangsrecht” op het perceel 4353, gelegen achter het perceel Kreiel 18 te Wintelre. Hieraan heeft de Afdeling ten grondslag gelegd dat de raad ter zitting heeft gesteld dat het aannemelijk is dat een bouwvergunning voor de recreatiewoning is verleend, en dat daarom bij nader inzien was aangewezen om het gebruik van de recreatiewoning als zodanig te bestemmen.

21.1. De raad heeft met het besluit van 3 april 2012 de bestemming “Recreatie – Recreatiewoning” toegekend. Tegen dit besluit heeft Kuylaars, eigenaar van een nabijgelegen melkrundveehouderij, beroep ingesteld. Hij betoogt dat niet aannemelijk is dat een bouwvergunning is verleend, en wijst er in dit verband onder meer op dat in het verleden om die reden door het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant goedkeuring is onthouden aan een recreatiebestemming. Hij betoogt voorts dat hij in zijn bedrijfsvoering vreest te worden belemmerd nu de bestemming recreatiewoning is toegekend.

21.2. Ter zitting is gebleken dat de stelling dat aannemelijk is dat vergunning is verleend, niet met feiten kan worden onderbouwd.

21.3. Gelet hierop ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit van 3 april 2012, voor zover dit ziet op het perceel 4353, gelegen achter Kreiel 18 te Wintelre met de bestemming “Recreatie – Recreatiewoning”, is genomen in strijd met de bij het voorbereiden van een besluit te betrachten zorgvuldigheid. Het beroep is gegrond. Het besluit van 3 april 2012 dient in zoverre wegens strijd met artikel 3:2 van de Awb te worden vernietigd.

22. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.42.2 is overwogen, is het besluit van 29 september 2009 vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb voor zover daarbij aan het perceel 4353 de bestemming “Bos” en de aanduiding “specifieke vorm van recreatie – persoonsgebonden overgangsrecht” is toegekend. Het beroep van Meulensteen tegen het besluit van 29 september 2009 is gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient te worden vernietigd, voor zover het de vaststelling van dit plandeel betreft. Nu niet aannemelijk is gemaakt dat een bouwvergunning is verleend, en gelet daarop de toegekende bestemming in overeenstemming is met het beleid van de gemeente Eersel zoals besproken in de tussenuitspraak, ziet de Afdeling aanleiding de rechtsgevolgen van dit besluit in zoverre in stand te laten.

Het beroep van Schoenmakers

23. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen met inachtneming van overweging 2.43.3 op basis van nader onderzoek alsnog de planregeling voor het plandeel met de bestemming “Agrarisch met waarden – Landschap en natuur” wat betreft het perceel Meervan 8 te Vessem, gemeente Eersel, toereikend te motiveren dan wel de planregeling voor dit perceel gewijzigd vast te stellen.

Hieraan heeft de Afdeling ten grondslag gelegd dat de raad zich ter zitting op het standpunt heeft gesteld dat hij in verband met de toekenning

van het bouwvlak bij nader inzien nader onderzoek noodzakelijk acht naar de aanwezigheid van de voeropslagen ten zuiden van het plandeel, reeds vergunde bebouwing en de aanvraag om een vergunning op grond van de Wet milieubeheer van 4 februari 2009, en dat bovendien rekening dient te worden gehouden met een uitbreidingsruimte van 15%.

23.1. Bij het besluit van 3 april 2012 heeft de raad het bouwvlak voor het perceel Meervan 8 vergroot ten opzichte van het bouwvlak zoals dat bij het besluit van 29 september 2009 in het plan was opgenomen. De raad heeft hiertoe overwogen dat de bestaande voersilo/voerplaat aan de achterzijde van het bedrijf bij het besluit van 29 september 2009 niet was opgenomen in het bouwvlak. Daarnaast was volgens de raad geen 15% lege ruimte ingetekend, zoals het zogeheten bouwblok-op-maatbeleid vereist.

Volgens de raad beslaat de bestaande bebouwing op het perceel van Schoenmakers ongeveer 9.300 m². Blijkens de bijlage bij het Aanpassingsdocument doelt de raad daarmee zowel op de bebouwing aan de voorzijde (ca. 8.000 m²) als op de voersilo/voerplaat aan de achterzijde van het bedrijf (ca. 1.300 m²). Bij het besluit van 3 april 2012 zijn de voersilo/voerplaat en de ruimte tussen de bebouwing aan de voorzijde en de voersilo/voerplaat alsnog binnen het bouwvlak gebracht. Het totale bouwvlak is thans 1,12 ha groot. De ruimte tussen de bebouwing aan de voorzijde en de voersilo/voerplaat is volgens de raad ongeveer 1.900 m² groot en is daarmee groter dan 15% van de bestaande bebouwing. Hiermee is volgens de raad thans voldaan aan het beleid inzake het bouwblok op maat, waarin de toekenning van 15% lege ruimte is opgenomen.

23.2. Schoenmakers kan zich niet met het besluit van 3 april 2012 verenigen. Hij betoogt dat het toegekende bouwvlak te klein is. In de eerste plaats heeft de raad volgens hem ten onrechte niet alle feitelijk aanwezige activiteiten binnen het bouwvlak gebracht. Daarnaast betoogt Schoenmakers dat de raad het beleid inzake het bouwblok op maat, dat is beschreven in de Nota van zienswijzen bij het besluit van 29 september 2009, niet op de juiste wijze heeft toegepast. Volgens hem had op grond van dit beleid een bouwvlak van 1,5 ha moeten worden toegekend. De bestaande bebouwing heeft volgens hem een oppervlakte van 1,35 ha. Dit betreft in de eerste plaats het toegekende bouwvlak van ruim 1,1 ha, dat volgens Schoenmakers reeds geheel is bebouwd, voorzien van erfverharding en in gebruik is ten behoeve van de opslag van ruwvoer voor het vleesvee, en daarnaast een direct aangrenzend terrein met voerplaten van ongeveer 2.500 m², dat volgens hem reeds jaren in gebruik is voor de opslag van ruwvoer. Inclusief een lege ruimte van 15% voor kleinschalige uitbreidingsmogelijkheden, zoals neergelegd in het bouwblok-op-maatbeleid, zou het bouwvlak een oppervlakte van 1,55 ha moeten hebben. Dit mag volgens Schoenmakers echter worden beperkt tot 1,5 ha, nu uit het door hem overgelegde rapport "Duurzame locatie intensieve veehouderij C.J.C.M. Schoenmakers, Meervan 8 te Vessem" van R&S Advies (hierna: de duurzame locatietoets) blijkt dat de locatie niet duurzaam is. Uit de duurzame locatietoets blijkt volgens hem ook dat de gewenste bedrijfsontwikkeling, waarvoor in 2008 reeds een milieuvergunning is aangevraagd, ruimtelijk en milieuhygiënisch inpasbaar is in de omgeving.

23.3. Ingevolge artikel 5, lid 5.1.2, onder b, van de planregels zijn op gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden – landschap en natuur" agrarische bedrijven uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak".

23.4. De Afdeling stelt vast dat het bouwvlak op het perceel van Schoenmakers bij het besluit van 3 april 2012 is vergroot ten opzichte van het bouwvlak dat bij het besluit van 29 september 2009 was toegekend. Uit de stukken, waaronder de luchtfoto die is opgenomen in de bijlage bij onderdeel IJ van het Aanpassingsdocument, blijkt dat de raad de bestaande voersilo/voerplaat aan de achterzijde van het bedrijf bij het besluit van 3 april 2012 alsnog binnen het bouwvlak heeft gebracht.

23.5. Voor zover Schoenmakers betoogt dat de raad bij de bepaling van de oppervlakte van de bestaande bebouwing en voorzieningen rekening had moeten houden met voorziene bebouwing die in de aanvraag om een milieuvergunning van 4 februari 2009 is opgenomen, overweegt de Afdeling het volgende. Volgens het bouwvlak-op-maatbeleid wordt bij het vormgeven van bouwvlakken zoveel mogelijk rekening gehouden met concrete uitbreidingsplannen en is hierbij de milieutechnische haalbaarheid van het uitbreidingsplan een voorwaarde. Kort samengevat worden naast de bestaande bebouwing in het bouwvlak derhalve ook reeds vergunde activiteiten en geaccepteerde meldingen opgenomen en ontwikkelingen waarvoor een (ontvankelijke) milieuvergunning in procedure is en waarvan mag worden verondersteld dat deze vergunning te verlenen is. Andere bedrijfsplannen en schetsen worden bij de herziening niet in het bouwvlak opgenomen, maar kunnen met een wijzigingsplan worden gerealiseerd indien aan de wijzigingsvoorwaarden met betrekking tot onder andere de milieutechnische haalbaarheid, duurzaamheid en landschappelijke inpassing wordt voldaan.

De aanvraag van Schoenmakers van 4 februari 2009 is door het voor de vergunningverlening bevoegde gezag niet-ontvankelijk geacht. Schoenmakers heeft niet aannemelijk gemaakt dat de aanvraag vóór het nemen van het besluit van 3 april 2012 is aangevuld of dat een ontvankelijke aanvraag is ingediend. Gelet hierop waren de uitbreidingsplannen van Schoenmakers, zoals uiteengezet in de aanvraag van 4 februari 2009, niet zodanig concreet dat de raad daar bij de vaststelling van het plan rekening mee had moeten houden.

23.6. Schoenmakers heeft niet aannemelijk gemaakt dat ten tijde van het nemen van het besluit van 3 april 2012 op het door hem bedoelde terrein van 2.500 m² bebouwing zoals bedoeld in het bouwvlak-op-maatbeleid aanwezig was.

Voorts heeft Schoenmakers naar het oordeel van de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat het bouwvlak-op-maatbeleid in zijn situatie niet correct is toegepast vanwege de oppervlakte van de ten tijde van het nemen van het besluit van 3 april 2012 aanwezige legale bebouwing in het gebied dat de raad als lege ruimte heeft aangemerkt, en dat op de luchtfoto in de bijlage bij onderdeel IJ van het Aanpassingsdocument in het blauw is weergegeven. In het bijzonder acht de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat

ten tijde van het nemen van het bestreden besluit een deel van dit gebied reeds was bebouwd met sleufsilo's dan wel dat daarvoor vergunning was verleend.

23.7. Het betoog van Schoenmakers dat in het plan voor zijn perceel een groter bouwvlak had moeten worden opgenomen dan waarop hij volgens het bouwvlak-op-maatbeleid aanspraak kan maken, faalt. Zoals hiervoor is overwogen, heeft Schoenmakers niet aannemelijk gemaakt dat ten tijde van het nemen van het besluit van 3 april 2012 reeds concrete uitbreidingsplannen voor zijn agrarisch bedrijf voorlagen. De raad behoefde daarom in redelijkheid geen rekening te houden met de wensen van Schoenmakers voor uitbreiding van het bouwvlak tot 1,5 ha en heeft in redelijkheid kunnen besluiten geen bouwvlak van die omvang in het plan op te nemen.

24. Gelet op hetgeen in de tussenuitspraak onder 2.43.3 is overwogen, is het besluit van 29 september 2009 in strijd met artikel 3:2 van de Awb vastgesteld, voor zover het het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" wat betreft het perceel Meervren 8 te Vessem, gemeente Eersel, betreft. Het beroep van Schoenmakers tegen het besluit van 29 september 2009 is gegrond. Het besluit van 29 september 2009 dient te worden vernietigd, voor zover het de vaststelling van dit plandeel betreft.

In hetgeen Schoenmakers heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan, zoals gewijzigd bij het besluit van 3 april 2012, voor zover het dit plandeel betreft, strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Het beroep van Schoenmakers tegen het besluit van 3 april 2012 is ongegrond.

Het beroep van Van Ham

25. Van Ham bestrijdt het besluit van 3 april 2012 voor zover dit ziet op zijn perceel Dijkakkerweg 5 te Knegsel. Volgens hem is daaraan ten onrechte de bestemming "Recreatie" toegekend, in plaats van de bestemming "Recreatie – Recreatiewoning". Binnen de bestemming "Recreatie" mogen alleen gebouwen worden opgericht binnen het bouwvlak, en op het perceel is geen bouwvlak opgenomen. Als de bestemming "Recreatie – Recreatiewoning" was toegekend, dan zou per bestemmingsvlak één recreatiewoning zijn toegestaan. Anders dan de raad had bedoeld, is zijn recreatiewoning nog steeds niet positief bestemd, aldus Van Ham.

25.1. Ter zitting heeft de raad toegelicht dat onbedoeld het perceel Dijkakkerweg 5 tezamen is genomen met het perceel Dijkakkerweg 3. Gelet daarop is het bestreden besluit van 3 april 2011, in strijd met artikel 3:2 van de Awb, in zoverre niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Het beroep van Van Ham tegen het besluit van 3 april 2012 is gegrond.

25.2. De raad heeft met instemming van Van Ham een kaart overlegd waarop de scheiding van de percelen Dijkakkerweg 5 en Dijkakkerweg 3 is

aangegeven. De Afdeling zal bepalen dat de verbeelding dienovereenkomstig wordt aangepast.

Proceskosten

26. De raad dient ten aanzien van Swalen, Smets, P. van Rooij, Kouwenberg, de stichting, Van de Ven-Liebeton, Brom, J.W. van de Ven, A. van Rooij en G. Ansems, Bolck, Van Oosterhout, Van Doornik, Vroegh-Smetsters, Stravens, Ansems, Smits, Houtmarkt Van Ham, Meulenstein, Schoenmakers, Kuylaars en Van Ham op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Ten aanzien van Hortus Virides, L. Teeven en H. Teeven is van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen niet gebleken.

Ten aanzien van Van den Brink bestaat voor een proceskostenveroordeling geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart de beroepen van W. Swalen, P.C.G.M. van Rooij en J.A.M. van Rooij-van Breugel, M. Kouwenberg, de Stichting Steun AVKP, J. van de Ven-Liebeton, J.W. van de Ven, A.H.J. van Rooij en G. Ansems, G. Ansems, J. van Ham, handelend onder de naam Houtmarkt van Ham, Hortus Virides B.V., P.L.H. Meulensteen en C.J.C.M. Schoenmakers tegen het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 29 september 2009, kenmerk R 09-64, gegrond;
- II. verklaart de beroepen van F.W.J. Smets, P. Brom, D.J.G. Bolck, A.T. van Oosterhout en M.J.T. van Oosterhout-van de Ven, W.J.Th. van Doornik, J.M.T. Vroegh-Smetsers, H.A.M. Stravens, L.H.A.M. Teeven en E.J.A.M. Teeven, M. Smits, en H.A.L.M. Teeven en L.H.A.M. Teeven tegen het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 29 september 2009, kenmerk R 09-64, gedeeltelijk gegrond;
- III. verklaart de beroepen van F.W.J. Smets, P. Brom, D.J.G. Bolck, A.T. van Oosterhout en M.J.T. van Oosterhout-van de Ven, W.J.Th. van Doornik, J.M.T. Vroegh-Smetsers, H.A.M. Stravens, L.H.A.M. Teeven en E.J.A.M. Teeven, M. Smits, en H.A.L.M. Teeven en L.H.A.M. Teeven tegen het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 29 september 2009, kenmerk R 09-64, voor het overige ongegrond;
- IV. verklaart het beroep van M.J.M. van den Brink tegen het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 29 september 2009, kenmerk R 09-64, ongegrond;
- V. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 29 september 2009, kenmerk R 09-64, voor zover:
 - a. in de artikelen 3.2.5, onder d, 4.2.5, onder d, 5.2.6, onder d, en 9.2.3 van de planregels is bepaald dat de daarin bedoelde gebouwen niet mogen worden herbouwd;
 - b. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft het perceel aan de Kuilenhurk (ongenummerd) te Vessem, gemeente Eersel, betreft;
 - c. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Wonen" wat betreft het perceel Boksheidsdijk 10 te Eersel betreft;
 - d. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft de percelen 1048 en 1049 ter plaatse van Stroomkesberg 2 te Vessem, gemeente Eersel, betreft;
 - e. het de vaststelling van de plandelen met de bestemmingen "Wonen" en "Agrarisch" wat betreft het perceel Koemeersdijk 4 te Wintelre, gemeente Eersel, betreft;
 - f. het de vaststelling van artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels betreft;

- g. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Groen – Landschappelijke inpassing" ter plaatse van het perceel Oostelbeersedijk 18 te Wintelre, gemeente Eersel, betreft;
- h. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-8" voor het perceel Hees 4 te Eersel betreft;
- i. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel Eerselseweg 13 te Knegsel, gemeente Eersel, betreft;
- j. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch" wat betreft het perceel Vessemseweg 14 te Knegsel, gemeente Eersel, betreft;
- k. voor zover dit niet voorziet in een planregeling voor persoonsgebonden overgangsrecht voor het gebruik als woning voor het perceel Nedermolen 5 te Steensel, gemeente Eersel;
- l. daarin geen regeling is opgenomen voor de paardenbak op het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel aan de Zandstraat (ongenummerd) te Steensel, gemeente Eersel;
- m. voor zover dit niet voorziet in een planregeling voor persoonsgebonden overgangsrecht voor het gebruik als woning voor het perceel Nedermolen 3/5a te Steensel, gemeente Eersel;
- n. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de aanduiding "gemengd" wat betreft het perceel Mr. de la Courtstraat 34 te Vessem, gemeente Eersel, betreft;
- o. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos: en de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij" voor het perceel K305 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel betreft;
- p. in artikel 4.5.2, onder a, van de planregels de uitzondering ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak" niet tevens ziet op gebouwen die vallen onder de in het plan opgenomen zogenoemde bijgebouwenregeling;
- q. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf – 10" wat betreft het perceel Hoef 9, 1 en 13 te Duizel, gemeente Eersel, betreft;
- r. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" wat betreft het perceel Hees 6 te Eersel betreft;
- s. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van recreatie – persoonsgebonden overgangsrecht" op het perceel 4353 gelegen achter Kreiel 18 te Wintelre, gemeente Eersel, betreft.
- t. het de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" wat betreft het perceel Meerven 8 te Vessem, gemeente Eersel, betreft;
- u. het artikel 37.3.1 van de planregels betreft;
- v. voor zover in artikel 37 van de planregels geen bepaling is

- opgenomen voor persoonsgebonden overgangsrecht voor wonen in een bedrijfsruimte;
- VI. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 29 september 2009, kenmerk R 09-64, ten aanzien van het plandeel genoemd onder V, onderdeel s, in stand blijven;
- VII. verklaart de beroepen van de Stichting Steun AVKP, A.H.J.M. Kuylaars en H.J.T. van Ham tegen het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 3 april 2012, kenmerk R 12-09, gegrond;
- VIII. verklaart het beroep van W. Swalen tegen het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 3 april 2012, kenmerk R 12-09, gedeeltelijk gegrond;
- IX. verklaart het beroep van W. Swalen tegen het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 3 april 2012, kenmerk R 12-09, voor het overige ongegrond;
- X. verklaart de beroepen van F.W.J. Smets, P.C.G.M. van Rooij en J.A.M. van Rooij-van Breugel, M. Kouwenberg, J.W. van de Ven, D.J.G. Bolck, A.T. van Oosterhout en M.J.T. van Oosterhout- van de Ven, L.H.A.M. Teeven en E.J.A.M. Teeven, M. Smits, C.J.C.M. Schoenmakers en H.A.L.M. Teeven en L.H.A.M. Teeven tegen het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 3 april 2012, kenmerk R 12-09, ongegrond;
- XI. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Eersel van 3 april 2012, kenmerk R 12-09, voor zover het betreft:
- a. de vaststelling van de gewijzigde planregeling voor het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft het perceel aan de Kuilenhurk (ongenummerd) te Vessem, gemeente Eersel;
 - b. de zinsnede "met dien verstande dat ter plaatse van de bestemming Agrarisch, Agrarisch met waarden - Landschap en/of Agrarisch met waarden - Landschap en natuur een diepte geldt van 50 cm onder het bestaande maaiveld" in artikel 29, lid 29.2, onder d, en lid 29.5.2, onder a, artikel 31, lid 31.2, onder d, en lid 31.5.2, onder a, en artikel 33, lid 33.2, onder d, en lid 33.5.2, onder a, van de planregels;
 - c. de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Recreatie - Recreatiewoning" op het perceel 4353 gelegen achter Kreiel 18 te Wintelre, gemeente Eersel;
 - d. de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Recreatie" op het perceel Dijkakkerweg 5 te Knegsel, gemeente Eersel.
- XII. draagt de raad op om de verbeelding ten aanzien van het plandeel genoemd onder XI, onderdeel d, te wijzigen overeenkomstig de bij deze uitspraak gevoegde uitsnede van de plankaart;
- XIII. veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij W. Swalen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.692,91 (zegge: zestienhonderdtweënnegentig euro en eenennegentig cent), waarvan € 1.652,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij

F.W.J. Smets in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.220,91 (zegge: twaalfhonderdtwintig euro en eenennegentig cent), waarvan € 1.180,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij P.C.G.M. van Rooij en J.A.M. van Rooij-van Breugel in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.567,53 (zegge: tweeduizend vijfhonderdzevenenzestig euro en drieënvijftig cent), waarvan € 1.888,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij M. Kouwenberg in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.888,00 (zegge: achttienhonderdachtentachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij de Stichting Steun AVKP in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 791,59 (zegge: zevenhonderdeenennegentig euro en negenenvijftig cent), waarvan € 708,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij J. van de Ven-Liebeton in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.416,00 (zegge: veertienhonderdzestien euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij P. Brom in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.180,00 (zegge: elfhonderdtachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij J.W. van de Ven in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.888,00 (zegge: achttienhonderdachtentachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij A.H.J. van Rooij en G. Ansems in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenviertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij D.J.G. Bolck in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.416,00 (zegge: veertienhonderdzestien euro), geheel toe te rekenen aan door een

derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij A.T. van Oosterhout en M.J.T. van Oosterhout-van de Ven in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.180,00 (zegge: elfhonderdtachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij W.J.Th. van Doornik in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.180,00 (zegge: elfhonderdtachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij J.M.T. Vroegh-Smetsers in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.180,00 (zegge: elfhonderdtachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij H.A.M. Stravens in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.180,00 (zegge: elfhonderdtachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij G. Ansems in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij M. Smits in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.180,00 (zegge: elfhonderdtachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij J. van Ham, handelend onder de naam Houtmarkt van Ham in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.180,00 (zegge: elfhonderdtachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij P.L.H. Meulenstein in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1743,39 (zegge: zeventienhonderddrieënveertig euro en negenendertig cent), waarvan € 1652,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij C.J.C.M. Schoenmakers in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.888,00 (zegge: achttienhonderdachtentachtig euro), geheel toe te rekenen

- aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij A.H.J.M. Kuylaars in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
veroordeelt de raad van de gemeente Eersel tot vergoeding van bij H.J.T. van Ham in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- XIV. gelast dat de raad van de gemeente Eersel aan appellanten het door hen voor de behandeling van de beroepen betaalde griffierecht ten bedrage van € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor W. Swalen, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor F.W.J. Smets, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor P.C.G.M. van Rooij en J.A.M. van Rooij-van Breugel, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor M. Kouwenberg, € 297,00 (zegge: tweehonderdzevenennegentig euro) voor de stichting Stichting Steun AVKP, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor J. van de Ven-Liebeton, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor P. Brom, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor J.W. van de Ven, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor A.H.J. van Rooij en G. Ansems, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor D.J.G. Bolck, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor A.T. van Oosterhout en M.J.T. van Oosterhout-van de Ven, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor W.J.Th. van Doornik, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor J.M.T. Vroegh-Smetsers, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor H.A.M. Stravens, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor G. Ansems, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor L.H.A.M. Teeven en E.J.A.M. Teeven, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor M. Smits, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor J. van Ham, handelend onder de naam Houtmarkt van Ham, € 297,00 (zegge: tweehonderdzevenennegentig euro) voor de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Hortus Virides B.V., € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor P.L.H. Meulenstein, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor C.J.C.M. Schoenmakers, € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor H.A.L.M. Teeven en L.H.A.M. Teeven, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander, € 156,00 (zegge: honderdzesenvijftig euro) voor A.H.J.M. Kuylaars en € 156,00 (zegge: honderdzesenvijftig euro) voor H.J.T. van Ham vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. W.D.M. van Diepenbeek, voorzitter, en
mr. J. Hoekstra en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van
mr. R. Teuben, ambtenaar van staat.

w.g. Van Diepenbeek
voorzitter

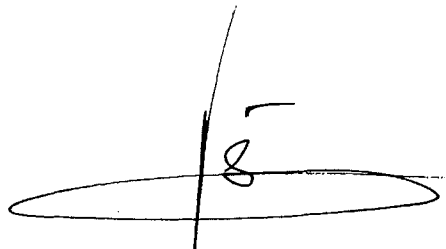
w.g. Teuben
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 maart 2013

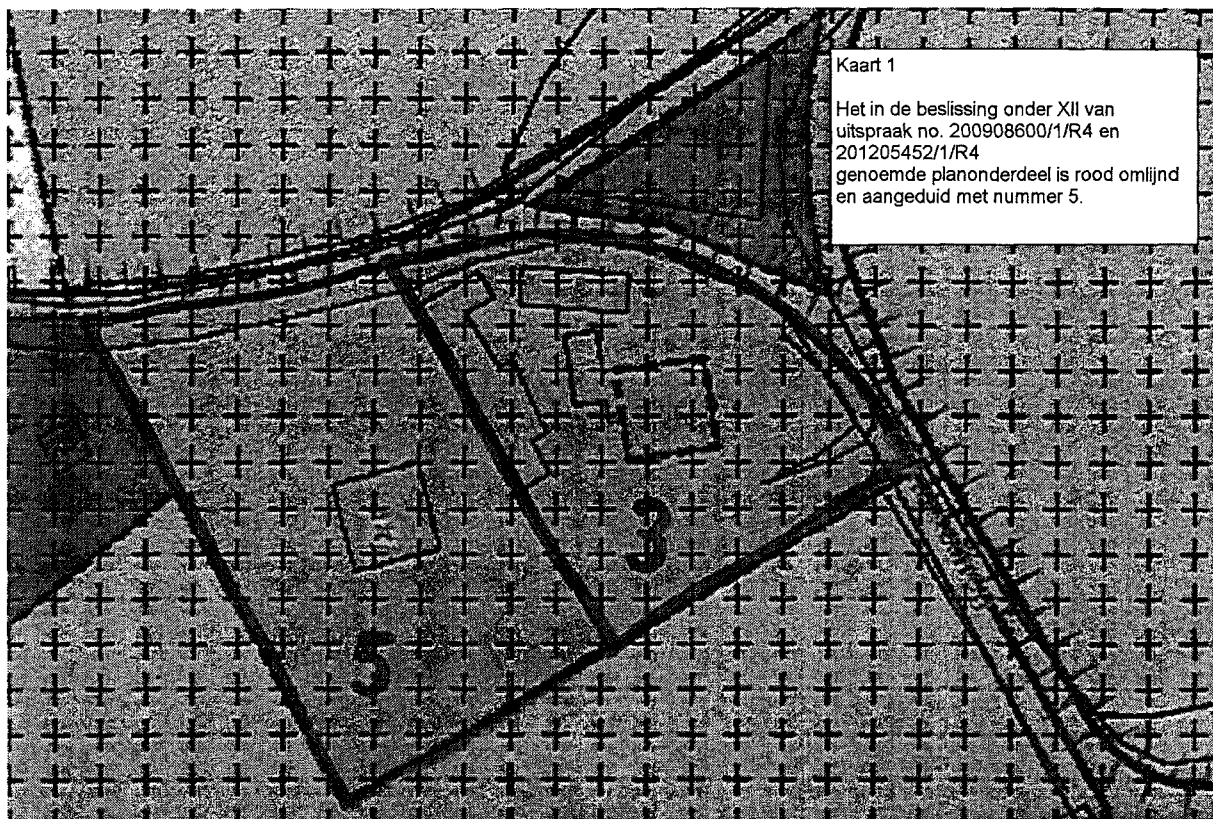
483-539-685.

Verzonden: 20 maart 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Tussenuitspraak met toepassing van artikel 46, zesde lid, van de Wet op de Raad van State in het geding tussen:

Uitspraak in het geding tussen:

1. W. Swalen, wonend te Veldhoven,
2. F.W.J. Smets, wonend te Eersel,
3. P.C.G.M. van Rooij en J.A.M. van Rooij-van Breugel, beiden wonend te Vessem, gemeente Eersel (hierna tezamen en in enkelvoud: P. van Rooij),
4. M.J.M. van den Brink, wonend te Eersel,
5. M. Kouwenberg, wonend te Wintelre, gemeente Eersel,
6. de stichting Stichting Steun AVKP, gevestigd te Eindhoven (hierna: de stichting),
7. J. van de Ven-Liebeton, wonend te Wintelre, gemeente Eersel,
8. P. Brom, wonend te Riethoven, gemeente Bergeijk,
9. J.W. van de Ven, wonend te Knegsel, gemeente Eersel,
10. A.H.J. van Rooij, wonend te Knegsel, gemeente Eersel, en G. Ansems, wonend te Vessem, gemeente Eersel (hierna: A. van Rooij en G. Ansems),
11. D.J.G. Bolck, wonend te Knegsel, gemeente Eersel,
12. A.T. van Oosterhout en M.J.T. van Oosterhout-van de Ven, beiden wonend te Wintelre, gemeente Eersel, (hierna tezamen en in enkelvoud: Van Oosterhout),
13. W.J.Th. van Doornik, wonend te Steensel, gemeente Eersel,

14. J.M.T. Vroegh-Smetsers, wonend te Steensel, gemeente Eersel,
 15. H.A.M. Stravens, wonend te Steensel, gemeente Eersel,
 16. G. Ansems, wonend te Vessem, gemeente Eersel,
 17. L.H.A.M. Teeven, wonend te Eersel, en E.J.A.M. Teeven, wonend te Hapert, gemeente Bladel, (hierna tezamen en in enkelvoud: L. Teeven),
 18. M. Smits, wonend te Wintelre, gemeente Eersel,
 19. J. van Ham, handelend onder de naam Houtmarkt van Ham, wonend te Duizel, gemeente Eersel, (hierna: Van Ham)
 20. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Hortus Virides B.V., gevestigd te Eersel,
 21. P.L.H. Meulensteen, wonend te Weert,
 22. C.J.C.M. Schoenmakers, wonend te Vessem, gemeente Eersel,
 23. H.A.L.M. Teeven en L.H.A.M. Teeven, beiden wonend te Eersel, (hierna tezamen en in enkelvoud: H. Teeven),
- appellanten,

en

de raad van de gemeente Eersel,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2009 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben Swalen, Smets, P. van Rooij, Van den Brink, Kouwenberg, de stichting, Van de Ven-Liebeton, Brom, J.W. van de Ven, A. van Rooij en G. Ansems, Bolck, Van Oosterhout, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens, Ansems, L. Teeven, Smits, Van Ham, Hortus Virides, Meulenstein, Schoenmakers en H. Teeven tijdig beroep ingesteld.

Swalen, J.W. van de Ven, A. van Rooij en G. Ansems, Vroegh-Smetsers, Ansems, Stravens, Van Doornik, Smits, Van Ham en Hortus Virides hebben hun beroep aangevuld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft desverzocht een deskundigenbericht uitgebracht. Smets, P. van Rooij, Kouwenberg, Van de Ven-Liebeton, Brom, J.W. van de Ven, Bolck, Van Doornik, Vroegh-Smetsers, Stravens, Smits, Van Ham, Meulenstein, H. Teeven en de raad hebben hun zienswijze daarop naar voren gebracht.

Smets, P. van Rooij, Van Oosterhout, Van Doornik, Stravens, Kouwenberg, Smits, Schoenmakers en H. Teeven hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26, 27 en 28 september 2011, waar Swalen, bijgestaan door mr. A.P. Cornelissen, advocaat te Middelharnis, Smets, bijgestaan door M.G.J. Koenen, P. van Rooij, beiden in persoon en bijgestaan door R. Smits, Van den Brink, in persoon, Kouwenberg, vertegenwoordigd door mr. W. Krijger, de stichting, vertegenwoordigd door dr. A.J.H. van de Rijdt-van de Ven, Van de Ven-Liebeton, eveneens vertegenwoordigd door mr. W. Krijger, Brom, bijgestaan door mr. W. Krijger, J.W. van de Ven, bijgestaan door mr. J.A.J.M. van Houtum, A. van Rooij en G. Ansems, vertegenwoordigd door M.A.M. Jonkers, Bolck, in persoon, Van Oosterhout, beiden in persoon en bijgestaan door ing. J.B.M. Lauwerijssen, Van Doornik, eveneens vertegenwoordigd door M.A.M. Jonkers, Vroegh-Smetsers, eveneens vertegenwoordigd door M.A.M. Jonkers, Stravens, eveneens vertegenwoordigd door M.A.M. Jonkers, Ansems, eveneens vertegenwoordigd door M.A.M. Jonkers, L. Teeven, in persoon, Smits, vertegenwoordigd door mr. W. Krijger, Van Ham, in persoon, Hortus Virides, vertegenwoordigd door P. Brom, Meulenstein, bijgestaan door F. Hoelen en mr. H.U. van der Zee, Schoenmakers, vertegenwoordigd door I.A.G.J. Spapens-Reijnders, H. Teeven, in persoon, en de raad, vertegenwoordigd door ing. P. Kieboom en J.J.M. Borrenbergs, beiden werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

De Afdeling heeft de behandeling van de beroepen van F. van de Berg, Erven van J. van Ham, M. Joosten, T. Schilders, M.W. Overgaag, L.A.J.M. van de Ven, de vennootschap onder firma Van Ham Keukens V.O.F., F.M.C. van de Ven, P. Boerboom, F. Maas, H.C.J. Groenen, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Nugax B.V., H. Nijhof, L.J.M. Hazenberg, H.A.L.M. Schippers, C.H.R. van de Velde, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Bnl B.V., W.M.J.C. Gijsbers, de vennootschap naar Luxemburgs recht "International I.P. Telephony S.A." en de staatssecretaris van Defensie tegen het besluit van 29 september 2009 afgesplitst en voortgezet onder zaak nr. 200908600/6/R4.

2. Overwegingen

Bestuurlijke lus

2.1. Ingevolge artikel 46, zesde lid, van de Wet op de Raad van State, voor zover hier van belang, kan de Afdeling het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen.

Gewijzigde vaststelling van het plan

2.2. H. Teeven en L. Teeven betogen onder meer dat het plan moet worden vernietigd reeds omdat de raad volgens hen bij besluit van 10 november 2009 het plan voor een tweede maal gewijzigd heeft vastgesteld.

Bij het besluit van 29 september 2009 tot vaststelling van het plan heeft de raad zeven amendementen aangenomen. Deze amendementen zijn aan het vaststellingsbesluit gehecht en maken daarvan deel uit. Vervolgens heeft de raad voorafgaand aan de terinzagelegging van het plan op 19 november 2009 in een beslissing van 10 november 2009 nader uiteengezet op welke wijze de amendementen in het plan zijn verwerkt. Vooropgesteld wordt dat het inherent is aan de in de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) opgenomen vaststellingsprocedure dat de wijzigingen van planregels en verbeelding, waarover bij de vaststelling van het plan is besloten, pas na afloop van de raadsvergadering in het plan worden aangebracht. Zolang wijzigingen in het ter inzage gelegde vastgestelde plan ondubbelzinnig zijn terug te voeren op door de raad bij de vaststelling van het plan aangenomen amendementen, zoals hier, wordt nadere besluitvorming door de raad over de wijze waarop die amendementen worden verwerkt, niet aangemerkt als een hernieuwde, gewijzigde vaststelling van het plan. Het betoog faalt.

Bijgebouwenregeling

2.3. In de artikelen 3.2.5, onder d, 4.2.5, onder d, 5.2.6, onder d, en in artikel 9.2.3 van de planregels is voor de bestemmingen "Agrarisch", "Agrarisch met waarden - Landschap", "Agrarisch met waarden - Landschap en natuur" en de bestemming "Bos" een zogenoemde 'bijgebouwenregeling' opgenomen voor veldschuren en andere gebouwen die

buiten een in het plan aangegeven bouwvlak zijn opgericht. Ingevolge deze regeling mogen bestaande gebouwen alsmede gebouwen waaraan de aanduiding "bijgebouw" is toegekend, blijven bestaan, waarbij de bestaande situering, de bestaande goot- en bouwhoogte en de bestaande inhoud als maximum geldt. Deze gebouwen mogen niet worden herbouwd.

2.3.1. Swalen, Smits, Vroegh-Smetsers, Stravens en Van Doornik richten zich in beroep tegen de hiervoor genoemde bijgebouwenregeling. Zij betogen dat deze regeling een te vergaande beperking van hun rechten inhoudt en zich niet verhoudt met het overgangsrecht in artikel 37 van de planregels, nu de bebouwing ook in geval van een calamiteit niet mag worden herbouwd.

Door de raad is ter zitting desgevraagd verklaard dat voor zover in de bepalingen staat dat deze gebouwen niet mogen worden herbouwd, dit een verdergaande beperking met zich brengt dan op grond van het overgangsrecht in artikel 37 van de planregels. De raad acht het bij nader inzien aangewezen dat dit onderdeel van de bepalingen niet wordt gehandhaafd. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan zonder dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor zover het betreft de artikelen 3.2.5, onder d, 4.2.5, onder d, 5.2.6, onder d, en artikel 9.2.3 van de planregels niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb).

Het beroep van Swalen

2.4. Het beroep van Swalen richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft een perceel aan de Kuilenhurk (ongenummerd) te Vessem.

2.4.1. Swalen stelt zich op het standpunt dat het bestaande gebruik van het perceel als zodanig had moeten worden bestemd. Hij stelt dat het perceel en de schuur op het perceel worden gebruikt voor de hobbymatige opslag van materialen. Dit gebruik viel volgens hem reeds onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan "Buitengebied, herziening 1986" van de voormalige gemeente Vessem. De raad had het bestaande gebruik daarom niet opnieuw onder de werking van het overgangsrecht mogen brengen, aldus Swalen.

2.4.2. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat de raad het bestaande gebruik van het perceel en de schuur op het perceel niet onwenselijk acht en heeft beoogd dit gebruik in het plan dienovereenkomstig te bestemmen. Daarbij is de raad ervan uitgegaan dat het bestaande gebruik valt binnen het voor de bestemming "Bos" toegestane gebruik zoals omschreven in de artikelen 9.1.1 en 9.1.2 van de planregels.

2.4.2.1. Ingevolge artikel 9.1.1 van de planregels, voor zover hier van belang, zijn de voor "Bos" aangewezen gronden bestemd voor onder meer bosbouw en houtproductie, behoud, herstel en ontwikkeling van landschappelijke en natuurwaarden en extensief recreatief medegebruik, een

en ander met bijbehorende voorzieningen zoals (on)verharde paden en overeenkomstig de in 9.1.2 opgenomen nadere detaillering van de bestemmingsomschrijving.

In artikel 9.1.2 van de planregels is voor extensief recreatief medegebruik de volgende nadere detaillering opgenomen: "Het gehele gebied gelegen binnen deze bestemming mag worden gebruikt ten behoeve van extensief recreatief medegebruik. Ter ondersteuning van het recreatief medegebruik worden beperkte recreatieve voorzieningen toegestaan in het gehele gebied zoals paden, banken, picknicktafels, bewegwijzering e.d."

Ingevolge artikel 9.3.1, aanhef en onder a, van de planregels wordt onder gebruik strijdig met de bestemming in ieder geval begrepen gebruik van gronden en opstallen voor het opslaan, storten of bergen van materialen, producten en mest, behoudens voor zover zulks noodzakelijk is voor het op de bestemming gerichte gebruik van de grond.

2.4.3. Ter zitting is gebleken dat de schuur op het perceel in gebruik is voor de opslag van materialen zoals tegels, hout en tuinstoelen. Naar het oordeel van de Afdeling valt dit niet binnen de doeleinden die in de artikelen 9.1.1 en 9.1.2 van de planregels zijn opgenomen. Uit artikel 9.3.1, aanhef en onder a, blijkt bovendien dat het gebruik van het perceel voor het opslaan, storten of bergen van materialen slechts is toegestaan als dit noodzakelijk is voor het op de bestemming gerichte gebruik van de grond. Niet aannemelijk is dat de opslag plaatsvindt ten behoeve van het op de bestemming "Bos" gerichte gebruik van de grond. Daarbij is van belang dat ter zitting is gebleken dat materialen in de schuur ten dele worden opgeslagen ten behoeve van het gebruik van een elders gelegen perceel. Gelet op het voorgaande staat artikel 9 van de planregels het bestaande gebruik van de schuur niet toe.

Nu het plan in zoverre niet is vastgesteld zoals de raad heeft beoogd, is het bestreden besluit wat dit onderdeel betreft niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Smets

2.5. Ter zitting heeft Smets de beroepsgrond inzake het plandeel met de bestemming "Agrarisch" ingetrokken.

2.5.1. Het beroep van Smets richt zich thans uitsluitend nog tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Wonen" wat betreft het perceel Boksheidsdijk 10 te Eersel.

Woningen Boksheidsdijk 10a en 10 b

2.6. Smets is eigenaar van het perceel Boksheidsdijk 10. Op dit perceel is naast de woning Boksheide 10 een voormalig bedrijfsgebouw aanwezig dat in gebruik is voor twee woningen, plaatselijk bekend als Boksheidsdijk 10a en 10b. Deze woningen worden door Smets verhuurd.

2.6.1. Smets voert aan dat in het plan ten onrechte geen woonbestemming aan Boksheidsdijk 10a en 10b is toegekend. De twee

woningen zijn volgens hem reeds lange tijd als zodanig in gebruik. Smets betoogt dat voor deze woningen niet kan worden volstaan met een persoonsgebonden overgangsrecht, zoals in het plan is opgenomen. Hij voert aan dat het gebruik als woning onder de werking viel van het overgangsrecht van het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1988" van de gemeente Eersel. Volgens Smets had het bestaande gebruik als zodanig moeten worden bestemd. Beëindiging van het bestaande gebruik is volgens hem binnen de planperiode niet te verwachten. Bovendien zijn de woningen volgens Smets legaal tot stand gekomen, omdat voor de verbouwing van het bijgebouw tot twee woningen geen bouwvergunning was vereist.

2.6.2. De raad stelt dat het gebouw waarin de twee woningen zich bevinden oorspronkelijk is gebouwd als bedrijfsgebouw bij een woning. Hiervoor is in 1967 een bouwvergunning verleend. Uit de tekening bij die vergunning blijkt volgens de raad niet dat het om een gebouw gaat dat geschikt is voor bewoning. Voorts is volgens de raad nooit een bouwvergunning verleend om het bedrijfsgebouw te verbouwen tot één of meer woningen. De bewoning van het voormalige bedrijfsgebouw is derhalve niet legaal ontstaan. Gelet op het gemeentelijke en provinciale beleid ten aanzien van nieuwe woningen in het buitengebied, dat onder meer is gericht op het tegengaan van verstening van het buitengebied, acht de raad het bestemmen van het bedrijfsgebouw als twee woningen niet gewenst. Nu het gebouw reeds lange tijd wordt bewoond en de bewoning onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan "Buitengebied 1988" van de gemeente Eersel viel, is beëindiging van de bewoning volgens de raad niet direct mogelijk. De raad wil de bewoning van het voormalige bedrijfsgebouw echter wel eindig maken en heeft daarom met betrekking tot het gebruik van Boksheidsdijk 10a en 10b als woning een persoonsgebonden overgangsrecht in het plan opgenomen.

2.6.3. In het plan is ter plaatse van het voormalige bedrijfsgebouw Boksheidsdijk 10a en 10b voorzien in de bestemming "Wonen" met de aanduiding "specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht". Dit betekent dat het voormalige bedrijfsgebouw Boksheidsdijk 10a en 10b is bestemd als bijgebouw bij de woning Boksheidsdijk 10. Voor het gebruik van Boksheidsdijk 10a en 10b als woning is een persoonsgebonden overgangsrecht toegekend voor de bestaande gebruikers.

2.6.4. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting kan er naar het oordeel van de Afdeling van worden uitgegaan dat de in 1967 verleende bouwvergunning slechts betrekking had op de bouw van een bedrijfsgebouw bij een woning. Smets heeft niet aannemelijk gemaakt dat de bouwvergunning ook de bouw van een woning toeliet of dat op een later moment een bouwvergunning is verleend voor de verbouwing van het bedrijfsgebouw tot twee woningen.

2.6.4.1. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het toekennen van een woonbestemming aan Boksheidsdijk 10a en 10b overeenkomstig het bestaande gebruik niet wenselijk is. Daarbij is in het bijzonder van belang dat

het toestaan van twee nieuwe woningen op het perceel zich niet verdraagt met het beleid inzake het tegengaan van verstening van het buitengebied. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat aan gebruik in strijd met een geldende bestemming dan wel gebruik dat onder de werking van het overgangsrecht valt in beginsel niet de gerechtvaardigde verwachting kan worden ontleend dat dit gebruik in een volgend plan als zodanig zal worden bestemd, ook niet wanneer dit gebruik reeds lange tijd heeft plaatsgevonden.

Het betoog dat geen aanduiding voor een persoonsgebonden overgangsrecht kan worden toegekend omdat niet aannemelijk is dat het – met de bestemming strijdige – gebruik als woning binnen de planperiode zal worden beëindigd, faalt. Indien sprake is van bestaand gebruik dat in het voordien geldende plan onder de werking van het overgangsrecht viel en de raad geen aanleiding ziet actief over te gaan tot beëindiging van het gebruik door aankoop of onteigening, mag de raad er voor kiezen een persoonsgebonden overgangsrecht voor dat afwijkende gebruik op te nemen. Daarmee wordt bewerkstelligd dat het afwijkende gebruik, in overeenstemming met het karakter van overgangsrecht, eindig is.

Nu het gebruik al eerder onder het overgangsrecht is gebracht en niet aannemelijk is dat beëindiging van het gebruik binnen de planperiode is te verwachten, heeft de raad in redelijkheid kunnen besluiten dat met het toekennen van een persoonsgebonden overgangsrecht voor de bestaande gebruikers van Boksheidsdijk 10a en 10b voldoende recht wordt gedaan aan de gevestigde rechten en belangen van de bestaande gebruikers.

2.6.4.2. Voor Boksheidsdijk 10a en 10b is voorts een bouwvergunning verleend voor de bouw van een bedrijfsgebouw bij een woning. Naar het oordeel van de Afdeling sluit het bestemmen van dit gebouw als bijgebouw bij de woning Boksheidsdijk 10 voldoende aan bij de oorspronkelijke functie van het gebouw zoals vermeld in de bouwvergunning. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat de raad ter zitting heeft verklaard dat, na beëindiging van de bewoning die op grond van het persoonsgebonden overgangsrecht vooralsnog is toegestaan, mogelijk alsnog handhavend zal worden opgetreden ten aanzien van het zonder bouwvergunning verbouwen van het voormalige bedrijfsgebouw tot twee woningen.

2.6.5. Smets betoogt voorts dat het niet als zodanig bestemmen van de Boksheidsdijk 10a en 10b als woning in strijd is met het gelijkheidsbeginsel. In het bijzonder wijst hij op het toevoegen van woningen op de adressen Kreiel 8a, Mostheuvel 20a, Mostheuvel 23, Roestenberg 111a, Stevert 22, Postelseweg 86, Rosheuvel 8B en 8C. Volgens Smets zijn in deze gevallen woningen illegaal gesplitst en is niettemin in het plan een woonbestemming aan de toegevoegde woningen toegekend. Het bestaande gebruik van Boksheidsdijk 10a en 10b als woning had daarom eveneens als zodanig moeten worden bestemd, aldus Smets.

2.6.6. Ten aanzien van de door Smets gemaakte vergelijking met het toevoegen van woningen op een aantal andere adressen in het buitengebied van de gemeente Eersel heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat deze gevallen verschillen van de aan de orde zijnde situatie, omdat het in deze gevallen ofwel gaat om boerderijsplitsingen, waarbij de raad belang hecht

aan het behoud van de cultuurhistorische waarde van de gebouwen, ofwel om voormalige – legale – tweede bedrijfswoningen. In hetgeen Smets heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de door Smets genoemde situatie niet overeenkomt met de thans aan de orde zijnde situatie. Het beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt.

Oppervlakte bijgebouwen

2.7. Smets kan zich er niet mee verenigen dat de gezamenlijke oppervlakte van de bijgebouwen bij zijn woning niet meer dan 80 m² mag bedragen. De bestaande bijgebouwen op het perceel hebben volgens hem een grotere gezamenlijke oppervlakte. Smets betoogt dat de raad een uitzondering had moeten maken voor de bestaande bijgebouwen op zijn perceel, in plaats van deze bijgebouwen onder de werking van het overgangsrecht te brengen.

2.7.1. Ingevolge artikel 20.2.3 van de planregels, voor zover hier van belang, geldt voor bijgebouwen bij een woning een maximale gezamenlijke oppervlakte per bouwvlak van 80 m².

2.7.2. Op het gedeelte van het perceel met de bestemming "Wonen" zijn twee bijgebouwen aanwezig, te weten het voormalige bedrijfsgebouw Boksheidsdijk 10a en 10b en een paardenstal. Deze gebouwen hebben volgens het deskundigenbericht een oppervlakte van 122 m² onderscheidenlijk 50 m². De totale oppervlakte van de bijgebouwen bedraagt derhalve meer dan 80 m². Niet in geschil is dat voor de bouw van de bijgebouwen bouwvergunningen zijn verleend en dat deze gebouwen derhalve legaal zijn opgericht.

2.7.3. De bijgebouwen op het perceel zijn voor zover de oppervlakte daarvan meer dan 80 m² bedraagt onder het overgangsrecht gebracht. De raad heeft ter zitting verklaard dat hij er bij nader inzien geen bezwaren tegen heeft om de bestaande legaal opgerichte bijgebouwen bij de woning Boksheidsdijk 10 tot maximaal de bestaande oppervlakte als zodanig te bestemmen. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor het plandeel met de bestemming "Wonen" wat betreft Boksheidsdijk 10a en 10b en de paardenstal niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Retrospectieve toets

2.8. Smets betoogt dat in de retrospectieve toets die bij de voorbereiding van het plan is uitgevoerd ten onrechte niet alle bestaande burgerwoningen in het plangebied zijn onderzocht. Hierdoor kan volgens hem niet worden nagegaan welke eerder niet bestemde (nood)woningen thans als zodanig zijn bestemd.

De retrospectieve toets maakt geen deel uit van het plan en staat in deze procedure derhalve als zodanig niet ter beoordeling. Voorts heeft Smets niet duidelijk gemaakt op welke wijze de volgens hem bestaande gebreken in de retrospectieve toets de rechtmatigheid van het plan aantasten. Reeds hierom kan deze beroepsgrond niet slagen.

Paardenbak

2.9. Smets voert daarnaast aan dat de paardenbak op zijn perceel uitdrukkelijk als zodanig had moeten worden bestemd, bijvoorbeeld door middel van een afzonderlijke aanduiding op de verbeelding.

2.9.1. De raad stelt zich op het standpunt dat de bouw- en gebruiksregels de aanwezigheid en het gebruik van een paardenbak op gronden met de bestemming "Wonen" toestaan. Volgens de raad is het opnemen van een specifieke aanduiding voor de paardenbak op de verbeelding daarom niet nodig.

2.9.2. Ingevolge artikel 20.1.1 van de planregels zijn de voor "Wonen" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. woningen, al dan niet in combinatie met aan huis verbonden beroepen en/of mantelzorg;
 - b. recreatieve voorzieningen in de vorm van kleinschalig kamperen of bed & breakfast;
 - c. ter plaatse van de aanduiding "cultuurhistorische waarden" het behoud, beheer en/of herstel van de cultuurhistorisch waardevolle (woon)boerderijen;
 - d. water en waterhuishoudkundige doeleinden;
- een en ander met de bijbehorende voorzieningen, zoals tuinen en erven en overeenkomstig de in 20.1.2 opgenomen nadere detaillering van de bestemming.

Ingevolge artikel 20.2.1 van de planregels mogen uitsluitend bouwwerken worden opgericht ten dienste van de bestemming, zoals woningen met bijgebouwen en bijbehorende bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

Artikel 20.2.3 van de planregels bevat eisen voor de maatvoering en situering van gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Voor paardenbakken is in artikel 20.2.3 bepaald dat de oppervlakte maximaal 800 m² mag bedragen, tezamen met het deel dat eventueel binnen de agrarische bestemming is gesitueerd.

2.9.3. De paardenbak op het perceel van Smets heeft een oppervlakte van 800 m² en is geheel gelegen op het deel van het perceel met de bestemming "Wonen". De bouwregels voor de bestemming "Wonen", zoals neergelegd in artikel 20.2.3, van de planregels, maken de bouw van een paardenbak van deze omvang op dit deel van het perceel mogelijk. Nu de bouwregels voor de bestemming "Wonen" paardenbakken uitdrukkelijk vermelden, is de Afdeling van oordeel dat paardenbakken met een oppervlakte van maximaal 800 m² door de raad zijn aangemerkt als een bijbehorende voorziening zijn als bedoeld in artikel 20.1.1 van de planregels. Het gebruik van een dergelijke paardenbak is aldus ingevolge het plan toegestaan op gronden met de bestemming "Wonen". Gelet hierop ziet de Afdeling geen grond voor het

oordeel dat de raad een specifieke aanduiding voor de paardenbak op de verbeelding had moeten opnemen.

Lichtmasten

2.10. Smets betoogt voorts dat de lichtmasten op zijn perceel, die een hoogte van 5 meter hebben, in het plan ten onrechte onder de werking van het overgangsrecht zijn gebracht. Smets vreest dat hij zal worden gedwongen om de lichtmasten te verlagen.

2.10.1. De raad acht bij de bestemming "Wonen" een maximale hoogte van 4 meter wenselijk voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde. De raad stelt zich op het standpunt dat het niet wenselijk is om bij deze bestemming in zijn algemeenheid bouwwerken tot een hoogte van 5 meter toe te staan. De planregels verplichten Smets er niet toe om bestaande lichtmasten te verlagen, aldus de raad.

2.10.2. Ingevolge artikel 20.2.3 van de planregels, voor zover hier van belang, geldt voor andere dan de specifiek genoemde bouwwerken, geen gebouwen zijnde, een maximale bouwhoogte van 4 meter. Lichtmasten worden in deze bepaling niet specifiek genoemd.

2.10.2.1. Rond de paardenbak staan vier lichtmasten met een hoogte van 5 meter. Voor deze lichtmasten is bij besluit van 20 september 2007 een bouwvergunning verleend. Daarbij is tevens vrijstelling van het destijds geldende bestemmingsplan verleend. Ter plaatse van de lichtmasten rust op het perceel de bestemming "Wonen".

2.10.3. Nu op grond van artikel 20.2.3 van de planregels een maximale bouwhoogte van 4 meter geldt voor lichtmasten, zijn de bestaande lichtmasten onder de werking van het overgangsrecht voor bouwen gebracht. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat de raad met artikel 20.2.3 van de planregels heeft beoogd een algemene regeling voor de maximale hoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, op gronden met de bestemming "Wonen" vast te stellen. De raad heeft daarbij echter geen aandacht besteed aan de met vergunning opgerichte lichtmasten op het perceel van Smets. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat de raad de met artikel 20.2.3, van de planregels te dienen belangen en de belangen van Smets tegen elkaar heeft afgewogen. Ook heeft de raad niet onderbouwd waarom de bestaande lichtmasten van 5 meter hoog in het plan niet als zodanig kunnen worden bestemd.

Gelet op het voorgaande is het bestreden besluit, voor zover het de lichtmasten op het perceel van Smets betreft, in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Tennisbaan

2.11. Smets voert aan dat de tennisbaan op zijn perceel ten onrechte niet als zodanig is bestemd. Hij stelt dat de tennisbaan legaal is opgericht en reeds lange tijd aanwezig is. Smets stelt zich op het standpunt dat de tennisbaan als zodanig op de verbeelding dient te worden weergegeven en

dat in verband hiermee het bestemmingsvlak met de bestemming "Wonen" dient te worden doorgetrokken tot aan de weg.

2.11.1. De raad stelt dat de tennisbaan naar aanleiding van de zienswijzen in het bestemmingsvlak voor de bestemming "Wonen" is opgenomen. De in de planregels opgenomen bouw- en gebruiksregels voor deze bestemming laten volgens de raad de aanwezigheid van de tennisbaan en het omringende hekwerk, alsmede het gebruik van de tennisbaan toe.

2.11.2. Naar het oordeel van de Afdeling kan de tennisbaan niet worden aangemerkt als een bijbehorende voorziening als bedoeld in artikel 20.1.1 van de planregels. De tennisbaan heeft volgens het deskundigenbericht een verhard oppervlak van ongeveer 28 meter bij 38 meter en wordt omgeven door hoge hekken. De ruimtelijke uitstraling van de tennisbaan is daarom naar het oordeel van de Afdeling niet vergelijkbaar met die van tuinen en erven, die in artikel 20.1.1 van de planregels als voorbeelden van bijbehorende voorzieningen bij onder meer woningen worden genoemd. Tevens is van belang dat de bouwregels voor de bestemming "Wonen" tennisbanen, anders dan bijvoorbeeld paardenbakken, niet uitdrukkelijk toestaan.

De tennisbaan op het perceel kan derhalve niet worden beschouwd als een bij de woning van Smets behorende voorziening die op grond van artikel 20.1.1 van de planregels is toegestaan. De raad is daar bij de vaststelling van het plan echter wel van uitgegaan en heeft beoogd de tennisbaan op deze wijze als zodanig te bestemmen. De vaststelling van het plan is daarom, voor zover het de tennisbaan op het perceel van Smets betreft, in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van P. van Rooij

Ontvankelijkheid

2.12. De raad stelt dat het beroep van P. van Rooij niet-ontvankelijk is, omdat hij geen zienswijzen naar aanleiding van het ontwerpplan naar voren heeft gebracht.

2.12.1. Ingevolge de artikelen 3:11, 3:15 en 3:16 van de Awb wordt het ontwerpplan ter inzage gelegd voor de duur van zes weken en kunnen gedurende deze termijn zienswijzen naar voren worden gebracht bij de raad.

Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, van de Wro en artikel 6:13 van de Awb, kan beroep slechts worden ingesteld tegen het besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan door de belanghebbende die tegen het ontwerpplan tijdig een zienswijze naar voren heeft gebracht. Dit is slechts anders indien een belanghebbende redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij niet tijdig een zienswijze naar voren heeft gebracht.

2.12.2. P. van Rooij heeft geen zienswijze met betrekking tot het ontwerpplan naar voren gebracht bij de raad. Ter rechtvaardiging hiervan heeft P. van Rooij aangevoerd dat hij ten tijde van de termijn voor het naar voren brengen van zienswijzen nog geen eigenaar of gebruiker was van de percelen aan de Stroomkesberg 2 te Vessem.

2.12.3. Het ontwerpplan heeft vanaf 28 mei 2009 gedurende zes weken ter inzage gelegen. Uit de stukken blijkt dat P. van Rooij pas na afloop van deze termijn, namelijk op 13 oktober 2009, een koopovereenkomst heeft gesloten met betrekking tot de percelen aan de Stroomkesberg 2 te Vessem. Gelet hierop kan hem niet worden verweten dat hij geen zienswijzen naar aanleiding van het ontwerpplan naar voren heeft gebracht. Er bestaat daarom geen aanleiding het beroep van P. van Rooij niet-ontvankelijk te verklaren.

Inhoudelijke bezwaren

2.13. P. van Rooij richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft de percelen 1048 en 1049 ter plaatse van Stroomkesberg 2 te Vessem. Hij betoogt dat de op deze gronden aanwezige tot woning omgebouwde veldschuur met daarbij behorende bijgebouwen ten onrechte niet als zodanig is bestemd, maar ten onrechte opnieuw onder de werking van het overgangsrecht is gebracht. In dit verband wijst hij er op dat tot op heden niet daadwerkelijk handhavend is opgetreden tegen dit gebruik, dat in ieder geval al sinds 1976 plaatsvindt.

2.13.1. Nu dit gebruik reeds onder het overgangsrecht van het voorheen geldende plan viel en derhalve kenbaar was dat dit gebruik door de raad niet als een goede ruimtelijke ordening werd beschouwd, mocht de raad ervan uitgaan dat P. van Rooij ervan op de hoogte was dat de raad uitging van beëindiging van dit gebruik gedurende de planperiode. De raad heeft zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de langere duur van het gebruik van de veldschuur als woning geen aanspraak geeft op een woonbestemming. Gelet op het vorenstaande en gezien het gemeentelijke en provinciale beleid dat is gericht op het tegengaan van onnodige versterking van het buitengebied, heeft de raad in redelijkheid het bestemmen van de veldschuur met bijgebouwen als woning, zoals door P. van Rooij wordt bepleit, niet wenselijk kunnen achten.

2.13.2. Niet is betwist dat de tot woning omgebouwde veldschuur met daarbij behorende bijgebouwen onder het overgangsrecht van het voorheen geldende plan "Buitengebied, herziening 1986" van de voormalige gemeente Vessem valt. Gelet op artikel 37.2.1 gelezen in samenhang met artikel 37.2.4 van de planregels is deze bebouwing thans opnieuw onder het overgangsrecht gebracht.

Het opnieuw onder het overgangsrecht brengen van dit gebruik is, gelet op het karakter van het overgangsrecht dat is gericht op beëindiging van het gebruik, in verband met de rechtszekerheid in beginsel echter slechts toegestaan indien aannemelijk is dat het gebruik binnen de planperiode zal worden beëindigd. Indien niet aannemelijk is dat het gebruik binnen de planperiode zal worden beëindigd, zal in het plan in ieder geval een regeling ten behoeve van het langdurig bestaand gebruik dienen te worden opgenomen, bijvoorbeeld door persoonsgebonden overgangsrecht of een uitsluiting van afwijkend gebruik op te nemen. Daarmee wordt bewerkstelligd dat het afwijkende gebruik, in overeenstemming met het karakter van overgangsrecht, eindig is.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is echter duidelijk geworden dat P. van Rooij niet voornemens is het bestaande gebruik van de veldschuur en de bijgebouwen als woning te beëindigen. Nu niet is gebleken dat het gemeentebestuur voornemens is de percelen te verwerven of tot onteigening over te gaan, is niet aannemelijk geworden dat het gebruik desondanks binnen de planperiode zal worden beëindigd. Het gebruik van de veldschuur met bijgebouwen als woning is derhalve ten onrechte opnieuw onder het overgangsrecht gebracht. Het betoog slaagt.

In hetgeen P. van Rooij heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het plan voor zover dat betrekking heeft op het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft de percelen 1048 en 1049 ter plaatse van Stroomkesberg 2 te Vessem is vastgesteld in strijd met de rechtszekerheid.

Hees 58: De beroepen van Van den Brink en L.H.A.M. Teeven.

2.14. Van den Brink richt zich tegen de gewijzigde vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden - Landschap" wat betreft het perceel 298, ter plaatse van Hees 58. Hij stelt dat bij de vaststelling ten onrechte de omvang van het bestemmingsvlak met de bestemming "Wonen" op zijn perceel is verkleind ten opzichte van het ontwerpplan. Dit is volgens hem in strijd met de door hem gemaakte afspraken met een wethouder en een gemeenteambtenaar. Hierdoor is het volgens hem niet mogelijk om twee bestaande bijgebouwen te slopen en om op ongeveer dezelfde locatie één nieuw bijgebouw te realiseren.

2.14.1. De raad stelt dat in het ontwerpplan zonder nadere onderbouwing en in strijd met het beleid dat de woonbestemming rechtstreeks wordt overgenomen uit het voorheen geldende plan was voorzien in een vergroting van het bestemmingsvlak met de bestemming "Wonen" op het perceel Hees 58. Bij de vaststelling van het plan is dit bestemmingsvlak daarom aangepast en alsnog overgenomen uit het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1988, 1^e partiële herziening" van de gemeente Eersel.

2.14.2. Op het perceel 298 ter plaatse van Hees 58 staan twee schuren, elk met een oppervlak van ongeveer 54 m². Deze schuren staan op ongeveer 60 meter van de woning Hees 58. Aan het perceel 298 is in het plan de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" toegekend. Het plan voorziet niet in een bouwvlak op dit perceel.

2.14.3. Van den Brink heeft bij het opstellen van het ontwerpplan verzocht om een bouwvlak op te nemen ter plaatse van de bestaande schuren op het perceel 298 met de bedoeling deze te vervangen door één nieuwe schuur. Het betoog van Van den Brink dat vanwege met een wethouder en een gemeenteambtenaar gemaakte afspraken het vertrouwensbeginsel is geschonden, slaagt niet. De Afdeling overweegt dat in het algemeen geen rechten kunnen worden ontleend aan toezeggingen die zijn gedaan door niet ter zake beslissingsbevoegden. De bevoegdheid tot het vaststellen van een bestemmingsplan berust niet bij een wethouder of een ambtenaar, maar bij

de raad. De raad van de gemeente Eersel heeft het plan op dit punt derhalve niet in strijd met het vertrouwensbeginsel vastgesteld.

2.14.4. De Afdeling acht het uitgangspunt om in beginsel de woonbestemmingen over te nemen uit het voorheen geldende plan niet onredelijk. De raad heeft voorts vergroting van het bestemmingvlak met de bestemming "Wonen" op het perceel niet wenselijk kunnen achten omdat daarmee tevens bouwactiviteiten worden toegestaan waarvoor geen omgevingsvergunning is vereist. De raad heeft ter zitting verklaard dat de schuren op het perceel bestaande gebouwen zijn zoals bedoeld in artikel 4.2.5, onder d, van de planregels en dat deze schuren derhalve met de bestaande situering, de bestaande goot- en bouwhoogte en de bestaande inhoud op het perceel kunnen worden gehandhaafd. Gelet hierop en gezien in het licht van het uitgangspunt dat in beginsel geen nieuwe bebouwing buiten het bouwvlak wordt toegestaan en alleen bestaande gebouwen mogen worden gehandhaafd, heeft de raad zich na afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet in een bouwvlak voor een nieuwe schuur behoefde te worden voorzien.

2.14.5. L.H.A.M. Teeven heeft zijn betoog dat ten onrechte een houtwal ten zuidwesten van Hees 58 aan het bosareaal is onttrokken, niet nader onderbouwd. Een enkele verwijzing naar andere procedures is daartoe onvoldoende. Gelet hierop treft dit betoog geen doel.

2.14.6. In hetgeen Van den Brink en L.H.A.M. Teeven in zoverre hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden - Landschap" wat betreft het perceel 298, ter plaatse van Hees 58 in zoverre strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Het beroep van Kouwenberg

2.15. Het beroep van Kouwenberg richt zich tegen de vaststelling van de plandelen met de bestemmingen "Wonen" en "Agrarisch" wat betreft het perceel Koemeersedijk 4 te Wintelre.

2.15.1. Kouwenberg oefent op het perceel en enkele omliggende percelen een agrarisch bedrijf uit. Hij voert aan dat aan een deel van het perceel ten onrechte een woonbestemming is toegekend. Ook is volgens hem ten onrechte geen bouwvlak opgenomen op het deel van het perceel met de bestemming "Agrarisch". De woonbestemming en het ontbreken van een bouwvlak maken de gewenste agrarische bedrijfsvoering, bestaande uit een boomkwekerij met neventak hoveniersbedrijf en statische opslag van caravans, volgens Kouwenberg onmogelijk.

2.15.2. De raad heeft in het plan aan een deel van het perceel de bestemming "Wonen" toegekend en aan de rest van het perceel de bestemming "Agrarisch" zonder aanduiding voor een bouwvlak.

In het verleden werd op het perceel een intensieve veehouderij uitgeoefend. Dit bedrijf is in 2007 beëindigd met toepassing van de Regeling beëindiging veehouderijbedrijven. Met de regeling in het plan heeft de raad willen voorkomen dat op het perceel opnieuw een intensieve veehouderij kan worden gevestigd en dat extra bebouwing kan worden opgericht.

De raad acht een agrarische bestemming voor een boomkwekerij op het perceel zonder uitbreiding van de bebouwing aanvaardbaar. De raad stelt zich echter op het standpunt dat de bedrijfsplannen daarvoor ten tijde van de vaststelling van het plan onvoldoende concreet waren. Daarnaast bestond volgens de raad op dat moment onvoldoende zekerheid over de milieuhygiënische inpasbaarheid van de voorgenomen activiteiten, omdat nog geen melding op grond van artikel 8.41 van de Wet milieubeheer was gedaan. Om bedrijfsactiviteiten te voorkomen zolang de vereiste duidelijkheid over de gevolgen voor de omgeving ontbreekt, heeft de raad in het plan aan een deel van het perceel de bestemming "Wonen" toegekend, en voor het deel van het perceel met de bestemming "Agrarisch" geen aanduiding voor een bouwvlak opgenomen.

2.15.3. De Afdeling stelt vast dat de planregels voor de bestemmingen "Wonen" en "Agrarisch" de door Kouwenberg gewenste agrarische bedrijfsactiviteiten niet toelaten. In dat verband is onder meer van belang dat ingevolge artikel 3.1.2, onder a, van de planregels op gronden met de bestemming "Agrarisch" een agrarisch bedrijf uitsluitend ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak" mag worden uitgeoefend. Uit artikel 1.7 van de planregels volgt dat een boomkwekerij moet worden aangemerkt als agrarisch bedrijf. Van belang is voorts dat artikel 20 van de planregels agrarisch gebruik binnen de bestemming "Wonen" niet toestaat.

2.15.4. Op grond van het voorgaande bestemmingsplan "Buitengebied, herziening 1986" van de voormalige gemeente Vessem, rustte op het perceel de bestemming "Agrarisch gebied" met een aanduiding voor een bebouwingsvlak. Tot 2007 werd op het perceel een intensieve veehouderij geëxploiteerd. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat het perceel na de beëindiging van de intensieve veehouderij – en ook ten tijde van de vaststelling van het plan – eveneens werd gebruikt voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf, namelijk voor de boomkwekerij met hoveniersbedrijf van Kouwenberg. Kouwenberg wenst het perceel ook in de toekomst voor dit doel te gebruiken. De raad was ten tijde van de vaststelling van het plan op de hoogte van het voornemen van Kouwenberg om op het perceel een boomkwekerij met als nevenactiviteit een hoveniersbedrijf uit te oefenen, hoewel Kouwenberg in verband daarmee nog geen melding op grond van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer had ingediend. Kouwenberg heeft ter zitting verklaard dat geen uitbreiding van de bedrijfsbebouwing op het perceel is beoogd.

2.15.5. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad onvoldoende gemotiveerd waarom in het plan, in afwijking van het vorige plan en het ten tijde van de vaststelling van het plan bestaande gebruik van het perceel, bestemmingen aan het perceel zijn toegekend die de uitoefening van een agrarisch bedrijf met een hoveniersbedrijf en caravanopslag als

nevenactiviteit niet mogelijk maken. Dat nog geen melding op grond van de Wet milieubeheer was ingediend, is niet beslissend omdat de beoogde bedrijfsuitoefening in ieder geval in hoofdlijnen bij de raad bekend was. Voorts is van belang dat in het plan ook op andere wijze dan door het toekennen van een woonbestemming en het achterwege laten van een agrarisch bouwvlak had kunnen worden verzekerd dat de intensieve veehouderij op het perceel niet zou worden hervat. Dat de voor de veehouderij verleende milieuvergunning ten tijde van de vaststelling van het plan nog niet was ingetrokken, is in dat verband niet van belang, nu van die vergunning geen gebruik kan worden gemaakt als het geldende bestemmingsplan de vergunde activiteiten niet toestaat.

2.15.6. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling in hetgeen Kouwenberg heeft aangevoerd aanleiding voor het oordeel dat de plandelen met de bestemmingen "Wonen" en "Agrarisch" wat betreft het perceel Koemeersedijk 4 te Wintelre zijn vastgesteld in strijd met artikel 3:46 van de Awb.

Het beroep van de stichting

2.16. De stichting richt zich tegen de vaststelling van artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels. Zij voert aan dat hierin voor de gronden met de bestemmingen "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" en "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" ten onrechte is bepaald dat de aanlegvergunningplicht slechts geldt voor werkzaamheden in de bodem vanaf een diepte van 50 cm onder het bestaande maaiveld. De stichting stelt zich op het standpunt dat ter plaatse van deze bestemmingen een vergunningplicht zou moeten gelden voor werkzaamheden in de bodem vanaf een diepte van 30 cm onder het bestaande maaiveld, zoals bij andere bestemmingen ook het geval is. Dit is volgens haar noodzakelijk ter bescherming van archeologische waarden.

In het bijzonder betoogt de stichting dat, doordat de vergunningplicht voor bepaalde bestemmingen niet van toepassing is voor werkzaamheden in de bodem tot een diepte van 50 cm onder het bestaande maaiveld, bij dergelijke bodemwerkzaamheden ten onrechte geen voorafgaand onderzoek naar de archeologische verwachtingswaarde hoeft te worden verricht. Volgens de stichting verdraagt dit zich niet met de Monumentenwet 1988, alsmede met rijks- en provinciaal beleid. Voorts is volgens haar niet uit onderzoek gebleken dat op alle gronden met de bestemmingen "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" en "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" tot een diepte van 50 cm onder het maaiveld geen archeologische waarden in de bodem zijn te verwachten.

2.16.1. De raad heeft in het plan de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" toegekend aan gronden met een hoge en middelhoge verwachtingswaarde voor archeologische bodemvondsten. De raad heeft zich daarbij gebaseerd op de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden van de provincie Noord-Brabant. Ter bescherming van de archeologische waarden heeft de raad in artikel 27 van de planregels voor

deze gronden een aanlegvergunningstelsel opgenomen. Op gronden met de bestemmingen "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" en "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" is voor werkzaamheden in de bodem tot een diepte van 50 cm onder het maaiveld geen aanlegvergunning vereist. De raad heeft in de toelichting in het plan onder meer overwogen dat de agrarische gronden in het plangebied reeds lange tijd zijn gebruikt en bewerkt en dat diepwoelen en ploegen op een diepte van meer dan 30 cm voor een normale bedrijfsvoering en een goede teelt van onder andere maïs, bieten, schorseneren en boomkwekerijen een noodzakelijke dan wel gangbare praktijk is. Ook is volgens de raad in verband met de ruilverkaveling de bodem vaak al tot minimaal 50 cm diepte verstoord. Tot een diepte van 50 cm onder het maaiveld is op agrarische percelen de trefkans voor archeologische vondsten daarom zeer gering, aldus de raad. Voorts stelt de raad dat het hanteren van een grens van 30 cm diepte in de praktijk niet goed kan worden gehandhaafd onder meer omdat in veel gevallen slechts aan een deel van een agrarisch perceel een archeologische dubbelbestemming is toegekend.

2.16.2. Ingevolge artikel 27.1 van de planregels zijn de voor "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" aangewezen gronden, behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor behoud en bescherming van waardevolle verwachte archeologische informatie in de bodem.

Uit artikel 27.5.1 van de planregels volgt dat het verboden is zonder of in afwijking van een aanlegvergunning op de gronden met de bestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" de in die bepaling genoemde werken of werkzaamheden uit te voeren.

Ingevolge artikel 27.5.2, aanhef en onder a, geldt het onder 27.5.1 vervatte verbod niet voor zover het werkzaamheden in de bodem betreft tot een diepte van 30 cm onder het bestaande maaiveld, met dien verstande dat ter plaatse van de bestemmingen "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" en/of "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" een diepte geldt van 50 cm onder het bestaande maaiveld.

2.16.3. De Afdeling overweegt dat de raad voorafgaand aan de vaststelling van het plan geen gericht onderzoek heeft verricht naar de mate van verstoring die in het verleden reeds heeft plaatsgevonden op agrarische percelen met de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" en naar de daar te verwachten resterende archeologische waarden. Volgens het deskundigenbericht kan zonder nader onderzoek op perceelsniveau in zijn algemeenheid niet worden gesteld dat tot 50 cm diepte de trefkans op archeologisch waardevolle vondsten laag is. Ter zitting heeft de raad gesteld dat uit het na de vaststelling van het plan verschenen onderzoek van het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven is gebleken dat ongeveer 23% van de agrarisch bestemde gronden in het plangebied mogelijk nog een hogere archeologische verwachtingswaarde hebben en dat voor de overige agrarische gronden tot een diepte van 50 cm onder het maaiveld weinig archeologische waarden zijn te verwachten. Naar aanleiding van dit onderzoek heeft de raad ter zitting erkend dat niet kan worden uitgesloten dat in het plan voor bepaalde agrarische percelen met de

dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" ten onrechte van een diepte van 50 cm in plaats van 30 cm onder het maaiveld is uitgegaan als grens voor de aanlegvergunningplicht.

Gelet op het voorgaande is artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Van de Ven-Liebeton

2.17. Van de Ven-Liebeton betoogt dat het bouwvlak op het perceel Oostelbeersedijk 18 niet conform de bestaande en vergunde bebouwing op de verbeelding is weergegeven. De machineberging ligt gedeeltelijk buiten het bouwvlak, in de bestemming "Groen – Landschappelijke inpassing".

2.17.1. Ter zitting heeft de raad verklaard met de vaststelling van het plandeel de bestaande en vergunde activiteiten ter plaatse van het perceel Oostelbeersedijk 18 als zodanig te hebben willen bestemmen. De raad heeft ter zitting medegedeeld de situatie ter plaatse van perceel Oostelbeersedijk 18 opnieuw te willen onderzoeken om zeker te stellen of het bedoelde bouwvlak zodanig in het vastgestelde bestemmingsplan is opgenomen, dat de bestaande en vergunde bebouwing binnen het bouwvlak ligt.

Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit wat betreft het plandeel in kwestie is genomen in strijd met de bij het voorbereiden van een besluit te betrachten zorgvuldigheid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Brom

2.18. Brom richt zich tegen de vaststelling van de plandelen met de bestemmingen "Natuur", "Agrarisch met waarden – Landschap" en "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-8" wat betreft het perceel Hees 4 te Eersel. Daartoe voert hij aan dat het plan ten onrechte tot een beperking van de bestaande bouw- en uitbreidingsmogelijkheden van het ter plaatse gevestigde tuincentrum leidt.

2.18.1. Brom is eigenaar van het perceel Hees 4. Het perceel heeft een omvang van 51.800 m². Op dit perceel werd tot 2009 een tuincentrum geëxploiteerd.

In het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1988" van de gemeente Eersel is aan het noordelijke deel van het perceel Hees 4 overwegend de bestemming "Agrarisch gebied, alsmede gebied met landschappelijke waarde" toegekend; aan een klein gedeelte daarvan is de bestemming "Bossen" toegekend. Aan deze plandelen zijn geen bouwvlakken toegekend. Aan het zuidelijke deel van het perceel is de bestemming "Tuincentrum" met een bouwvlak toegekend.

Ingevolge artikel 17 van de planvoorschriften van het voorheen geldende plan is, voor zover thans van belang, op het plandeel met de bestemming "Tuincentrum" binnen het bebouwingsvlak 2.000 m² aan bedrijfbebouwing en 5.000 m² kassen toegestaan. Ingevolge lid B II van dit artikel waren het college van burgemeester en wethouders voorts onder de

daarin opgenomen voorwaarden bevoegd vrijstelling te verlenen voor de bouw van één bedrijfswoning.

In het onderhavige plan is aan het perceel Hees 4 overwegend de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-8" toegekend. De omvang van het bouwvlak op dit plandeel is overgenomen uit het voorheen geldende plan. Aan een kleine strook grond aan de noordzijde van het perceel is de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" toegekend. In het midden van het perceel is aan een vierkant stuk grond de bestemming "Natuur" toegekend.

Ingevolge artikel 6.1.2, onder a, gelezen in samenhang met artikel 6.2.4 van de planregels is op het perceel Hees 4 een tuincentrum toegestaan met een bebouwde oppervlakte van 2.000 m².

2.18.2. Op 23 juni 2009 is een bouwvergunning eerste fase verleend voor het oprichten van 2.080 m² bedrijfsbebouwing en 5.468 m² kassen op het perceel Hees 4. De raad heeft erkend dat deze bouwvergunning abusievelijk niet is verwerkt in het plan. Gelet hierop is het bestreden besluit op dit punt niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid.

2.18.3. Brom betoogt dat het plan, gelet op de toezegging in de brief van 28 februari 2000, ten onrechte niet voorziet in een verdere uitbreiding tot 14.000 m² bedrijfsbebouwing en in zoverre is vastgesteld in strijd met het vertrouwensbeginsel. De door Brom overgelegde brief van het college van burgemeester en wethouders van 28 februari 2000 is gericht aan de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Van Straten Vastgoed B.V. In deze brief staat onder meer dat is besloten om in principe – behoudens instemming door de gemeenteraad en goedkeuring van het college van gedeputeerde staten – akkoord te gaan met een verhoging van het bebouwingsmaximum tot 14.000 m². Daargelaten of een principebesluit om medewerking te verlenen aan een beoogde ontwikkeling kan worden aangemerkt als een concrete toezegging en daargelaten of deze toezegging geacht kan worden te zijn gedaan aan Brom, slaagt het betoog reeds niet omdat in het algemeen geen rechten kunnen worden ontleend aan toezeggingen die zijn gedaan door niet ter zake beslissingsbevoegden. De bevoegdheid tot het vaststellen van een bestemmingsplan berust niet bij het college van burgemeester en wethouders, maar bij de raad van de gemeente Eersel. De raad heeft het plan op dit punt derhalve niet in strijd met het vertrouwensbeginsel vastgesteld.

2.18.4. Verder heeft Brom zijn stelling dat sprake is van een concreet voornemen voor een uitbreiding tot 14.000 m² niet gestaafd, zodat de raad de beoogde uitbreiding niet in het plan heeft hoeven opnemen. Voor zover Brom heeft verwezen naar plannen die dateren uit 2000 wordt overwogen dat de raad deze plannen, voor zover die al voldoende onderbouwd zouden zijn, in redelijkheid niet voldoende actueel heeft mogen achten.

Voor zover Brom voorts een vergelijking heeft gemaakt met de uitbreidingsmogelijkheden die in het plan zijn voorzien op het perceel Eerselseweg 35 te Knegsel, gemeente Eersel, wordt overwogen dat in beide gevallen is voorzien in een uitbreiding. Brom heeft niet aannemelijk gemaakt

dat het plan in zoverre is vastgesteld in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Het betoog faalt.

2.18.5. Brom heeft niet onderbouwd waarom, gelet op de aard en de omvang van het bedrijf, waarop de eerdergenoemde bouwvergunning ziet, het oprichten van een bedrijfswoning noodzakelijk is met het oog op de bedrijfsvoering. De raad heeft naar het oordeel van de Afdeling aan de omstandigheid dat het vorige plan in een vrijstellingsbevoegdheid voor een bedrijfswoning voorzag geen groot gewicht hoeven toekennen, nu het gebruik van deze vrijstellingsbevoegdheid in het geval van Brom ruim twintig jaar onbenut is gebleven. Dat Brom in 2005 een aanvraag om vergunning voor de bouw van een bedrijfswoning heeft ingediend maakt dit niet anders, nu deze aanvraag niet in behandeling is genomen vanwege het ontbreken van de vereiste stukken en Brom kennelijk geen aanleiding heeft gezien een nieuwe aanvraag in te dienen. Dit geldt evenzeer voor de omstandigheid dat op een tekening van de op 23 juni 2009 verleende bouwvergunning een bedrijfswoning is ingetekend, nu een bouwvergunning voor de realisering van deze woning daarbij niet is aangevraagd.

2.18.6. Gelet op het vorenstaande heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat in een bouwmogelijkheid voor een bedrijfswoning te voorzien.

2.18.7. Brom heeft ter zitting toegelicht dat hij zich richt tegen de bestemmingen "Agrarisch met waarden – Landschap" en "Natuur" die zijn toegekend aan een gedeelte van zijn perceel, omdat deze bestemmingen een uitbreiding naar 14.000 m² bedrijfsbebouwing in de weg staan. Nu de raad zich gelet op hetgeen onder 2.18.3. en 2.18.4. is overwogen in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in deze door Brom gewenste uitbreiding niet behoefde te worden voorzien, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad deze bestemmingen niet in redelijkheid aan die plandelen heeft kunnen toekennen. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat aan het noordelijke gedeelte van het perceel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" in het voorheen geldende plan eveneens een agrarische bestemming was toegekend en aan het plandeel met de bestemming "Natuur" in het voorheen geldende plan de bestemming "Bossen" was toegekend. Volgens het deskundigenbericht zijn deze gronden begroeid met bomen en maken daarmee onderdeel uit van het daarnaast gelegen bos. De enkele stelling van Brom dat geen sprake is van natuur leidt dan ook niet tot een ander oordeel.

2.18.8. Tot slot heeft Brom niet aangetoond dat hij op zijn gronden op grond van het bestemmingsplan "Buitengebied 1988" 1.000 m² kassen mocht oprichten. Een enkele verwijzing naar een brief van het college van burgemeester en wethouders waarin deze mogelijkheid wordt genoemd is onvoldoende voor het oordeel dat de raad gehouden was bij de vaststelling van het bestemmingsplan hiermee rekening te houden. Het betoog faalt.

2.18.9. In hetgeen Brom heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de plandelen met de bestemmingen "Agrarisch met

waarden – Landschap" en "Natuur" wat betreft het perceel Hees 4 strekken ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Voorts ziet de Afdeling, gelet op hetgeen is overwogen in 2.18.2., in hetgeen Brom heeft aangevoerd aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit wat betreft het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-8" voor het perceel Hees 4 is vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van J.W. van de Ven

2.19. J.W. van de Ven richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden - Landschap" wat betreft het perceel Eerselseweg 13, te Knegsel, gemeente Eersel. Hij voert aan dat zijn bouwvlak ten onrechte is verkleind, wat tot een onevenredige belemmering van zijn bedrijfsvoering leidt.

2.19.1. J.W. van de Ven exploiteert op het perceel Eerselseweg 13 een gemengd agrarisch bedrijf met een grondgebonden bedrijfstak en een intensieve veehouderijtak. Op het perceel staan een bedrijfswoning en een aantal bedrijfsgebouwen.

In het voorheen geldende plan "Buitengebied herziening 1986" van de voormalige gemeente Vessem is aan het perceel Eerselseweg 13 de bestemming "Landschappelijk waardevol agrarisch gebied" en de aanduiding "kernrandgebied" toegekend met een bouwvlak met een oppervlakte van ongeveer 1 hectare.

In het onderhavige plan is aan het perceel Eerselseweg 13 onder meer de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de aanduiding "gemengd" toegekend. Verder is aan het perceel de gebiedsaanduiding "reconstructiewetzone-extensiveringsgebied overige" toegekend. Het bouwvlak op het perceel heeft een omvang van ongeveer 0,4 hectare.

2.19.2. J.W. van de Ven betoogt tevergeefs dat het bouwvlak zoals dat was opgenomen in het voorheen geldende plan op grond van het bij de vaststelling aangenomen amendement B in het onderhavige plan als zodanig had moeten worden bestemd.

Bij de vaststelling van het plan is amendement B aangenomen dat onder meer inhoudt dat voor grondgebonden bedrijven in extensiveringsgebieden de bestaande bouwvlakken in het plan zullen worden gehandhaafd. Niet in geschil is dat het bedrijf van J.W. van de Ven een gemengd bedrijf is. Gelet hierop heeft de raad zich terecht op het standpunt gesteld dat J.W. van de Ven geen beroep kan doen op eerdergenoemd amendement B, nu dit amendement, voor zover thans van belang, alleen op grondgebonden bedrijven in extensiveringsgebieden ziet.

2.19.3. Volgens J.W. van de Ven is onvoldoende onderbouwd waarom zijn bouwvlak is verkleind. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 4 april 2007, zaak nr. 200506283/1 (www.raadvanstate.nl), voert hij aan dat ten onrechte het 'bouwvlak-op-maat' principe is gehanteerd, nu het

voorheen geldende bouwvlak niet in strijd was met het Streekplan 1992 en dus als zodanig had moeten worden overgenomen.

2.19.4. De raad heeft voor zijn beleid over het toekennen van agrarische bouwvlakken aangesloten bij het vastgestelde, deels herziene reconstructiebeleid uit het Reconstructieplan Beerze-Reusel. In eerdergenoemde uitspraak van 4 april 2007 heeft de Afdeling overwogen dat de beleidsuitspraken in paragraaf 11.6.1. van deel B van het Reconstructieplan niet rechtstreeks kunnen doorwerken naar bestemmingsplannen maar dat dit onverlet laat dat deze beleidsuitspraken wel bij de vaststelling en toetsing van bestemmingsplannen dienen te worden betrokken. De raad heeft derhalve bij het toekennen van bouwvlakken terecht aangesloten bij het reconstructiebeleid.

In de uitspraak van de Afdeling van 4 april 2007 is verder overwogen dat de beleidsuitspraak, dat bestaande bouwrechten dienen te vervallen indien het bestemmingsplan waarin die rechten zijn vastgelegd niet is getoetst aan het streekplan 1992 of 2002 en geen sprake is van een aantoonbaar concreet initiatief, niet zonder meer redelijk is. In dat geval dient volgens de Afdeling maatgevend te zijn of de toegekende bouwrechten wat omvang betreft in overeenstemming zijn met hetgeen het streekplan 1992 dan wel 2002 toestaat. Uit deze overweging volgt dat als sprake is van de hiervoor omschreven situatie dat bouwrechten zijn gebaseerd op een bestemmingsplan dat niet is getoetst aan het streekplan 1992 of 2002 het niet zonder meer redelijk is om bestaande bouwrechten te laten vervallen en dat dan een concrete planologische afweging zal moeten worden gemaakt waarbij moet worden gezien of en zo ja in hoeverre vanuit ruimtelijk oogpunt gezien die bestaande rechten kunnen worden gehandhaafd. Uit deze overweging volgt, anders dan J.W. van de Ven betoogt, niet dat het bestaande bouwvlak in dat geval zonder meer in het nieuwe plan moet worden overgenomen.

2.19.5. In dit verband brengt J.W. van de Ven naar voren dat de specifieke situatie en omstandigheden wat betreft zijn perceel onvoldoende in kaart zijn gebracht dan wel dat daarmee onvoldoende rekening is gehouden nu zijn concrete uitbreidingsplannen niet in het plan zijn verwerkt en derhalve ten onrechte niet in uitbreidingsruimte is voorzien.

2.19.6. In de plantoelichting en in de nota van zienswijzen is de werkwijze beschreven voor het toekennen van bouwvlakken voor agrarische bedrijven die is gebaseerd op bijlage 5.2 van het Reconstructieplan.

Volgens de plantoelichting is op basis van de gegevens van de veldinventarisatie, luchtfoto's, milieugegevens en bij de gemeente kenbaar gemaakte concrete uitbreidingsplannen een bouwvlak vormgegeven waarbinnen alle (legale) bestaande bebouwing en bouwwerken (waaronder de bedrijfswoning, bijgebouwen, stallen, machineberging, mestopslag, voedersilo's, (boog) kassen) evenals bijbehorende voorzieningen (erfverharding, kuilvoerplaten, paardenbakken en erfbeplanting) zijn opgenomen. Daarnaast is een uitbreiding van vijftien procent meegenomen.

Volgens de nota van zienswijzen worden onder concrete uitbreidingsplannen onder meer begrepen ontwikkelingen waarvoor een

milieuvergunning in procedure is en waarvan verondersteld mag worden dat de vergunning te verlenen is. Volgens de nota zienswijzen gaat het om aanvragen om vergunning die ontvankelijk zijn en milieutechnisch haalbaar. Verder staat daarin dat ook bij deze concrete plannen de vijftien procent uitbreiding wordt opgeteld aangezien ervan uit wordt gegaan dat de uitbreidingsplannen op korte termijn uitgevoerd worden. Andere bedrijfsplannen en schetsen worden niet in het bouwblok opgenomen, aldus de nota van zienswijzen.

2.19.7. Op 4 juni 2009 heeft J.W. van de Ven bij het college van burgemeester en wethouders een melding ingediend ten behoeve van een aantal veranderingen binnen zijn inrichting. Op 7 oktober 2009 is een milieuvergunning verleend voor het oprichten van een loods en een mestopslag ten oosten van de bestaande bebouwing op het perceel.

De zienswijze van J.W. van de Ven is gegrond verklaard voor zover in het plan geen rekening is gehouden met voornoemde uitbreidingsplannen, die volgens de Nota van zienswijzen concreet zijn in de vorm van een aanvraag voor een nieuwe milieuvergunning en milieutechnisch haalbaar moeten worden geacht. Volgens het deskundigenbericht liggen de vergunde loods en mestopslag binnen het in het plan toegekende bouwvlak maar benutten deze de voorziene uitbreidingsruimte van vijftien procent, waardoor J.W. van de Ven na realisatie van de vergunde bebouwing geen uitbreidingsruimte meer heeft. De raad heeft, gezien in het licht van de gegrondverklaring van de zienswijze, in het besluit noch ter zitting draagkrachtig gemotiveerd waarom hij de uitbreidingsruimte van vijftien procent niet overeenkomstig het in de nota van zienswijzen weergegeven beleid heeft opgeteld bij de uitbreidingsplannen van J.W. van de Ven.

2.19.8. De raad heeft zich naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in een verdergaande uitbreiding van het bouwvlak niet behoefde te worden voorzien. Ten aanzien van de in het deskundigenbericht vermelde voornemens van J.W. van de Ven om de vaste mestopslag te verplaatsen en een sleufsilos voor kuilvoer te realiseren, wordt overwogen dat in zoverre geen sprake was van aantoonbaar concrete initiatieven waarmee de raad ten tijde van de vaststelling van het plan rekening had moeten houden. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat in het plan een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen die vergroting van het bouwvlak van de grondgebonden bedrijfstak van het gemengde bedrijf mogelijk maakt.

2.19.9. Gelet op hetgeen is overwogen onder 2.19.7. ziet de Afdeling in hetgeen J.W. van de Ven heeft aangevoerd aanleiding voor het oordeel dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden - Landschap" wat betreft het perceel Eerselseweg 13, te Kneghel, is vastgesteld in strijd met artikel 3:46 van de Awb.

Het beroep van A. van Rooij en G. Ansems

2.20. A. van Rooij en G. Ansems richten zich in hun beroep tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch" wat betreft het perceel Vessemseweg 14 te Kneghel.

A. van Rooij en G. Ansems zijn eigenaar onderscheidenlijk gebruiker van dit perceel. Zij voeren aan dat voor het agrarisch bedrijf op het perceel op de verbeelding ten onrechte niet de aanduiding "gemengd" is opgenomen. Zij stellen dat de raad de door hen ingediende zienswijzen op dit punt gegrond heeft verklaard en bij de beantwoording van de zienswijzen heeft vermeld dat het plan gewijzigd wordt vastgesteld en dat daarbij voor dit perceel de aanduiding "gemengd" wordt opgenomen. Deze aanduiding is volgens hen echter niet op de verbeelding weergegeven.

2.20.1. Uit de stukken blijkt dat de raad heeft beoogd het bestemmingsplan ten aanzien van het perceel Vessemseweg 14 te Knegsel gewijzigd vast te stellen ten opzichte van het ontwerp en voor dit perceel de aanduiding "gemengd" op te nemen. De verbeelding bevat deze aanduiding echter niet. Nu het plan derhalve in zoverre niet is vastgesteld zoals de raad heeft beoogd, is het bestreden besluit wat dit onderdeel betreft niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Bolck

2.21. Het beroep van Bolck is gericht tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Wonen" en de aanduiding "specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht" ter plaatse van het perceel Oeyenbos 8A/8B. Bolck stelt dat allebei de panden bestemd hadden moeten worden als burgerwoning. Verder voert zij aan dat het niet duidelijk is welke van de twee panden is bestemd als burgerwoning. Ten slotte stelt zij dat artikel 37.3.1 van de planregels een tegenstrijdigheid bevat in de formulering waardoor het onduidelijk is op wie het persoonsgebonden overgangsrecht van toepassing is. Als rechthebbende worden immers achtereenvolgens aangemerkt diegenen die het gebouw gebruiken als burgerwoning ten tijde van het ter inzage leggen van het ontwerp van het bestemmingsplan en de persoon/personen die op het moment van het van kracht worden van deze regels volgens de gemeentelijke basisadministratie van de gemeente Eersel als hoofdbewoner en diens partner staan ingeschreven op het betreffende adres.

2.21.1. De raad stelt dat er geen aanleiding is om aan het pand aan de Oeyenbos 8B een woonbestemming toe te kennen nu dit zonder bouwvergunning voor een woning is opgericht, en het bestemmen als woning, gelet op het beleid ten aanzien van nieuwe woningen in het buitengebied, niet gewenst is. Verder heeft de raad, nu niet aannemelijk is dat de bewoning van het pand Oeyenbos 8B binnen de planperiode zal eindigen, daarvoor persoonsgebonden overgangsrecht opgenomen.

2.21.2. Op het perceel Oeyenbos 8A/8B staan twee panden. Het pand Oeyenbos 8B is gelijktijdig opgericht met het pand Oeyenbos 8A op grond van een bouwvergunning voor een "tuinderswoning met bedrijfsruimte". Tussen partijen is niet in geschil dat het pand Oeyenbos 8B sinds 1968 wordt bewoond als burgerwoning. Aan dit pand is in het plan de aanduiding "specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht" toegekend. De gronden ter plaatse van het perceel Oeyenbos 8A/8B zijn

bestemd als "Wonen".

Ingevolge artikel 20.2.1 van de planregels mogen op de gronden met de bestemming "Wonen" uitsluitend woningen met bijgebouwen en bijbehorende bouwwerken geen gebouwen zijnde worden opgericht.

Ingevolge artikel 20.1.2, onder c, sub 1, is per bestemmingsvlak met de bestemming "Wonen" maximaal één woning toegestaan, tenzij het bestemmingsvlak is voorzien van de aanduiding "maximum aantal wooneenheden". Op het betreffende plandeel staat deze aanduiding niet aangegeven. Derhalve is ter plaatse van dit perceel één woning toegestaan.

Ingevolge artikel 20.5.1, onder a, van de planregels is het op de voor "Wonen" aangewezen gronden gebruik van vrijstaande bijgebouwen als zelfstandige woning en als afhankelijke woonruimte in strijd met de bestemming.

2.21.3. In het plan "Buitengebied" van de voormalige gemeente Vessem zijn de gronden ter plaatse van het perceel Oeyenbos 8A/8B bestemd als "Woondoeleinden" in de klasse "H".

Ingevolge artikel 11, lid A, van de voorschriften van het vorige plan mag binnen het vlak met de bestemming "Woondoeleinden" en de klasse "H" niet meer dan één vrijstaande woning worden gebouwd.

Ingevolge artikel 11, lid C, van de voorschriften van het vorige plan is het tijdelijk of permanent bewonen van een opstal geen woning zijnde in strijd met de aan de grond gegeven bestemming "Woondoeleinden in de aangegeven klasse".

2.21.4. Vast staat dat het gebruik als woning van het pand aan de Oeyenbos 8B onder het overgangsrecht van het vorige plan viel en in het geldende plan opnieuw onder het overgangsrecht is gebracht. In een situatie als deze, waarin moet worden aangenomen dat van gemeentewege niet kan worden opgetreden tegen het huidige gebruik, ligt het op de weg van de raad na te gaan of een bestemming van het gebouw als woning mogelijk is. Wanneer blijkt dat dit niet mogelijk is, kan de raad in overweging nemen het bestaande gebruik van het gebouw opnieuw onder het overgangsrecht te brengen. Daarvoor is vereist dat de verwachting bestaat dat het gebruik binnen de planperiode zal worden beëindigd. Indien de raad echter geen aanleiding ziet actief over te gaan tot beëindiging van het gebruik door aankoop of onteigening, kan hij in overweging nemen om voor het gebruik een persoonsgebonden overgangsrecht op te nemen. Daarmee wordt bewerkstelligd dat het afwijkende gebruik, in overeenstemming met het karakter van het overgangsrecht, eindig is.

Hetgeen Bolck heeft aangevoerd leidt niet tot het oordeel dat de raad niet in redelijkheid kon besluiten om, gelet op het beleid, Oeyenbos 8B niet als woning te bestemmen. De raad heeft naar het oordeel van de Afdeling met de belangen van Bolck door het opnemen van een persoonsgebonden overgangsrecht voldoende rekening gehouden.

2.21.5. De Afdeling stelt vast dat op de verbeelding aan Oeyenbos 8B de aanduiding "specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht" is toegekend zodat in zoverre geen onduidelijkheid bestaat en het plan in zoverre niet is vastgesteld in strijd met de rechtszekerheid.

2.21.6. De raad heeft ter zitting erkend dat de formulering van het persoonsgebonden overgangsrecht inconsistent is. De raad acht het daarom bij nader inzien aangewezen dat dit onderdeel van de bepalingen niet op deze wijze in stand blijft. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor zover het betreft artikel 37.3.1 van de planregels niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid, en derhalve in zoverre is vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Van Oosterhout

2.22. Van Oosterhout richt zich in beroep tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-2" wat betreft het perceel Bijsterveld 12a te Wintelre, gemeente Eersel (hierna: plandeel Bijsterveld) voor zover dit niet in de aanduiding "bedrijfswoning" voorziet. Subsidiair voert hij aan dat in het plan in ieder geval een persoonsgebonden overgangsrecht had moeten worden opgenomen voor het gebruik van de stal op het plandeel Bijsterveld als bedrijfswoning.

2.22.1. Van Oosterhout woont in een tot woning omgebouwde stal op het plandeel Bijsterveld. In het onderhavige plan is aan het plandeel Bijsterveld de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-2" toegekend. Aan dit plandeel is niet de aanduiding "bedrijfswoning" en ook niet de aanduiding "geen bedrijfswoning" toegekend.

2.22.2. Het betoog van Van Oosterhout dat gelet op de plansystematiek in het plan in beginsel had moeten worden aangegeven dat op het plandeel Bijsterveld geen bedrijfswoning is toegestaan, is niet zonder grond. Dit betoog kan echter niet leiden tot het daarmee beoogde doel, nu ingevolge artikel 6.2.2, aanhef en onder a, van de planregels buiten twijfel is dat ter plaatse geen bedrijfswoning is toegestaan. Het plan is in zoverre niet voor meerderlei uitleg vatbaar en is derhalve in zoverre niet vastgesteld in strijd met de rechtszekerheid.

2.22.3. Bij brief van 27 maart 1986 heeft het college van burgemeester en wethouders van de voormalige gemeente Vessem in antwoord op zijn verzoek om de op het perceel aanwezige stal en schuur te gebruiken ten behoeve van zijn agrarische bedrijf aan Van Oosterhout medegedeeld dat dit beoogde gebruik, waaronder mede begrepen wonen, in strijd is met het geldende bestemmingsplan. Volgens die brief was het college bereid een wijziging van het bestemmingsplan voor te bereiden en in procedure te brengen. Bij brief van 15 juli 1986 heeft het college voorts aan Van Oosterhout medegedeeld dat met de planherziening zal worden aangevangen. Vervolgens is op 8 november 1988 tussen A.T. van Oosterhout en de gemeente een overeenkomst gesloten waarin de gemeente toestemming verleent aan A.T. van Oosterhout om een deel van het bedrijfspand (de stal) op het plandeel Bijsterveld te bewonen. Vanaf 1992 zijn de agrarische activiteiten op het plandeel Bijsterveld beëindigd en

is de op het perceel aanwezige schuur in gebruik genomen voor de stalling van caravans.

2.22.4. Uit de door Van Oosterhout overgelegde brieven van het college van burgemeester en wethouders van 27 maart 1986 en 15 juli 1986 volgt slechts dat het college voorbereidingen zou treffen voor een herziening van het bestemmingsplan ten behoeve van het door Van Oosterhout beoogde gebruik van het plandeel voor zijn agrarische bedrijf, waaronder wonen. Het betoog dat gelet op deze toezegging het plan is vastgesteld in strijd met het vertrouwensbeginsel faalt. Niet alleen is in eerstgenoemde brief duidelijk aangegeven dat de herziening nog door de raad en het college van gedeputeerde staten moet worden vastgesteld onderscheidenlijk moet worden goedgekeurd, maar bovendien kunnen in het algemeen geen rechten worden ontleend aan toezeggingen die zijn gedaan door niet ter zake beslissingsbevoegden. De bevoegdheid tot het vaststellen van een bestemmingsplan berust niet bij het college van burgemeester en wethouders, maar bij de raad. De raad heeft het plan op dit punt dan ook niet in strijd met het vertrouwensbeginsel vastgesteld.

2.22.5. Voorts heeft Van Oosterhout in beroep een vergelijking gemaakt met het perceel Oirschotsedijk 6-8, waaraan in het plan wel de aanduiding "bedrijfswoning" is toegekend. Volgens de raad verschilt deze situatie van de aan de orde zijnde situatie omdat de woningen op deze percelen met een bouwvergunning voor een woning zijn gerealiseerd en reeds in het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1988" van de gemeente Veldhoven als bedrijfswoning waren bestemd. In hetgeen Van Oosterhout heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich ten onrechte op het op het standpunt heeft gesteld dat de door Van Oosterhout genoemde situatie niet overeenkomt met de thans aan de orde zijnde situatie en dat van gelijke gevallen in zoverre geen sprake is.

2.22.6. Gelet op het vorenstaande heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat om aan het plandeel Bijsterveld de aanduiding "bedrijfswoning" toe te kennen.

2.22.7. Ter zitting is door de raad erkend dat het gebruik van de stal als bedrijfswoning met het onderhavige plan opnieuw onder het overgangsrecht is gebracht, terwijl de raad niet voornemens is dat gebruik tijdens de planperiode te doen beëindigen. Voorts heeft de raad ter zitting verklaard dat, mede gelet op de door de gemeente met Van Oosterhout gesloten overeenkomst, het bij nader inzien aangewezen is om in het plan voor A.T. van Oosterhout en M.J.T. van Oosterhout-van de Ven een persoonsgebonden overgangsrecht op te nemen voor het gebruik van de stal op het plandeel Bijsterveld als bedrijfswoning. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-2" wat betreft het perceel Bijsterveld 12a te Wintelre, gemeente Eersel, niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Van Doornik

2.23. Het beroep van Van Doornik richt zich voor het overige tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarde – Landschap" en de aanduiding "bijgebouw" wat betreft het perceel Nedermolen 5. Hij betoogt dat aan het perceel Nedermolen 5 een woonbestemming had moeten worden toegekend nu het op het perceel aanwezige gebouw al sinds 1987 voor woondoeleinden wordt gebruikt. Tevens betoogt hij dat het op het perceel aanwezige bijgebouw als zodanig bestemd had moeten worden nu dit sinds 1987 als garage in gebruik is. Het bestaande gebruik wordt met het plan ten onrechte voor de tweede keer onder het overgangsrecht gebracht, terwijl niet aannemelijk is geworden dat dit gebruik binnen de planperiode zal eindigen, aldus Van Doornik.

2.23.1. Ter zitting heeft de raad erkend dat sinds 1987 sprake is van permanente bewoning van Nedermolen 5, en dat dit gebruik in het onderhavige plan opnieuw onder de werking van het overgangsrecht is gebracht.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich, gelet op het gemeentelijke en provinciale beleid dat is gericht op het tegengaan van onnodige versterking van het buitengebied, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het toekennen van een woonbestemming aan Nedermolen 5 overeenkomstig het bestaande gebruik niet passend is.

De raad heeft ter zitting verklaard dat bij nader inzien het aangewezen is om voor Van Doornik een persoonsgebonden overgangsrecht op te nemen voor het gebruik van Nedermolen 5 als woning. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarde – Landschap" en de aanduiding "bijgebouw" wat betreft het perceel Nedermolen 5 niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Vroegh-Smetsers

2.24. Het beroep van Vroegh-Smetsers richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" met aanduidingen voor twee bijgebouwen wat betreft een perceel aan de Zandstraat (ongenummerd) te Steensel. Vroegh-Smetsers kan zich niet verenigen met de beslissing van de raad om geen medewerking te verlenen aan de vestiging van een paardenhouderij op haar perceel. Zij betoogt dat een paardenhouderij ter plaatse toelaatbaar is op grond van de beleidsnota "Buitengebied in ontwikkeling" van het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (hierna: de beleidsnota), omdat de locatie kan worden aangemerkt als voormalige agrarische bedrijfslocatie en voldoet aan de eisen die in de beleidsnota ten aanzien van paardenhouderijen worden gesteld.

2.24.1. Volgens de raad past het toestaan van nieuwe bouwblokken in het buitengebied niet in het gemeentelijke en provinciale beleid. In de

plantoelichting is de raad ingegaan op de mogelijkheden voor de vestiging van paardenhouderijen. Voor de uitwerking van een vestigingsbeleid voor de paardenhouderij is aangesloten bij het provinciale beleid. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen agrarische productiegerichte paardenhouderijen en publieksgerichte en verkeersaantrekkende paardenhouderijen, zoals maneges. Voor de vestiging van agrarische productiegerichte paardenhouderijen geldt blijkens de toelichting een aantal voorwaarden. Een van deze voorwaarden is dat nieuwvestiging van deze bedrijven op een nieuw agrarisch bouwperceel is uitgesloten. Hervestiging van dan wel omschakeling naar een paardenhouderij kan binnen de bestemming "Agrarisch" en "Agrarisch met waarden – Landschap" door middel van een wijzigingsplan worden toegestaan, mits de locatie niet is gelegen binnen een landbouwwontwikkelingsgebied.

2.24.2. Uit de artikelen 4.1.1, 4.1.2, onder a, aanhef en onder 1, en 4.1.2, onder b, van de planregels volgt dat het uitoefenen van een bedrijfsmatige paardenhouderij op gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" uitsluitend is toegestaan als ter plaatse de aanduidingen "bouwvlak" en "paardenhouderij" op de verbeelding zijn weergegeven. Voor het perceel van Vroegh-Smetsers zijn deze aanduidingen niet op de verbeelding opgenomen.

2.24.3. Het perceel van Vroegh-Smetsers had in het vorige bestemmingsplan "Buitengebied 1988" van de gemeente Eersel een agrarische bestemming; in dat plan was geen bouwvlak voor het perceel opgenomen. De raad acht het toekennen van nieuwe bouwvlakken en het toekennen van een nieuw agrarisch bouwperceel voor nieuwvestiging van een productiegerichte paardenhouderij op het perceel niet wenselijk. Dit standpunt komt overeen met het gemeentelijke en provinciale beleid, dat onder meer is gericht op het tegengaan van versterking van het buitengebied. De Afdeling acht voorts van belang dat hervestiging of omschakeling naar een paardenhouderij in dit geval niet aan de orde is, omdat ten tijde van de vaststelling van het plan geen agrarisch bedrijf op het perceel was gevestigd en op grond van het vorige plan ook niet gevestigd mocht zijn. Gelet op het voorgaande heeft de raad in redelijkheid kunnen besluiten om geen paardenhouderij op het perceel mogelijk te maken.

Hetgeen in de beleidsnota is vermeld, doet hieraan niet af. In de beleidsnota staat onder meer dat vestiging van een paardenhouderij op een voormalige agrarische bedrijfslocatie onder bepaalde voorwaarden is toegestaan. Deze voorwaarden gelden echter – nog daargelaten of in dit geval aan de voorwaarden wordt voldaan – alleen voor de vestiging van een paardenhouderij op een voormalige agrarische bedrijfslocatie. Volgens de beleidsnota wordt onder een voormalige agrarische bedrijfslocatie verstaan: een agrarisch of niet-agrarisch bouwblok waarop in het verleden een agrarisch bedrijf werd uitgeoefend en waarvan de bedrijfsgebouwen nog geheel of gedeeltelijk bestaan. Naar het oordeel van de Afdeling kan het perceel van Vroegh-Smetsers niet worden aangemerkt als voormalige agrarische bedrijfslocatie. Zoals hiervoor is overwogen, was in het vorige plan geen bouwvlak toegekend aan het perceel. Ter zitting heeft de Afdeling geconstateerd dat tot ongeveer 1975 een melkveehouderij op het perceel

werd geëxploiteerd en dat daarna geen agrarisch bedrijf op het perceel meer is uitgeoefend. Nu geen sprake is van een voormalige agrarische bedrijfslocatie, geeft de beleidsnota reeds hierom geen aanleiding om de vestiging van een paardenhouderij ter plaatse toe te staan.

2.25. Vroegh-Smetsers stelt dat het perceel ten tijde van de vaststelling van het plan werd gebruikt voor het hobbymatig houden van paarden. Zij voert aan dat dit bestaande gebruik in het plan ten onrechte opnieuw onder het overgangsrecht is gebracht. Het bestaande gebruik had volgens Vroegh-Smetsers als zodanig moeten worden bestemd.

2.25.1. De raad betoogt dat artikel 4.1.1, onder a, van de planregels het hobbymatig houden van paarden toestaat op gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap".

2.25.2. Ingevolge artikel 4.1.1, aanhef en onder a, van de planregels zijn de voor "Agrarisch met waarden – Landschap" aangewezen gronden onder meer bestemd voor agrarisch gebruik.

De planregels bevatten geen definitie van het begrip 'agrarisch gebruik'. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de uitleg die de raad blijktens het verweerschrift en het verhandelde ter zitting aan dit begrip geeft niet kan worden gevolgd. Derhalve kan ervan worden uitgegaan dat het hobbymatig houden van paarden kan worden aangemerkt als agrarisch gebruik als bedoeld in artikel 4.1.1, aanhef en onder a, van de planregels en is toegestaan op gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap". Anders dan Vroegh-Smetsers betoogt, is het bestaande gebruik van het perceel in het plan dan ook niet onder de werking van het overgangsrecht gebracht. Het beroep mist in zoverre feitelijke grondslag.

2.26. Vroegh-Smetsers kan zich niet verenigen met de toekenning van de aanduiding "bijgebouw" aan de twee bestaande gebouwen op haar perceel.

2.27. Zoals de Afdeling onder 2.3.1. reeds heeft overwogen, is het bestreden besluit, voor zover het de bijgebouwenregeling in onder meer artikel 4.2.5, onder d, van de planregels betreft, vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb. Gelet hierop behoeven de overige beroepsgronden die Vroegh-Smetsers heeft aangevoerd over de regeling in het plan voor de twee als bijgebouw aangeduide gebouwen op haar perceel thans geen bespreking.

2.28. Vroegh-Smetsers voert verder aan dat de paardenbak op haar perceel ten onrechte onder de werking van het overgangsrecht is gebracht.

2.28.1. De raad stelt zich op het standpunt dat de paardenbak niet onder de werking van het overgangsrecht is gebracht, nu de regels voor de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" bouwwerken met een hoogte van maximaal 1,5 meter toestaan. De omheining voor de paardenbak, waarvoor bij besluit van 14 november 2006 een bouwvergunning is verleend, valt hieronder, aldus de raad.

2.28.2. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat de raad heeft beoogd de paardenbak op het perceel van Vroegh-Smetsers in het plan als zodanig te bestemmen. In artikel 4.2.5 van de planregels zijn voor de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" regels opgenomen over het oprichten van bouwwerken buiten de aanduiding "bouwvlak". Uit artikel 4.2.5, aanhef en onder c, volgt dat paardenbakken buiten een bouwvlak niet zijn toegestaan. Nu ter plaatse van de paardenbak geen aanduiding "bouwvlak" aan het perceel is toegekend, is een paardenbak daar niet toegestaan. Dit geldt ook voor de omheining van de paardenbak. Uit het voorgaande leidt de Afdeling bovendien af dat binnen de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" ook het gebruik van de paardenbak buiten een bouwvlak niet is toegestaan. Ter zitting heeft de raad erkend dat het plan, voor zover het de paardenbak op het perceel van Vroegh-Smetsers betreft, anders is vastgesteld dan de raad heeft beoogd. Het bestreden besluit is op dit punt in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Stravens

2.29. Het beroep van Stravens richt zich voor het overige tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarde – Landschap" en de aanduiding "bijgebouw" wat betreft het perceel Nedermolen 3/5a. Hij betoogt dat aan het perceel Nedermolen 3/5a een woonbestemming had moeten worden toegekend. Daartoe voert hij aan dat het agrarische bedrijfsgebouw op het perceel al sinds 1983 voor woondoeleinden wordt gebruikt. Voorts stelt hij dat het provinciale beleid zich niet tegen een woonbestemming verzet. Het bestaande gebruik wordt met het plan ten onrechte voor de tweede keer onder het overgangsrecht gebracht, terwijl niet aannemelijk is geworden dat dit gebruik binnen de planperiode zal eindigen, aldus Stravens.

2.29.1. Ter zitting heeft de raad erkend dat sinds 1983 sprake is van permanente bewoning van Nedermolen 5a en dat het pand aan de Nedermolen 3 sinds voornoemde datum wordt gebruikt als bijgebouw. De raad heeft ook erkend dat het gebruik van de woning en het bijgebouw met het geldende plan opnieuw onder het overgangsrecht is gebracht.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich, gelet op het gemeentelijke en provinciale beleid dat is gericht op het tegengaan van onnodige versterking van het buitengebied, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het toekennen van een woonbestemming aan Nedermolen 5a overeenkomstig het bestaande gebruik niet passend is.

De raad heeft ter zitting verklaard dat het bij nader inzien het aangewezen is om in het plan voor Stravens een persoonsgebonden overgangsrecht op te nemen voor het gebruik van Nedermolen 3/5a als woning. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarde – Landschap" en de aanduiding "bijgebouw" wat betreft het perceel Nedermolen 3/5a niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met

artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Ansems

2.30. Het beroep van Ansems richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" met de aanduiding "gemengd" wat betreft het perceel Mr. de la Courtstraat 34 te Vessem. Ansems betoogt dat aan dit perceel ten onrechte de aanduiding "gemengd" is toegekend. Dit heeft tot gevolg dat de exploitatie van een bedrijf voor intensieve veehouderij op het perceel volgens het plan niet meer is toegestaan. Het ontwerpplan bevatte voor het perceel nog de aanduiding "intensieve veehouderij".

2.30.1. De raad heeft erkend dat bij de vaststelling van het plan de aanduiding "intensieve veehouderij" op het perceel van Ansems, zoals opgenomen in het ontwerpplan, in het definitieve plan abusievelijk is vervangen door de aanduiding "gemengd". Nu het plan derhalve in zoverre niet is vastgesteld zoals de raad heeft beoogd, is het bestreden besluit wat dit onderdeel betreft niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van L. Teeven en H. Teeven

Ontvankelijkheid

2.31. Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wro kan uitsluitend een belanghebbende beroep instellen tegen een besluit inzake de vaststelling van een bestemmingsplan.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

De wetgever heeft deze eis gesteld teneinde te voorkomen dat een ieder, in welke hoedanigheid ook, of een persoon met slechts een verwijderd of indirect belang als belanghebbende zou moeten worden beschouwd en beroep zou kunnen instellen. Om als belanghebbende in de zin van de Awb te kunnen worden aangemerkt, dient een natuurlijk persoon een voldoende objectief en actueel, eigen, persoonlijk belang te hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen en dat rechtstreeks wordt geraakt door het bestreden besluit. Een louter subjectief gevoel van betrokkenheid bij een besluit, hoe sterk dat gevoel ook is, is daarvoor niet voldoende.

2.31.1. Het beroep van L. Teeven is onder meer gericht tegen de planregeling voor de percelen Tasbroekwegje 1 en 13.

De Afdeling stelt vast dat deze percelen op een afstand van ongeveer één kilometer van de percelen van L. Teeven liggen. L. Teeven heeft geen zicht op deze percelen. Mede gelet op de aard en omvang van de ruimtelijke ontwikkelingen die met het plan mogelijk worden gemaakt op deze plandelen, is de afstand naar het oordeel van de Afdeling te groot om in zoverre te kunnen spreken van een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken belang. L. Teeven heeft geen feiten of omstandigheden gesteld in verband waarmee moet worden geoordeeld dat ondanks deze afstand een

objectief en persoonlijk belang van L. Teeven rechtstreeks door het besluit wordt geraakt voor zover dat betrekking heeft op de plandelen. Dat L. Teeven in de toekomst wellicht één van de percelen aan het Tasbroekwegje wil kopen, is daarvoor ontoereikend reeds omdat dit slechts een voornemen betreft.

De conclusie is dat L. Teeven in zoverre geen belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb is bij het bestreden besluit voor zover het betreft de percelen Tasbroekwegje 1 en 13 en dat hij daartegen ingevolge artikel 8.2, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wro, geen beroep kan instellen.

Artikel 37 van de planregels

2.32. L. Teeven en H. Teeven stellen zich op het standpunt dat het overgangsrecht in artikel 37 van de planregels onnodig beperkend is in vergelijking met de bepalingen over het overgangsrecht in het voorheen geldende plan.

2.32.1. In artikel 3.2.1 en 3.2.2 van het Bro zijn overgangsbepalingen opgenomen die in bestemmingsplannen die tot stand komen krachtens de Wro moeten worden overgenomen. Vaststaat dat de overgangsbepalingen in het plan hiervan niet afwijken. Gelet hierop leidt het betoog niet tot vernietiging van het bestreden besluit.

2.32.2. In hetgeen L. Teeven en H. Teeven in zoverre hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan in zoverre strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Percelen Koppelen 22, 24 en 24a.

2.33. De Afdeling begrijpt het betoog van L. Teeven gericht tegen de planregeling voor de percelen Koppelen 22, 24 en 24a, zoals dat ter zitting nader is toegelicht, aldus dat volgens hem in het voorheen geldende plan ten onrechte niet in natuurcompensatie is voorzien vanwege de in dat plan aan deze percelen toegekende woonbestemming. Dit betoog richt zich tegen een gebrek in het voorheen geldende plan en is thans niet aan de orde. Voor zover L. Teeven wat betreft deze percelen heeft volstaan met een verwijzing naar de inhoud van de zienswijze overweegt de Afdeling dat in de overwegingen van het bestreden besluit is ingegaan op deze zienswijze. De raad heeft daarin aangegeven dat het gebruikelijk is om een kadastrale ondergrond te gebruiken, dat die niet altijd in overeenstemming is met de daadwerkelijke situatie maar dat daaraan in ieder geval geen rechten kunnen worden ontleend. L. Teeven heeft geen redenen aangevoerd waarom de weerlegging van de desbetreffende zienswijze in het bestreden besluit onjuist is.

2.33.1. In hetgeen L. Teeven in zoverre heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het

standpunt heeft kunnen stellen dat het plan in zoverre strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Perceel K307

2.34. L. Teeven en H. Teeven richten zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de aanduiding "specifieke vorm van wonen-persoonsgebonden overgangsrecht" wat betreft het perceel K307 ter plaatse van Hees 60 en 60a.

2.34.1. Zij stellen dat de bestaande situatie op het perceel K307 niet juist op de verbeelding is weergegeven. Zij wijzen hierbij op een uitbreiding van de bebouwing op Hees 60 en op de vermelding van huisnummers die niet dan wel niet juist op de verbeelding zijn weergegeven.

De raad stelt dat dit de kadastrale ondergrond betreft en dat dit geen gevolgen heeft voor de bestemmingsplanregeling.

In de Wro noch in de Awb is de verplichting opgenomen dat bij de vaststelling van een bestemmingsplan in de verbeelding een exacte weergave van de feitelijke situatie moet zijn opgenomen. In het aangevoerde ziet de Afdeling geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de verbeelding in zoverre onvoldoende duidelijkheid biedt. Het betoog kan niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

2.34.2. Voorts is volgens L. Teeven en H. Teeven het westelijke deel van de bedrijfsruimte op het perceel, genummerd Hees 60, ten onrechte niet als bedrijfswoning bestemd. Zij betogen dat in strijd met het uitgangspunt van het plan, dat vergunde situaties dienovereenkomstig worden bestemd, met het toekennen van persoonsgebonden overgangsrecht voor H. Teeven het bestaande, legale gebruik van de bedrijfsruimte als bedrijfswoning ten onrechte wordt beperkt. Volgens L. Teeven en H. Teeven leidt het plan tot een onevenredige waardedaling van het gebouw en van de onderneming in zijn geheel.

2.34.3. L. Teeven en H. Teeven exploiteren een rododendronkwekerij op de percelen kadastraal bekend als sectie K nummer 305 en 307 te Eersel. Op het perceel K307 staan twee gebouwen, Hees 60 en Hees 60A. Voor het gebouw Hees 60A is op 12 november 1998 een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een bedrijfswoning. De planregeling voor dit gebouw is niet in geschil. Voor het westelijke deel van het gebouw Hees 60 is op 10 maart 1992 een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een bedrijfsruimte ten behoeve van de rododendronkwekerij. Deze bedrijfsruimte is in 2008 met bouwvergunning uitgebreid met een oostelijk deel.

In het plan is aan de bedrijfsruimte Hees 60 de aanduiding "specifieke vorm van wonen-persoonsgebonden overgangsrecht" toegekend. Dit overgangsrecht geldt voor H. Teeven.

2.34.4. Onder verwijzing naar haar uitspraak van 12 januari 2005 overweegt de Afdeling dat vaststaat dat H. Teeven het westelijke deel van de bedrijfsruimte is gaan bewonen in strijd met het destijds geldende

bestemmingsplan "Buitengebied 1988" van de gemeente Eersel. Ook volgt uit die uitspraak dat met de inwerkingtreding van het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1988, 1^e partiële herziening" van de gemeente Eersel op 14 augustus 1998 door het ontbreken van een specifiek gebruiksverbod in dat plan, de bewoning van het westelijke deel van de bedrijfsruimte niet langer verboden was en dat daartegen derhalve niet kon worden opgetreden. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 2 april 2008, zaak nr. 200705141/1 heeft benadrukt, volgt uit de uitspraak van 12 januari 2005 echter niet dat de bedrijfsruimte daardoor als bedrijfswoning dient te worden aangemerkt.

2.34.5. Door het opnemen van artikel 4.5.2, aanhef en onder g, van de planregels, waarin tot strijdig gebruik van gronden en of opstallen in ieder geval wordt gerekend het bewonen van bedrijfsruimte, is het bestaande legale gebruik van het westelijke deel van de bedrijfsruimte als woonruimte vanaf de inwerkingtreding van het onderhavige plan verboden. De rechtszekerheid vereist in het algemeen dat bestaand legaal gebruik overeenkomstig de bestaande situatie wordt opgenomen in een bestemmingsregeling. Dit uitgangspunt kan onder meer uitzondering vinden indien een dergelijk gebruik op basis van nieuwe inzichten niet langer in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening en het belang bij de beoogde nieuwe bestemming zwaarder weegt dan de gevestigde rechten en belangen. De raad heeft, gezien het gemeentelijke en provinciale beleid dat is gericht tegen onnodige verstening van het buitengebied en mede gelet op het abusievelijk legaliseren van het bestaande gebruik in het voorheen geldende plan, naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid het bestemmen van de bedrijfsruimte als bedrijfswoning zoals door L. Teeven en H. Teeven wordt bepleit, niet wenselijk kunnen achten.

De raad heeft naar het oordeel van de Afdeling in dit geval in redelijkheid kunnen kiezen voor het toekennen van een persoonsgebonden overgangsrecht aan H. Teeven. Hierbij kent de Afdeling gewicht toe aan de omstandigheid dat bij ingebruikname van de bedrijfsruimte als woning L. Teeven en H. Teeven op de hoogte waren dat dit gebruik in strijd was met de bestemming, dat de raad abusievelijk deze illegale bewoning in het voorheen geldende plan niet heeft verboden en dat, gelet op de daartegen gevoerde handhavingsactie, bij hen voldoende kenbaar was dat het gemeentebestuur niet voornemens was te berusten in het gebruik van de bedrijfsruimte als bedrijfswoning. Onder deze omstandigheden is de Afdeling van oordeel dat met het toekennen van een persoonsgebonden overgangsrecht voor H. Teeven voldoende recht wordt gedaan aan de gevestigde rechten en belangen van de bestaande gebruiker. Dat van rechtswege een woonvergunning op grond van artikel 60 van de Woningwet is verleend, leidt niet tot een ander oordeel. Uit die vergunning kan niet meer worden afgeleid dan dat ten tijde van de verlening daarvan geen sprake was van strijd met het bestemmingsplan en het gebouw op grond van daartoe strekkende regelgeving geschikt was voor bewoning en uit dien hoofde daarvoor in gebruik kon worden genomen.

2.34.6. L. Teeven en H. Teeven betogen terecht dat de planregels van het onderhavige plan niet voorzien in een persoonsgebonden overgangsrecht

voor bewoning van een bedrijfsruimte. De raad heeft dit ter zitting onderkend en verklaard dat het plan in zoverre dient te worden aangepast. Gelet hierop is het plan voor zover dat betrekking heeft op het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de aanduiding "specifieke vorm van wonen-persoonsgebonden overgangsrecht" wat betreft het perceel K307 niet zorgvuldig voorbereid en in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Perceel K305

2.35. L. Teeven en H. Teeven richten zich verder tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van bos-rododendronkwekerij" wat betreft het perceel K305.

2.35.1. De raad heeft ter zitting verklaard dat de op het perceel K305 aangebrachte verhardingen en de beregeningsinstallatie, waaronder mede moet worden begrepen het aanwezige pompgebouw, in overeenstemming zijn met de aan het perceel toegekende bestemming. Daarop hebben L. Teeven en H. Teeven hun beroep voor zover gericht tegen de planregeling voor deze voorzieningen ingetrokken.

2.35.2. Wat betreft het betoog van L. Teeven en H. Teeven dat ten onrechte de op het perceel K305 aanwezige houtopslag onder het overgangsrecht is gebracht, stelt de Afdeling vast dat deze schuur met bouwvergunning is gebouwd. De Afdeling overweegt onder verwijzing naar 2.3.-2.3.2. dat de houtschuur ingevolge artikel 9.2.3 gelezen in samenhang met artikel 1.23 van de planregels met de bestaande situering, de bestaande goot- en bouwhoogte en de bestaande inhoud op het perceel kan worden gehandhaafd.

De raad heeft verder ter zitting aangegeven dat opnieuw moet worden onderzocht in hoeverre de grond op het perceel K305 reeds is verstoord door de aanleg van een beregeningsinstallatie en dat moet worden bezien in hoeverre het aanlegvergunningstelsel voor dit perceel moet worden gehandhaafd.

Ook heeft de raad ter zitting onderkend dat het op het perceel K305 aanwezige containerveld, gelet op artikel 9.3.1, onder d, van de planregels gelezen in samenhang met artikel 1.104 van de planregels, onder het overgangsrecht is gebracht. Nu is beoogd het bestaande gebruik in het onderhavige plan op te nemen, dient het plan in zoverre te worden aangepast, aldus de raad.

Gelet op het vorenstaande is het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van bos-rododendronkwekerij" wat betreft het perceel K305 niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

2.36. Verder voeren L. Teeven en H. Teeven aan dat de op het perceel aanwezige recreatiewoning ten onrechte niet als zodanig is bestemd.

2.36.1. Het perceel K305 is in of omstreeks 1975 aangekocht. Het als recreatiewoning gebruikte gebouw was destijds op het perceel aanwezig. In

het voorheen geldende plan "Buitengebied 1988, 1^e partiële herziening" van de gemeente Eersel is aan het perceel K305 de bestemming "Bos en rododendronkwekerij – N(B) + Ar" toegekend. Deze bestemming liet alleen bebouwing toe ten behoeve van de kwekerij. Op basis van artikel 47 van de planvoorschriften van dat plan is de recreatiewoning en het recreatieve gebruik daarvan onder het overgangsrecht gebracht, nu illegale bouwwerken en illegaal gebruik daarvan niet waren uitgezonderd.

Aan het perceel K305 is in het plan de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van bos-rododendronkwekerij" toegekend.

Ingevolge artikel 9.2.1. van de planregels zijn op het perceel K305 uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten dienste van deze bestemming toegestaan. Dit betekent dat de recreatiewoning op het perceel niet past binnen de toegekende bestemming.

2.36.2. De bewijslast dat de recreatiewoning legaal op het perceel aanwezig is, rust op L. Teeven en H. Teeven nu zij daarop een beroep doen en dit door de raad wordt betwist. L. Teeven en H. Teeven hebben naar het oordeel van de Afdeling niet aangetoond dat de recreatiewoning overeenkomstig een daartoe verleende vergunning is opgericht. Dat, zoals zij stellen, op een kaart van de Technische Dienst zuid-west Kempen van 1978 op deze locatie een gebouw staat ingetekend, leidt niet tot een ander oordeel, nu daarmee enkel aannemelijk is gemaakt dat destijds op die locatie een gebouw aanwezig was. Voor zover L. Teeven en H. Teeven in dit verband naar voren brengen dat de recreatiewoning onder het bouwovergangsrecht van het voorheen geldende plan is gebracht, overweegt de Afdeling dat volgens vaste jurisprudentie het in een bestemmingsplan opgenomen bouwovergangsrecht het illegale karakter van bouwwerken die zijn opgericht zonder de vereiste bouwvergunning onverlet laat. Gelet hierop gaat de Afdeling er van uit dat de recreatiewoning niet overeenkomstig een daartoe verleende vergunning is opgericht. Voor illegale bebouwing hoeft de raad in beginsel geen regeling in het plan op te nemen, omdat geen sprake is van verkregen rechten. Dat het gebouw gedurende lange tijd op het perceel aanwezig is, is geen bijzondere omstandigheid op grond waarvan een uitzondering op deze hoofdregel moet worden gemaakt. Gelet op het vorenstaande heeft de raad zich dan ook naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de recreatiewoning op het perceel K305 niet als zodanig bestemd dient te worden. In dit verband wordt tevens overwogen dat L. Teeven en H. Teeven niet aannemelijk hebben gemaakt dat het gebouw sinds de peildatum zonder onderbreking als recreatiewoning in gebruik is geweest, zodat het recreatieve gebruik van het gebouw niet onder de beschermende werking van het overgangsrecht valt.

2.37. Verder voeren L. Teeven en H. Teeven aan dat ten onrechte niet is voorzien in een agrarische bestemming met bouwblok op het perceel K305. Zij willen een stekkas oprichten en stellen dat zij anders beperkt worden in hun bedrijfsvoering.

2.37.1. Blijkens het deskundigenbericht ligt het perceel K305 in de EHS. Gelet hierop en gezien in het licht van het door de raad gehanteerde uitgangspunt om onnodige verstening in het buitengebied te voorkomen,

heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat een agrarisch bouwvlak op dit perceel niet wenselijk is nu daarmee ongewenste bouw mogelijkheden, waaronder de bouw van een stekkas, op het perceel kunnen worden gerealiseerd. De Afdeling ziet in het aangevoerde geen aanleiding voor het oordeel dat de raad niet in redelijkheid een zwaarder gewicht heeft kunnen toekennen aan dat belang dan aan het belang dat L. Teeven en H. Teeven hebben bij de bouw van een stekkas ter verbetering van hun bedrijfsvoering. Het betoog faalt.

Het beroep van Smits

2.38. Smits voert verder aan dat aan de schuur op zijn perceel Kreiel 18 de aanduiding "agrarisch bedrijfsgebouw" had moeten worden toegekend dan wel dat in zoverre in een bouwvlak had moeten worden voorzien, omdat hij thans onevenredig wordt beperkt in het gebruik van de schuur.

2.38.1. Smits woont op het perceel Kreiel 18 te Wintelre, gemeente Eersel. Aan het perceel is ter plaatse van de op het perceel aanwezige woning en het daarbij behorende bijgebouw de bestemming "Wonen" toegekend. Aan het perceel is voor het overige de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" toegekend. Ter plaatse van de in geding zijnde schuur is op de plankaart de aanduiding "bijgebouw" aangegeven.

In het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied, herziening 1986" van de voormalige gemeente Vessem is aan de gronden waarop de schuur staat de bestemming "Landschappelijk waardevol agrarisch gebied" toegekend. Ter plaatse van de schuur is in dat plan geen bebouwingsvlak toegekend.

Volgens het deskundigenbericht wordt de schuur gebruikt voor de stalling van landbouwmachines en de opslag van gereedschappen en materialen ten behoeve van het agrarische bedrijf van Smits.

2.38.2. Ingevolge artikel 4.5.2, onder a, van de planregels wordt in aanvulling op het bepaalde in artikel 7.10 van de Wro onder gebruik strijdig met de bestemming in ieder geval begrepen gebruik van gronden en/of opstallen voor:

a. het opslaan, storten of bergen van materialen, producten en mest, behoudens voor zover zulks noodzakelijk is voor het op de bestemming gerichte gebruik en plaatsvindt ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak".

2.39. De raad stelt zich naar het oordeel van de Afdeling terecht op het standpunt dat het plan de door Smits gewenste aanduiding "agrarisch bedrijfsgebouw" niet kent. Behoudens de regeling in artikel 4.2.5 en onder d, van de planregels zijn, gelet op de bouwregels in artikel 4.2, agrarische bedrijfsgebouwen alleen toegestaan binnen het agrarische bouwvlak.

Volgens de plantoelichting worden agrarische bouwvlakken in beginsel toegekend aan alle reële bedrijven met een minimale omvang van vijftien NGE. Het perceel Kreiel 18 is niet in gebruik als bedrijfslocatie voor het agrarische bedrijf van Smits. De raad heeft dan ook in redelijkheid geen agrarisch bouwvlak aan het perceel Kreiel 18 toegekend, nu dat de nieuwvestiging van een agrarisch bedrijf ter plaatse mogelijk zou maken. Het betoog faalt.

2.39.1. De raad heeft echter ter zitting erkend dat gelet op artikel 4.5.2, onder a, van de planregels het gebruik van de schuur onevenredig wordt beperkt. De raad heeft gesteld dat de bepaling in zoverre dient te worden aangepast dat het opslaan, storten of bergen van materialen, producten en mest, behoudens voor zover zulks noodzakelijk is voor het op de bestemming gerichte gebruik, tevens is toegestaan indien dit plaatsvindt ter plaatse van gebouwen die onder de zogenoemde bijgebouwenregeling vallen. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor zover het betreft 4.5.2, onder a, van de planregels niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Van Ham

2.40. Van Ham richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-10" wat betreft de percelen Hoef 9, 11 en 13 (hierna: plandeel Hoef). Hij vreest een beperking van zijn bedrijfsvoering omdat volgens hem niet alle bestaande bedrijfsactiviteiten binnen deze bestemming passen en het voorts niet duidelijk is of alle producten die ter plaatse worden verkocht onder het begrip volumineuze goederen in hout en aanverwante artikelen vallen. Bovendien leidt het plan tot een onevenredige beperking van toekomstige exploitatiemogelijkheden. Volgens Van Ham had aan het plandeel een algemene bedrijfsbestemming moeten worden toegekend die de vestiging mogelijk maakt van bedrijven tot milieucategorie 3.

2.40.1. Van Ham exploiteert op het plandeel Hoef een houtbewerkingsbedrijf dat onder meer trappen, kozijnen, binnen- en buitendeuren alsmede andere producten van hout vervaardigt en op locatie aanbrengt en installeert. Voor laatstgenoemde bouwactiviteiten vindt opslag plaats van materiaal en machines. Verder is ter plaatse een showroom aanwezig voor bouwmaterialen zoals schuifdeursystemen, vloeren, plafonds in hout, kunststof en aluminium, trappen en hang- en sluitwerk. Tevens is er een winkel waarin detailhandel plaatsvindt van bouwmaterialen zoals ijzerwaren, gereedschappen en andere producten voor de bouw en inrichting bestemd.

2.40.2. In het onderhavige plan is aan het plandeel Hoef de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-10" toegekend.

Ingevolge artikel 6.1.2, onder a, gelezen in samenhang met 6.2.4 van de planregels is op het perceel een houtbewerkingsbedrijf en detailhandel in volumineuze goederen in hout alsmede aanverwante artikelen toegestaan met een bebouwde oppervlakte van 3.500 m².

Ingevolge artikel 6.5.1, onder a, van de planregels wordt onder strijdig gebruik met de bestemming in ieder geval begrepen het opslaan, storten of bergen van materialen, producten en mest, behoudens voor zover zulks noodzakelijk is voor het op de bestemming gerichte gebruik.

2.40.2.1. In de plantoelichting staat dat het uitgangspunt is dat bedrijven zonder functionele binding met het buitengebied thuis horen in een kern of op een bedrijventerrein. Voor bestaande niet aan het buitengebied gebonden bedrijven wordt verplaatsing naar een meer geschikte locatie voorgestaan. Aan bestaande niet aan het buitengebied gebonden bedrijven is volgens de plantoelichting een maatbestemming toegekend die de huidige functie vastlegt en is een strak begrepsd bestemmingsvlak om de bestaande voorzieningen toegekend.

2.40.3. De Afdeling acht het beleid om in het buitengebied bedrijven zonder functionele binding aan het buitengebied te weren en bestaande bedrijven als zodanig te bestemmen niet onredelijk. Gelet hierop heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het toekennen van een algemene bedrijfsbestemming aan het plandeel Hoef niet wenselijk is. Hierbij neemt de Afdeling tevens in aanmerking dat als Van Ham in de toekomst concrete plannen heeft voor wijziging van de bedrijfsvoering, hij een beroep kan doen op de wijzigingsbevoegdheid in artikel 6.8.1 van de planregels die onder voorwaarden wijziging naar een andere vorm van niet-agrarische bedrijvigheid mogelijk maakt.

2.40.4. De raad heeft bij het toekennen van de bestemming in redelijkheid kunnen aansluiten bij de begrippen zoals opgenomen in de nieuwe standaarden voor het opstellen van bestemmingsplannen. De bouwactiviteiten van het bedrijf van Van Ham, die bestaan uit het installeren van ter plaatse vervaardigde en verkochte producten, heeft de raad in redelijkheid kunnen aanmerken als activiteiten die onderdeel uitmaken van het houtbewerkingsbedrijf. Dat, zoals ter zitting is betoogd, ter plaatse een separaat bouwbedrijf is gevestigd dat onafhankelijk functioneert van het houtbewerkingsbedrijf van Van Ham, is niet aannemelijk gemaakt. In dit verband kan de Afdeling niet eraan voorbijzien dat de betrokken activiteiten in het beroepschrift zijn aangeduid als onderdeel van het houtbewerkingsbedrijf. Reeds hierom is terecht niet in de gewenste bestemming voor een bouwbedrijf te voorzien. Het betoog van Van Ham dat de opslag van materiaal en machines voor deze bouwactiviteiten niet is toegestaan, mist feitelijke grondslag. Nu laatstgenoemde activiteiten dienen te worden gezien als onderdeel van de bedrijfsvoering van het houtbewerkingsbedrijf, is, gelet op artikel 6.5.1. van de planregels, het opslaan van materialen en producten voor die bouwactiviteiten op het plandeel Hoef toegestaan.

2.40.5. Gelet op het uitgangspunt om in het buitengebied bedrijven zonder functionele binding aan het buitengebied te weren en alleen bestaande bedrijven als zodanig te bestemmen, acht de Afdeling het standpunt van de raad dat de aanwezigheid van een bouwmarkt op deze locatie niet wenselijk is, niet onredelijk. De raad heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de bestaande kleinschalige, aan het houtverwerkingsbedrijf verbonden detailhandelsactiviteiten passend zijn vanwege de beperkte ruimtelijke uitstraling daarvan. Nu uit artikel 6.1.2, onder a, van de planregels echter niet eenduidig volgt dat naast de detailhandel in volumineuze goederen in hout, detailhandelsactiviteiten in aan het

houtbewerkingsbedrijf aanverwante artikelen zijn toegestaan, slaagt het betoog van Van Ham dat onvoldoende duidelijk is welke detailhandelsactiviteiten op het perceel zijn toegestaan in zoverre. Gelet hierop is het bestreden besluit wat betreft het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf-10" wat betreft de percelen Hoef 9, 11 en 13 vastgesteld in strijd met de rechtszekerheid.

Het beroep van Hortus Virides

2.41. Hortus Virides richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" wat betreft het perceel Hees 6, te Eersel. Zij vreest een beperking van haar bedrijfsvoering en ontwikkelingsmogelijkheden nu de raad heeft nagelaten het hoveniersbedrijf dat zij ter plaatse exploiteert als zodanig te bestemmen. In dit verband wijst zij erop dat de hoveniersbedrijven op de percelen Boksheide 27 te Eersel en Eerselseweg 35 te Knegsel wel als zodanig zijn bestemd. Verder stelt Hortus Virides dat het plan tot een onevenredige belemmering van de bedrijfsvoering leidt, nu zij geen groundbewerkingen dieper dan 50 cm mag uitvoeren. Zij merkt in dit verband op dat de gronden reeds eerder tot één meter diep zijn losgetrokken en op het gehele perceel een beregeningsinstallatie is aangelegd op een diepte van 75 cm zodat eventuele archeologische waarden reeds verloren zijn gegaan.

2.41.1. De raad heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat de hoveniersactiviteiten ondergeschikt zijn aan de boomkwekerij en derhalve niet in het plan behoeven te worden opgenomen.

2.41.2. S.P. Brom exploiteert sinds 1996 op het perceel Hees 6 het bedrijf Hortus Virides. Dit bedrijf bestaat volgens het deskundigenbericht uit een boomkwekerij en een hoveniersbedrijf. Naast het gebruik van het perceel Hees 6 voor de boomkwekerij wordt dit perceel tevens gebruikt voor hoveniersactiviteiten zoals onder meer de opslag van materialen en van planten.

2.41.3. Gelet op artikel 1.7 van de planregels is een boomkwekerij een agrarisch bedrijf zodat de boomkwekerijactiviteiten van Hortus Virides met het plan als zodanig zijn bestemd. In het onderhavige plan zijn gelet op artikel 1.10 van de planregels hoveniersactiviteiten aangemerkt als een vorm van een agrarisch aanverwant bedrijf. Nu het perceel niet is bestemd als agrarisch aanverwant bedrijf en de hoveniersactiviteiten evenmin zijn aangeduid als een nevenactiviteit als bedoeld in artikel 4.1.2 van de planregels kan Hortus Virides gelet op artikel 4.5.2, onder a, van de planregels de bestaande hoveniersactiviteiten op het perceel niet voortzetten.

Ter zitting heeft de raad verklaard geen bezwaar te hebben tegen het gebruik van het perceel voor hoveniersactiviteiten en gesteld dat de planregeling in zoverre opnieuw dient te worden gezien.

2.41.4. Verder heeft de raad ter zitting aangegeven dat bij de vaststelling van het bestemmingsplan niet op perceelsniveau naar de archeologische

waarden is gekeken. De raad stelt dat indien kan worden vastgesteld dat de bodem ter plaatse van het plandeel in het verleden al tot één meter diep is omgewoeld, er waarschijnlijk van mag worden uitgegaan dat eventuele archeologische waarden reeds verloren zijn gegaan zodat het niet langer aangewezen is om daaraan de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" toe te kennen. Ook dit dient volgens de raad opnieuw te worden gezien.

2.41.5. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" wat betreft het perceel Hees 6, te Eersel, niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Meulensteen

2.42. Het beroep van Meulensteen richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van recreatie-persoonsgebonden overgangsrecht" wat betreft het perceel 4353, dat is gelegen achter het perceel Kreiel 18 te Wintelre. Hij stelt dat aan dit perceel een recreatiebestemming had moeten worden toegekend. Hiertoe voert hij aan dat een recreatiewoning geen geurgevoelig object is en dat daarom de aanwezigheid van een nabijgelegen veehouderij geen belemmering is om de recreatiewoning als zodanig te bestemmen.

2.42.1. Meulensteen is eigenaar van een perceel dat aan de achterzijde grenst aan het perceel met de woning Kreiel 18. Op zijn perceel is een recreatiewoning aanwezig. De raad heeft ter zitting gesteld dat niet kan worden aangetoond dat een bouwvergunning voor deze recreatiewoning is verleend maar dat dit aannemelijk is.

2.42.2. De raad heeft ter zitting verklaard dat het daarom bij nader inzien aangewezen is om in het plan het gebruik van de recreatiewoning ter plaatse van het perceel 4353 als zodanig te bestemmen. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van recreatie-persoonsgebonden overgangsrecht" wat betreft het perceel 4353 niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep van Schoenmakers

2.43. Schoenmakers richt zich tegen de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" wat betreft het perceel Meervan 8 te Vessem, gemeente Eersel (hierna: het plandeel Meervan). Schoenmakers betoogt dat het toegekende bouwvlak te klein is.

Daartoe voert hij aan dat bestaande voeropslagen die ten zuiden van het voorheen geldende bouwvlak liggen en reeds vergunde bebouwing ten onrechte niet binnen het bouwvlak zijn opgenomen. Verder wenst Schoenmakers een uitbreiding van het bouwvlak tot 1,5 hectare. Ter onderbouwing hiervan heeft Schoenmakers het rapport "Duurzame locatie intensieve veehouderij, Meervan 8" overgelegd, waaruit volgens hem blijkt dat de gewenste bedrijfsontwikkeling ruimtelijk en hygiënisch inpasbaar is.

2.43.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het 'bouwvlak op maat' principe op juiste wijze is toegepast en dat alle vergunde activiteiten binnen het bouwvlak zijn gebracht.

2.43.2. Schoenmakers exploiteert een intensieve veehouderij op het plandeel Meervan. In het voorheen geldende wijzigingsplan "Meervan 8" is aan het plandeel Meervan een bouwvlak toegekend van 7.910 m².

2.43.3. De raad heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat hij bij nader inzien aanvullend onderzoek noodzakelijk acht naar de situatie op het plandeel Meervan. Volgens hem dient nader onderzoek te worden gedaan naar de aanwezigheid van de voeropslagen ten zuiden van het plandeel, reeds vergunde bebouwing en de aanvraag van 4 februari 2009. Voorts heeft de raad aangegeven dat ook rekening dient te worden gehouden met een uitbreidingsruimte van vijftien procent. Nu de raad zich in zoverre op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" wat betreft het perceel Meervan 8 te Vessem, gemeente Eersel, niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het bestreden besluit is in zoverre vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Bestuurlijke lus

2.44. De Afdeling ziet in het belang bij een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding de raad op de voet van artikel 46, zesde lid, van de Wet op de Raad van State op te dragen de gebreken in het bestreden besluit te herstellen. Daartoe zal de Afdeling een termijn stellen. De raad dient:

- a. met inachtneming van 2.3.1 de artikelen 3.2.5, onder d, 4.2.5, onder d, 5.2.6, onder d, en artikel 9.2.3 van de planregels gewijzigd vast te stellen door verwijdering van de beperking dat de daarin bedoelde gebouwen niet mogen worden herbouwd;
- b. met inachtneming van 2.4.3. een passende planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft het perceel aan de Kuilenhurk (ongenummerd) te Vessem, gemeente Eersel;
- c. met inachtneming van 2.7.3., 2.10.3. en 2.11.2. een passende planregeling vast te stellen voor de bijgebouwen, de lichtmasten en de tennisbaan op het plandeel met de bestemming "Wonen" wat betreft het perceel Boksheidsdijk 10 te Eersel;
- d. met inachtneming van 2.13.2. een passende planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft de percelen 1048

- en 1049 ter plaatse van Stroomkesberg 2 te Vesseem, gemeente Eersel;
- e. met inachtneming van 2.15.5. en 2.15.6. alsnog de planregeling voor de plandelen met de bestemmingen "Wonen" en "Agrarisch" wat betreft het perceel Koemeersedijk 4 te Wintelre, gemeente Eersel, toereikend te motiveren dan wel de planregeling voor dit perceel gewijzigd vast te stellen;
- f. met inachtneming van 2.16.3. alsnog onderzoek te verrichten naar de mate van verstoring die in het verleden reeds heeft plaatsgevonden op gronden met de bestemming "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" of "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" met de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" en naar de daar te verwachten resterende archeologische waarden en, indien de uitkomsten van dit onderzoek daartoe aanleiding geven, artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels gewijzigd vast te stellen;
- g. met inachtneming van 2.17.1. de situatie op het plandeel met de bestemming "Groen – Landschappelijke inpassing" wat betreft het perceel Oostelbeersedijk 18, te Wintelre, gemeente Eersel, nader te onderzoeken en zo nodig de planregeling voor dit perceel gewijzigd vast te stellen;
- h. met inachtneming van 2.18.2. artikel 6.1.2, onder a, van de planregels gewijzigd vast te stellen waarbij rekening wordt gehouden met de bouw mogelijkheden die bij bouwvergunning van 23 juni 2009 voor het perceel Hees 4 te Eersel zijn verleend;
- i. met inachtneming van 2.19.7. en 2.19.9. alsnog toereikend te motiveren waarom voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel Eerselseweg 13, te Knegsel, gemeente Eersel, de uitbreidingsruimte van vijftien procent niet is opgeteld bij de concrete uitbreidingsplannen dan wel dit plandeel gewijzigd vast te stellen;
- j. met inachtneming van 2.20.1. het plandeel met de bestemming "Agrarisch" wat betreft het perceel Vesseemseweg 14 te Knegsel, gemeente Eersel, opnieuw vast te stellen en de aanduiding "gemengd" op te nemen;
- k. met inachtneming van 2.21.6. artikel 37.3.1 van de planregels gewijzigd vast te stellen door het artikel zodanig te formuleren dat daar eenduidig uit kan worden afgeleid wanneer iemand als bestaande gebruiker kan worden aangemerkt;
- l. met inachtneming van 2.22.7. een passende planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf – 2" wat betreft het perceel Bijsterveld 12a te Wintelre, gemeente Eersel;
- m. met inachtneming van 2.23.1. voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarde – Landschap" wat betreft het perceel Nedermolen 5 te Steensel, gemeente Eersel, een passende planregeling vast te stellen;
- n. met inachtneming van 2.28.2. een passende planregeling vast te stellen voor de paardenbak op het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel aan de Zandstraat (ongenummerd) te Steensel, gemeente Eersel;
- o. met inachtneming van 2.29.1. voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarde – Landschap" ter plaatse van het pand Nedermolen 3/5a te Steensel, gemeente Eersel, een passende planregeling vast te stellen;
- p. met inachtneming van 2.30.1 een passende planregeling vast te stellen voor de intensieve veehouderij op het plandeel met de bestemming

"Agrarisch met waarden – Landschap" met de aanduiding "gemengd" wat betreft het perceel Mr. de la Courtstraat 34 te Vessem, gemeente Eersel;
q. met inachtneming van 2.34.6. in artikel 37 van de planregels een bepaling op te nemen voor persoonsgebonden overgangsrecht voor wonen in een bedrijfsruimte, alsmede in zoverre in een passende planregeling te voorzien voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de aanduiding "specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht" wat betreft het perceel K307 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel;

r. met inachtneming van 2.35.2. alsnog te onderzoeken in hoeverre de gronden op het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij" wat betreft het perceel K305 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel door het aanbrengen van een beregeningsinstallatie reeds zijn verstoord en alsnog toereikend te motiveren dat ter bescherming van aanwezige waarden voor deze gronden het opnemen van een aanlegvergunningplicht noodzakelijk is dan wel de planregeling voor dit perceel in zoverre gewijzigd vast te stellen;

s. met inachtneming van 2.35.2. een passende planregeling vast te stellen voor het containerveld op het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij" wat betreft het perceel K305 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel;

t. met inachtneming van 2.39.1. artikel 4.5.2, onder a, van de planregels zodanig gewijzigd vast te stellen dat de daarin opgenomen uitzondering ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak" ook ziet op gebouwen die vallen onder de in het plan opgenomen zogenoemde bijgebouwenregeling;

u. met inachtneming van 2.40.5. artikel 6.1.2, onder a, van de planregels gewijzigd vast te stellen door in die bepaling aan te geven dat naast detailhandel in volumineuze goederen in hout, ook detailhandel is toegestaan in aan het houtbewerkingsbedrijf aanverwante artikelen;

v. met inachtneming van 2.41.3. een passende planregeling vast te stellen voor de hoveniersactiviteiten op het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel Hees 6 te Eersel;

w. met inachtneming van 2.41.5. alsnog te onderzoeken in hoeverre de gronden op het perceel Hees 6 te Eersel reeds zijn verstoord en alsnog toereikend te motiveren waarom de ter plaatse te verwachten aanwezige archeologische waarden de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie" rechtvaardigen dan wel de planregeling in zoverre gewijzigd vast te stellen;

x. met inachtneming van 2.42.2. een gewijzigde planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van recreatie-persoonsgebonden overgangsrecht" ter plaatse van het perceel 4353 te Wintelre, gemeente Eersel;

ij. met inachtneming van 2.43.3 op basis van nader onderzoek alsnog de planregeling voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" wat betreft het perceel Meerven 8 te Vessem, gemeente Eersel, toereikend te motiveren dan wel de planregeling voor dit perceel gewijzigd vast te stellen;

z. indien nodig in verband met de uitkomst van de hiervoor genoemde opdrachten eveneens de onderdelen van het bestemmingsplan die niet zijn genoemd onder a. tot en met ij. gewijzigd vast te stellen.

2.45. Bij de voorbereiding van het nieuwe besluit heeft afdeling 3.4 van de Awb niet te worden toegepast. De raad dient het nieuwe besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken.

2.46. Onder verwijzing naar 2.16.2. en 2.44. onder f ziet de Afdeling voorts aanleiding om de na te melden voorlopige voorziening te treffen.

2.47. In de einduitspraak zal worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. draagt de raad van de gemeente Eersel op om binnen 24 weken na de verzending van deze tussenuitspraak:
 - a. met inachtneming van 2.3.1 de artikelen 3.2.5, onder d, 4.2.5, onder d, 5.2.6, onder d, en artikel 9.2.3 van de planregels gewijzigd vast te stellen door verwijdering van de beperking dat de daarin bedoelde gebouwen niet mogen worden herbouwd;
 - b. met inachtneming van 2.4.3. een passende planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft het perceel aan de Kuilenhurk (ongenummerd) te Vessem, gemeente Eersel;
 - c. met inachtneming van 2.7.3., 2.10.3. en 2.11.2. een passende planregeling vast te stellen voor de bijgebouwen, de lichtmasten en de tennisbaan op het plandeel met de bestemming "Wonen" wat betreft het perceel Boksheidsdijk 10 te Eersel;
 - d. met inachtneming van 2.13.2. een passende planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" wat betreft de percelen 1048 en 1049 ter plaatse van Stroomkesberg 2 te Vessem, gemeente Eersel;
 - e. met inachtneming van 2.15.5. en 2.15.6. alsnog de planregeling voor de plandelen met de bestemmingen "Wonen" en "Agrarisch" wat betreft het perceel Koemeersdijk 4 te Wintelre, gemeente Eersel, toereikend te motiveren dan wel de planregeling voor dit perceel gewijzigd vast te stellen;
 - f. met inachtneming van 2.16.3. alsnog onderzoek te verrichten naar de mate van verstoring die in het verleden reeds heeft plaatsgevonden op gronden met de bestemming "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" of "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" met de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie aandachtsgebied" en naar de daar te verwachten resterende archeologische waarden en, indien de uitkomsten van dit onderzoek daartoe aanleiding geven, artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels gewijzigd vast te stellen;
 - g. met inachtneming van 2.17.1. de situatie op het plandeel met de bestemming "Groen – Landschappelijke inpassing" wat betreft het perceel Oostelbeersdijk 18, te Wintelre, gemeente Eersel, nader te onderzoeken en zo nodig de planregeling voor dit perceel gewijzigd vast te stellen;
 - h. met inachtneming van 2.18.2. artikel 6.1.2, onder a, van de planregels gewijzigd vast te stellen waarbij rekening wordt gehouden met de bouwmogelijkheden die bij bouwvergunning van 23 juni 2009 voor het perceel Hees 4 te Eersel zijn verleend;
 - i. met inachtneming van 2.19.7. en 2.19.9. alsnog toereikend te motiveren waarom voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel

- Eerselseweg 13, te Knegsel, gemeente Eersel, de uitbreidingsruimte van vijftien procent niet is opgeteld bij de concrete uitbreidingsplannen dan wel dit plandeel gewijzigd vast te stellen;
- j. met inachtneming van 2.20.1. het plandeel met de bestemming "Agrarisch" wat betreft het perceel Vessemseweg 14 te Knegsel, gemeente Eersel, opnieuw vast te stellen en de aanduiding "gemengd" op te nemen;
- k. met inachtneming van 2.21.6. artikel 37.3.1 van de planregels gewijzigd vast te stellen door het artikel zodanig te formuleren dat daar eenduidig uit kan worden afgeleid wanneer iemand als bestaande gebruiker kan worden aangemerkt;
- l. met inachtneming van 2.22.7. een passende planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bedrijf" en de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf – 2" wat betreft het perceel Bijsterveld 12a te Wintelre, gemeente Eersel;
- m. met inachtneming van 2.23.1. voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarde – Landschap" wat betreft het perceel Nedermolen 5 te Steensel, gemeente Eersel, een passende planregeling vast te stellen;
- n. met inachtneming van 2.28.2. een passende planregeling vast te stellen voor de paardenbak op het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel aan de Zandstraat (ongenummerd) te Steensel, gemeente Eersel;
- o. met inachtneming van 2.29.1. voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarde – Landschap" ter plaatse van het pand Nedermolen 3/5a te Steensel, gemeente Eersel, een passende planregeling vast te stellen;
- p. met inachtneming van 2.30.1 een passende planregeling vast te stellen voor de intensieve veehouderij op het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" met de aanduiding "gemengd" wat betreft het perceel Mr. de la Courtstraat 34 te Vessem, gemeente Eersel;
- q. met inachtneming van 2.34.6. in artikel 37 van de planregels een bepaling op te nemen voor persoonsgebonden overgangsrecht voor wonen in een bedrijfsruimte, alsmede in zoverre in een passende planregeling te voorzien voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" en de aanduiding "specifieke vorm van wonen – persoonsgebonden overgangsrecht" wat betreft het perceel K307 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel;
- r. met inachtneming van 2.35.2. alsnog te onderzoeken in hoeverre de gronden op het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij" wat betreft het perceel K305 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel door het aanbrengen van een beregeningsinstallatie reeds zijn verstoord en alsnog toereikend te motiveren dat ter bescherming van aanwezige waarden voor deze gronden het opnemen van een aanlegvergunningplicht noodzakelijk is dan wel de planregeling voor dit perceel in zoverre gewijzigd vast te stellen;
- s. met inachtneming van 2.35.2. een passende planregeling vast te

stellen voor het containerveld op het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van bos – rododendronkwekerij" wat betreft het perceel K305 ter plaatse van Hees 60 en 60a te Eersel;

t. met inachtneming van 2.39.1. artikel 4.5.2, onder a, van de planregels zodanig gewijzigd vast te stellen dat de daarin opgenomen uitzondering ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak" ook ziet op gebouwen die vallen onder de in het plan opgenomen zogenoemde bijgebouwenregeling;

u. met inachtneming van 2.40.5. artikel 6.1.2, onder a, van de planregels gewijzigd vast te stellen door in die bepaling aan te geven dat naast detailhandel in volumineuze goederen in hout, ook detailhandel is toegestaan in aan het houtbewerkingsbedrijf aanverwante artikelen;

v. met inachtneming van 2.41.3. een passende planregeling vast te stellen voor de hoveniersactiviteiten op het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap" wat betreft het perceel Hees 6 te Eersel;

w. met inachtneming van 2.41.5. alsnog te onderzoeken in hoeverre de gronden op het perceel Hees 6 te Eersel reeds zijn verstoord en alsnog toereikend te motiveren waarom de ter plaatse te verwachten aanwezige archeologische waarden de dubbelbestemming "Waarde – Archeologie" rechtvaardigen dan wel de planregeling in zoverre gewijzigd vast te stellen;

x. met inachtneming van 2.42.2. een gewijzigde planregeling vast te stellen voor het plandeel met de bestemming "Bos" en de aanduiding "specifieke vorm van recreatie-persoonsgebonden overgangsrecht" ter plaatse van het perceel 4353 te Wintelre, gemeente Eersel;

ij. met inachtneming van 2.43.3 op basis van nader onderzoek alsnog de planregeling voor het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschap en natuur" wat betreft het perceel Meervan 8 te Vessem, gemeente Eersel, toereikend te motiveren dan wel de planregeling voor dit perceel gewijzigd vast te stellen;

z. indien nodig in verband met de uitkomst van de hiervoor genoemde opdrachten eveneens de onderdelen van het bestemmingsplan die niet zijn genoemd onder a. tot en met ij. gewijzigd vast te stellen.

aa. het nieuwe besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken;

bb. de uitkomst aan de Afdeling mede te delen;

II.

treft de voorlopige voorziening dat artikel 27.5.2, aanhef en onder a, van de planregels, voor zover het betreft de zinsnede "met dien verstande dat ter plaatse van de bestemmingen "Agrarisch", "Agrarisch met waarden – Landschap" en/of "Agrarisch met waarden - Landschap en natuur" een diepte geldt van 50 cm onder het bestaande maaiveld" wordt geschorst totdat de Afdeling een einduitspraak heeft gedaan in deze zaak.

Aldus vastgesteld door mr. W.D.M. van Diepenbeek, voorzitter, en
mr. J. Hoekstra en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van
mr. H.E. Postma, ambtenaar van staat.

w.g. Van Diepenbeek
voorzitter

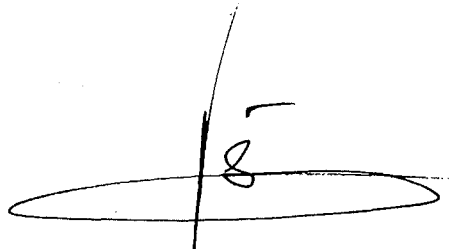
w.g. Postma
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 november 2011

432-483-539-685.

Verzonden: 18 november 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser